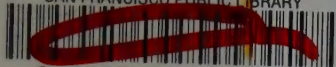
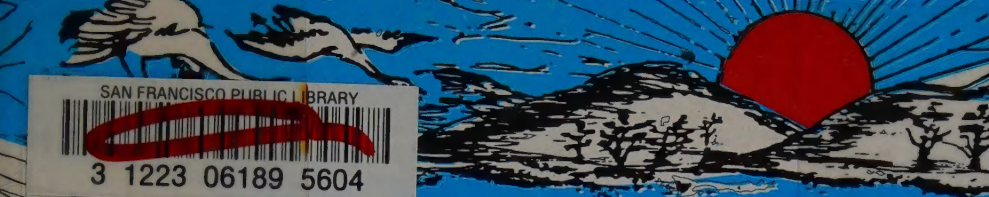

SAN FRANCISCO PUBLIC LIBRARY

3 1223 06189 5604

MỘT PHÍA TRỜI THƠ 2

HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT - THI ĐÀN LẠC VIỆT
XUẤT BẢN 1997

INTERNATIONAL CENTER

MAR 6 2003

MỘT PHÍA TRỜI THỜI 2

Học Viện Văn Hóa Việt Nam - Trường Đại học Văn Khoa

38 Tác Giả

MỘT PHÍA TRỜI THƠ 2

Hội Văn Học Nghệ Thuật - Thi Đàn Lạc Việt

xuất bản 1997

100-100

MỘT PHÍA TRỜI THỎ

Hà Nội - Nhà Văn Học - 1987

1987

3 1223 06189 5604

Lời Nói Đầu

Biến cố 30/4/1975 xảy ra. Cả triệu người Việt Nam bỏ nước ra đi tìm cuộc sống mới, mang theo khối óc, con tim, ấp ủ tình yêu quê hương thấm thiết.

Hai mươi hai năm tị nạn sắp trôi qua. Nỗi đau buồn vẫn chưa nguôi, niềm ưu tư, khắc khoải còn vò xé tâm can.

Đối với một số người nhạy cảm, những suy nghĩ chân thành, suy tư, trăn trở đã cô đọng thành thơ, từ đó những kỷ niệm về quê hương, xứ sở như: dòng sông, khe suối, vạt sắn, nương khoai, vườn rau, ao cá, mái tranh, con đường, góc phố, tiếng hát xa xưa, nhịp quay tơ dệt vải, điệu sống ô ạt, tự do, hồn nhiên nơi đô thị cho đến những kỷ tích, miếu đền, lăng tẩm từ Sài-gòn, Hà-nội, Huế...

Dù bất cứ ở nơi nào, dường như hồn dân tộc vẫn còn phảng phất, quần quanh bên mọi người lưu vong luôn bền vững lòng yêu đất nước, đồng loại và một nền văn hóa Việt Nam vẫn được trang trọng gìn giữ, nâng niu, bảo tồn và phát huy khi có điều kiện, để chờ bàn tay tiếp nối thế hệ trẻ, mai sau...

Nhằm mục tiêu ấy, những người yêu văn học nghệ thuật trong thi đàn Lạc Việt (thành lập từ

1992), cũng như một số tổ chức khác đã tìm đến nhau, trao đổi quan điểm sáng tác một cách thân ái, xây dựng trong tinh thần tương kính, dân chủ, để cùng thực hiện một số tác phẩm, trong đó có tuyển tập “Một Phía Trời Thơ 1” xuất bản năm 1995, gồm 37 tác giả.

Tiếp tục đường hướng nêu trên, tuyển tập “Một Phía Trời Thơ 2”, sẽ được gửi đến quý vị hôm nay, tăng tới 38 tác giả, theo đuổi cùng một mục tiêu “bảo tồn và xây dựng nền văn hóa dân tộc ở hải ngoại.

Đây là sáng tác của những cá nhân (trong hay ngoài Thi Đàn), vốn yêu văn hóa dân tộc, đã được tuyển chọn, có giá trị riêng đối với từng tác giả tham gia tuyển tập, nhưng không có ý đua tranh hơn kém; sự thẩm định hay, dở là của người đọc, tùy theo khuynh hướng, cá tính và thời gian.

Những tác giả qui tụ trong “Một Phía Trời Thơ 2”, không phân biệt nam nữ, trẻ già, xu hướng... đã nói lên sự hòa hợp cần thiết.

Thực hiện một tác phẩm, đã phải vượt qua bao nhiêu trở ngại (ngôn dị, hành nan). Kết quả khiêm tốn này là do sự đóng góp nhiệt thành, và tham gia tích cực của các tác giả. Lẽ tất nhiên, công trình nào cũng không thể hoàn hảo, Ban Phụ Trách chúng tôi xin thành tâm đón nhận mọi ý kiến xây dựng và chỉ dẫn của quý vị và độc giả. Xin tri ân quý vị.

San Jose, Mùa Xuân 1997

Ban Phụ Trách

TRÌNH XUYỀN

Tên thật, Nguyễn Ngô Riễn (đúng ra là Diễn)

Sinh năm Nhâm Tý 1912 (thất lạc 3/10/1996)

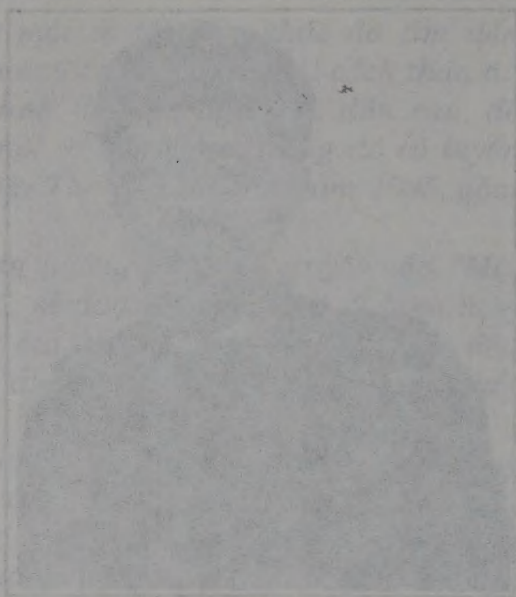
Quê quán Trình Phố, Kiến Xương (nay là An-Ninh
Tiền Hải, Thái Bình).

Hoạt động,: Cựu chuyên viên Hỏa Xa Việt Nam,
Thanh Tra Cơ Khí, hồi hưu năm 1968.

Định cư tại San Jose từ 30/5/90.

Đã đăng thơ trên các nhật báo, tuần báo, bán nguyệt
san, nguyệt san trong và ngoài Nước.

Giữ mục Thơ Xướng Họa, trên các báo Thời Sự, Viễn
Xứ, Lạc Việt, Thăng Mỗ Francisco với bút hiệu:
Trình Xuyên; Cả Gật, Trạng Cóc, Tú Gân, Hà Giang
Tử.

Tác phẩm đã xuất bản: Duyên Vãn (Hà Nội 1932), Hoa Bút Trình Xuyên I (San Jose 1991), Hoa Bút Trình Xuyên II (San Jose 1994), Một Phía Trời Thơ (in chung 37 tác giả), 1995, Gởi Người Dưới Trăng (in chung 20 tác giả), 1996.

Sẽ xuất bản:

Hoa Bút Trình Xuyên III (sẽ ra mắt vào Xuân 97)

Sau đây là những bài thơ cuối cùng mà tác giả cùng các thi hữu xướng họa trước khi vĩnh viễn ra đi về miền tiên cảnh để lại nỗi luyến tiếc băng khuâng cho bao người...

Thu Viễn Xứ

Xào xạc ngoài hiên, lá rụng đầy,
Thì ra Thu tiết lại về đây.
Phương trời, nhận vắng, khơi sương lạnh.
Dọc phố người thưa, khách trọ gầy!
Lãng đãng mây giăng mờ đỉnh núi,
Mịt mù khói tỏa, trắng ngàn cây,
Vai mang nặng gánh, sầu xa xứ!
Ai chẳng buồn tênh trước cảnh này?

Trình Xuyên

Thu Bính Tý 96

Thu Nhớ Quê Hương

Thu về, thêm chạnh nhớ quê hương.
Mỗi bước phiêu lưu, mỗi đoạn trường.
Mỗi mắt phương trời, mây lãng đãng.
Ôm sầu quán khách, mộng lương vương!
Buồn tênh khắp nẻo, người thay lốt.
Chán ngấy bao phen, họ diễn tuồng...
Thao thức năm canh dài sợi nhớ,
Giận mình khôn nhẽ xóa tang thương.

Trình Xuyên

Thu Bính Tý (96)

Thơ Tôi

Thơ ai thì cũng ngọc vàng gieo,
Chỉ có thơ tôi: tuyệt cú mèo.
Léng phéng vài câu: ve chị Nguyệt,
Ồm ờ mấy đoạn: tả con heo.
Bình tâm để xét, đâu ăn giải,
Lật tẩy mà xem, hẳn lộn phèo.
Cáo lỗi bốn trời, cô bác nhé,
Đọc dùm, kéo nữa nó lên meo.

Cả Gạt

Thu San Jose 96

Tôi Thơ Thân

Tao đàn, nghiên bút múa lung tung,
Thơ thân gì nghe muốn phát khùng.
Khổ đọc, nhiều tay quen hí hoáy,
Lạc đề, lắm kẻ thích bung xung.
Có dư từ ngữ mà sai điệu,
Đã thiếu văn chương lại rỗng thùng.
Sáo ngữ vài câu sông góp nhặt,
Cũng hò, cũng hét, cũng chuông rung.

Tú Gân

Thơ Cóc

Cóc nhảy ra khoe: hấn Cậu Trời,
Ba hoa xích đế gặt người chơi.
Chê mèo: cái tật hay ăn chuột,
Ghét chó: chuyên môn ngáp phải ruồi.
Sâu bọ, rong rêu đều khoái khẩu,
Xóm làng, trên dưới quyết tranh ngôi.
Nghiến răng trèo trẹo nghe mà tởn,
Bàn độc toan lên chêm chệ ngồi.

Cả Gặt

Thu Bính Tý, 1996

Kính Họa

Nghiến răng rung chuyển bốn phương trời,
Cóc cậu Thiên Hoàng, đâu phải chơi.
Le lưỡi tóm thâu loài kiến mối,
Há mồm nuốt trọn lũ giun ruồi.
Ếnh ương, ếch nhái đều lơ mạt,
Mèo chó, heo gà cũng nể ngôi.
Xó bếp, chuồng trâu chưa thỏa ý,
Nhảy lên ông Táo ngẩn ngơ ngồi.

Nguyễn Thị Bạch Tâm

San Jose 19/9/96

Đạo Văn

Đạo vàng chưa đã, đạo văn chơi.
Trộm cắp, làng ta loạn quá trời!
Thơ họ, anh tài say góp nhặt,
Tổ người, tu hú để khơi khơi.
Ngoan tay, kiếm chữ, quay vai đoạn,
Trố mắt, ham danh, chán mớ đời!
Chớ tưởng vãi trùn, mờ mắt Thánh,
Lập lò đánh lận: nuốt sao trôi?

Trình Xuyên

16/9/96

Chú thích: Tác giả làm bài này khi khám phá ra một tay "cầm nhàm" thơ của Tản Đà và Thế Lữ (bài Lời Thề Non Nước, Nhớ Rừng và Giây Phút Thanh Lòng).

Kinh Hoa

Bút râu bà nọ cầm cầm chơi,
Đội đá, tính toán chuyện vớ trời.
Chữ nghĩa túng vùn, đâu dễ kiếm!
Văn chương cạn ý, khó mà khơi!
Dở trò chôm, chĩa: xưa hơn đất,
Quen thói ăn gian: lúc đổi đời.
Mất thợ, múa rìu qua khó được,
Có ngày mắc nghẹn, nuốt không trôi.

Vũ Gia Sắc

San Jose, Thu 1996

Hỏi Mộng Đài

Thơ thân lâu nay vắng Mộng Đài,
Đâu rồi? Hay đã nhập Thiên Thai?
Theo chân Nữ Chúa, quay về động,
Giáp mặt Tiên Nương, bận trả bài.
Bốn mắt nhìn hoa, xuân có rõ?
Một phen xông trận, sức bền dai?
Tình si số đỏ nhiều vương vấn.
Khắp nẻo hồ sông cũng trở tài...

Cả Gạt

Thu 96

Kính Họa

Thi phú vang danh, tiếng Mộng Đài,
Hồn thơ Tiên Nữ tự bào thai.
Khơi nguồn văn bút, ham xoay vận,
Gọi bóng xiêm y, khoái thuộc bài.
Vịnh nguyệt, nghe chim, tai vẫn tỏ,
Rượt nai, đuổi bướm, sức còn dai.
Đào hoa tốt số, ai hơn nhĩ?
Trèo dốc không run, quả biệt tài.

Nguyễn Thị Bạch Tâm

Thu 1996

Tặng Nhà Thơ Bạch Tâm

Cây bút, ai bì với Bạch Tâm?
Thơ Đường, nổi tiếng khắp thi lâm.
Một phen tao ngộ, duyên bền thép,
Bốn hướng giao lưu, mắt rộng tầm.
Tốt tướng oai phong, còn cựa cứng,
Đẹp màu râu tóc, chứa hoa râm.
Văn chương số dách, vui bè bạn.
Khoái tử, quanh năm đội lốt đầm.

Trình Xuyên
Thu 1996

Kính Hòa

Sư phụ tỏ lòng mến BẠCH TÂM,
Trải tình góc biển đến sơn lâm.
Hồn thơ dẹt mỏng, duyên ngòi thép,
Ý nhạc say mơ, nợ Bến Tầm...
Mắt vẫn mê hoa chiều nắng tắt,
Chân còn đuổi bướm lúc mưa râm.
Tuổi Xuân tròn trịa, ba lăm chẵn!
Khoái một văn chương “vận váy đầm”.

Nguyễn Thị Bạch Tâm
Thung Lũng Hoa Vàng Thu 96

Tặng Nhà Thơ Vũ Gia Sắc

Chữ nghĩa khen ông, chịu khó mài,
Trong làng thơ Việt dễ thua ai?
Chim rùa ngâm vịnh, hoa thêm sắc,
Bạn hữu giao lưu, bút trở tài.
Lúc hứng, say sưa tìm dáng ngọc,
Khi buồn, lặng lẽ ngắm hoa mai.
Mơ trăng, thưở ấy chưa tròn mộng,
Viện sách, ngồi buồn tiếng thò dài.

Trình Xuyên

Thu 96

Kính Hòa

Thi phú chưa hay, phải ráng mài,
Tự mình cố gắng, biết nhờ ai?
Mê chim, thích bướm, từng ham viết,
Mến bạn, yêu hoa, dám cậy tài.
Nét ngọc say sưa, vờn nắng sớm,
Tơ lòng vương vấn, quyến sao mai...
Hái trắng chưa tròn, tình thương nhớ,
Thao thức canh khuya, lệ vấn dài.

Vũ Gia Sắc

Thu 96

Những Người Mơ Trắng

Mơ trắng thuở ấy, hỏi còn ai?
Mộng ước không nên, luyến tiếc hoài.
Nhặt nhẽo bài thơ, vui gượng gạo,
Lạnh lùng gồi chiếc, khóc người ngoai.
Nhìn sung khao khát thêm thềm mãi,
Đuổi bướm băng quơ cũng mệt nhoài!
Có phải duyên chẳng thì có một,
Chớ đeo anh sẵn, liếc anh khoai...

Trình Xuyên
20/9/96

Kính Hoa

Mê Trắng ngơ ngẩn vẫn còn ai,
Lưu luyến làm chi, nhắc nhở hoài?
Giấc mộng bướm hoa, càng gọi nhớ!
Mối tình duyên bút, dễ gì ngoai?
Nằm chờ thơ đến, lâu thêm mãi,
Đứng đợi sao rơi, mãi cũng nhoài.
Căn số an bài, đành phải chịu.
Chán mùi cơm tẻ, thích ăn khoai.

Vũ Gia Sắc
Thu 19/9/1996

Lại Tặng Nhà Thơ Vũ Gia Sắc

Cây bút tình si: có biệt tài,
Khi buồn, chỉ thích ngắm sương mai.
Toan quơ, nhưng ngại lo hoàn vốn,
Muốn vịnh, nhưng mà sợ mắc quai,
Cung nhạc, dẫu ngưng, còn réo rắt.
Tơ tằm đến thác, vẫn còn dai.
Có ai nhẩn với mùa thu sớm.
Lẽo đẽo thi nhân ướp mộng hoài.

Trình Xuyên
San Jose 17/9/1996

Kính Hòa

Trong làng văn bút lắm anh tài,
Đệ tử vui buồn, thích ngắm mai.
Nghiep bút bao lần, toan lỗ vốn,
Tơ lòng lắm lúc, chưa thành quai.
Thi nhân mê bướm, ôm sâu mộng,
Vỏ sĩ lên đài, vẫn khoái dai...
Giọt sương buổi sáng còn vương vấn,
Mỏi gót, chồn chân, mãi đoái hoài.

Vũ Gia Sắc
Thung Lũng Hoa Vàng Thu 96

Đùa Nhà Thơ Bạch Tâm

Đọc hoài bút hiệu: tưởng nai tơ,
Lại cái hay sao? Cứ ẩm ờ!
Nghĩa bạn một cây, tài ông ẹo,
Chữ tình mấy vận, khéo đong đưa.
Văn chương, chữ nghĩa, đâu không thiếu,
Song nguyệt, mai lan, mộng có thừa.
Lá thắm thả dòng, toan kiếm mối,
Lắm người mê đấy, đã nư chưa?

Cà Gát

San Jose 20/9/1996

Kính Họa

Ba lăm, tiểu muội hãy còn tơ,
Lộn giống, hay không cũng thế ờ.
Số phận bèo mây, còn lận đận,
Tình thơ trắng gió, vẫn đu đưa.
Bạc vàng, son phấn, không dư giả,
Chim cá, hương hoa, chẳng thiếu thừa.
Nghiep bút hồi xuân, mai nở muộn,
Có người trong mộng cũng như chưa.

Bạch Tâm

Thung Lũng Hoa Vàng 20/9/96

THƠ TỬ VÂN:

Cái Tật Đa Tình

Tặng thi hữu Vũ Gia Sắc

Đa tình: cái tật khoái ngo ngoe,
Thấy bóng giai nhân, chỉ muốn ghè.
Xuân đến, đào non ham táy máy,
Thu về, sương sớm lại hăm he.
Say sưa đỉnh Giáp, nghiêng bầu rượu,
Lên xuống non Vu, đổ giấc hòe.
Đeo đẳng con đường hoa nguyệt mãi,
Tim vàng e cũng nát tua toe.

Trình Xuyên

21/9/96

Kính Họa

Vợ già, bồ trẻ, một vài ngoe,
Bản tính mê hoa mới gập ghè.
Trăng gió, tình xuân không bỏ cuộc,
Bướm ong, duyên mộng vẫn còn he.
Sương mai, lóng lánh treo đầu lá,
Nắng xé, loe hoe, ngã bóng hòe!
Thơ rượu, ngâm nga, càng gọi hứng,
Xướng hòa đeo mãi, dễ gì toe.

Vũ Gia Sắc

21/9/96

NGO THƠ HẢI VÂN

Hải Vân là con gái của cụ Trình Xuyên. Khi cụ đau nằm bệnh viện Alexian Brothers, San Jose, cô đã gặp một số bạn thơ khi họ đến thăm cụ. Thấy tình thơ đậm đà giữa các nhà thơ với nhau, cô đã rất cảm động và đề nghị sẽ đứng lo xuất bản những bài thơ cuối cùng của cụ. Trong tập Một Phía Trời Thơ II này, ngoài những vần thơ xướng họa của cụ với các bạn thơ, cô cũng góp một bài thơ viết cho cụ: Hẹn Về, ý mong gặp lại cụ. Lời thơ của cô tha thiết, chân thật. Chúng tôi xin xếp thơ cô đi ngay sau thơ của lão thi sĩ.

Hẹn Về

Giờ đây

Ba không còn là người trần thế

Để vui buồn theo từng nhịp thi thơ

Để những chiều nhìn lá rơi ngoài ngõ

Lặng người đi mà chẳng biết nói năng gì

Ba đã trả lại cho cuộc đời 85 năm dài đặc

Và những trang giấy có những vần thơ

Ba ra đi

Chiều thu... gió nhẹ...

Làm người bên kia thế giới

Để nửa đêm về sáng

Con nhìn những vì sao nức nở buồn

Mà tưởng là cặp mắt ba nhớ thương

Bằng vòng tay mở rộng

Ôm vào lòng niềm tin yêu nôi giống

Làm lộ trình cho cuộc sống ly hương

Hẹn mấy lần mà chưa về thăm quê được

Nên ba vẫn buồn

Nét phong sương hằn trên vầng trán

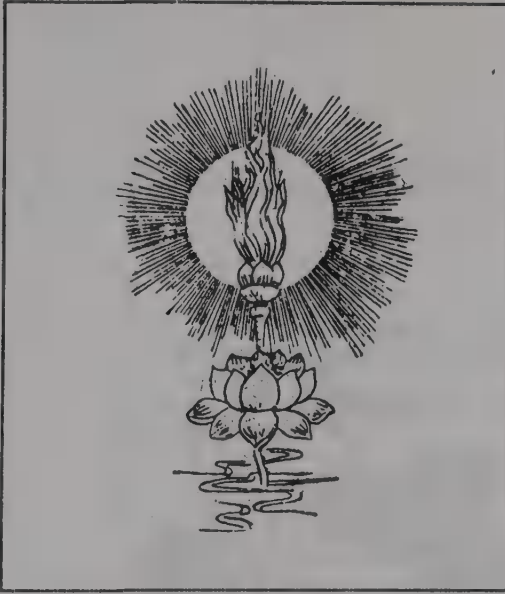
Tóc thêm bạc màu

Mắt ngời thu gọn trời sao

Ngày ba tháng mười
Giã từ cuộc sống
Về miền miên viễn
Ngợp sắc hoa
Tháng mười niềm đau day dứt
Con đã quàng quanh Ba vòng hoa
Những vòng hoa màu trắng
Và tiễn Ba về dự hội mùa thu...

Hải Vân

San Jose Thu 96

HÀ THUƠNG NHÂN

Khóc Mai Xuyên Đổ Thúc Vịnh

Mới vừa buổi sáng
Nhận sách anh “Nỗi Âm Ảnh Quê Hương”
Nét chữ tặng nhau xiêu vẹo bất thường.
Tôi hốt hoảng: “Mai Xuyên (1) giờ yếu quá!”
Lần gặp lại, làm sao mà vội vã?
Nắm tay nhau, nước mắt nghẹn ngào rơi.
Đến chặng cuối cuộc đời
Đành bỏ nước làm tên dân mất nước,
Đành bỏ nước làm anh già ngơ ngác.
Lụy áo cơm còn nhục đến bao giờ?
Anh bảo tôi: “Mình đang đợi, đang chờ.
Liệu dân chủ có phải là giấc mộng?
Liệu cơ hội có cho ta về sống?
Nắm xương tàn gửi phần đất ông cha?”
Tôi chỉ cười, lòng đau đốn, xót xa.
Nhớ từ buổi “Bóng Tre Xanh” (2) rợp mát.
Cần Tự Do (3), ta gần gũi nhau thêm.
Đến hôm nay điểm lại mặt anh em,
Rơi rụng hết: Trần Việt Sơn (3), Nguyễn Hoạt (3)
Đổ Thúc Vịnh (3),
Cuộc đời là mất mát
Nghe Như Phong (3) gọi giây nói khơi khơi
“Bạn chúng mình, anh Vịnh, đã đi rồi!”

Hóa ra chết cũng tầm thường, giản dị!
Mà nỗi đau biệt xứ vẫn y nguyên!
Mất quê hương nếu ta mất niềm tin
Ta có mất hay không? Tôi muốn hỏi!

Hỏi con cháu, hỏi “Những Người Đang Tới!” (4)
Về hỏi ai hơn hỏi chính mình đây?!

Anh Vịnh ơi!

Trên mỗi luống cày

Có nước mắt, có mồ hôi đổ xuống,

Những mất mát của chúng mình chẳng uống.

Ta sống hoài trong con cháu anh em.

Mới hôm kia định gửi để anh xem!

Mấy bài viết của tôi về tuổi trẻ.

Nay có gửi cũng đã là quá trễ

Nước mắt nào lại tưới “Bóng Tre Xanh”

Hà Thượng Nhân - Hoàng Trinh

Ngày 18-6-95

CHÚ THÍCH:

1, 2, 4: Tên các tác phẩm của Đỗ Thúc Vịnh

3. Tên các bạn hữu trong ban biên tập báo Tự Do trước 1975

CAO MỸ NHÂN

Sinh tại: Chapa, Hoàng Liên Sơn.

Biết làm thơ từ 13 tuổi.

Gia nhập nữ quân nhân Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Phục vụ tại Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn I, Quân Khu I.

Cấp bậc cuối cùng: Thiếu Tá, Trưởng Phòng Xã Hội (1975).

Sau 30-4-1975: Bị cải tạo tại HT 7590 và HT-T20.

Lao động tại Bến Sắn, Đồng Xoài.

Định cư tại Mỹ theo diện HO cuối năm 1991.

Tác phẩm đã xuất bản:

- *Hoa Sao* (1959), *Thơ Mỵ* (1960)

- *Chốn Bụi Hồng* (tập truyện), 1994.

Tổng Thư Ký Trung Tâm Văn Bút Việt Nam Tây Nam Hoa Kỳ (1994-1996)

- *Tham gia phái đoàn Văn Bút Việt Nam đi dự Hội Nghị Văn Bút Thế Giới kỳ 61 tại Praha, Tiệp Khắc tháng 11-1994.*

Từng cộng tác với nhiều báo chí Việt Nam hải ngoại như Sống Việt, Ngày Mới, Saigon Times, Lập Trường, Thời Mới, Phụ Nữ Việt, Đẹp, Dân Ta, Lạc Việt, Rạng Đông, Chiến Sĩ Quốc Gia,...

Một Lúc Chờ Xuân

Sự thực thì XUÂN chưa trở về
Bởi vì màu trắng của hoa lê
Không gây xúc động trong tiềm thức
Bằng: một cành mai nở trước hè.

Nhưng, cũng cho ta nổi rộn ràng
Rằng: XUÂN dân tộc chuyển mùa sang
Đôi vài cánh mỏng đào trên phố
Cũng khiến niềm riêng đỡ bẽ bàng

Thì cứ chờ XUÂN, cứ đợi XUÂN
Hoàng hoa mấy chén đón Đông quân
Nếu như hờ hững, XUÂN qua vội
Có nghĩa gì ta với cố nhân.

Nâng chén, người cùng ta đếm mây
Lênh đênh bằng hữu ở phương này
Ai còn, ai mất mà tri kỷ
Bạn hỡi, mừng XUÂN hãy cứ say.

Cao My Nhân
Lawndale Xuân 95

Xuân Muôn Ý

Mở cửa xem Xuân đến cách nào
Xuân từ tám hướng gọi xôn xao
Trầm hương, nhã nhạc lan trên sóng
Cánh én bay cùng tiếng hát cao

Xuân đến khi ta mãi đợi chờ
Xin cùng ta sánh bước vào thơ
Ở đây không kể thời gian nữa
Ta với Xuân chung một cõi mơ

Ta hỏi Xuân tươi trọn cuộc đời
Xuân cười: năm tháng có đầy vơi
Nhưng, bao giờ cũng vui như Tết
Bạn hỡi, mau về dự hội chơi

Xuân ở bên ta mãi nhé Xuân
Bốn bề bát ngát bóng giai nhân
Nguồn thơ bất tận dâng muôn ý
Xuân bỗng thăng hoa đẹp bội phần

Cao My Nhân

Mùa Xuân Oi Trở Lại

Rồi một lúc lòng em như có sạn
Đãi bao nhiêu nước mắt vẫn chai lì
Em muốn khóc cho tan mầm chán nản
Để yêu anh chan chứa đến mê si

Nhưng thời gian lạnh lùng và bí hiểm
Khiến mặt trời rực rỡ cũng tàn phai
Vẫn gương xưa em thường soi trang điểm
Dung nhan nào phảng phất nét u hoài

Em gọi khẽ: MÙA XUÂN oi, trở lại
Cho nắng lừa từng kẽ tóc, chân tơ
Em sẽ đón nụ tình khi kết trái
Kính dâng anh, thôi nhé, hãy trông chờ.

Cao My Nhân

Trích "Mùa Xuân Của Anh"

San Diego 1992

Xuân Tương Cố

*Xuân vẫn là XUÂN của mọi nhà
Hoa đào má đỏ rộn đường xa
Muôn phương, nhã nhạc về chung hội
Riêng lẻ hình như chỉ một ta*

*Vì thế, hôm nay trong nỗi vui
Giữa nơi thiên hạ bước đơn côi
Ta tìm XUÂN cũ khi năm mới
Khai bút, lời THƠ thoáng ngậm ngùi*

*XUÂN chợt nhìn ta, vẻ nhớ nhung
Ô hay, tương cố khiến tương phùng
Có chi khác lạ mà suy nghĩ
Ta đã cùng XUÂN bước điệp trùng*

*Thành thử chân mây với cuối trời
Không hề cách trở đó XUÂN ơi
Nếu như XUÂN vốn từ tâm tưởng
Thì hãy vì ta đẹp trọn đời*

*Cao My Nhân
Rancho Palos Verdes 2/1/1996*

Mấy Mươi Năm Một Mùa Xuân

Chị ơi, nếu chị biết rằng
Ngày xưa, khi mới trăng rằm, đã yêu
Rồi tình cứ lớn lên theo
Tuổi đời, với biết bao nhiêu cuộc tình

Chị ơi, ngày tháng chúng mình
Rong chơi không chán, trở thành thói quen
CHUÁ XUÂN đứng đợi bên rèm
Mình còn khóa cửa buồng tim, chờ NGƯỜI

Hỏi thăm nhau, khách xa xôi
Còn đang chinh phạt phương trời nào đây
Bụi hồng mù mịt chân mây
Nhớ nhung mòn mỏi, hao gầy đáng thơ

Mình yêu cuộc sống sông hồ
Của NGƯỜI, nên đợi, nên chờ đã lâu
XUÂN này, rồi lại XUÂN sau
Mấy mươi năm tựa bóng câu qua thềm

Chị ơi, tóc bạc màu thêm
Mà tình yêu cứ nõn mềm như tơ
Vòng tay ấp ủ mộng mơ
Từ hoa niên đến bấy giờ cho ai

Vẫn trong tha thiết, u hoài
Vẫn yêu thương đến tuyệt vời phải không
Những gì trêu tượng, mộng lung
Vượt xa tầm mắt, cánh hồng vút bay

Cao My Nhân

SONG LYNH

Tên thật: Vũ Đình Long

Nơi sinh: Bắc Ninh, Bắc Việt

Từ 1962 đến 1975: Hoạt động thi ca trên các nhật báo Hành Động, Chính Luận, Sống và tuần báo Văn Nghệ Tiền Phong, nguyệt san Chiến Sĩ Cộng Hoà, Hải Quân và Biệt Động Quân...

Từ 1993-1995: Cộng tác trong Ban Biên Tập báo Dân Ta (Texas), tuần báo Sáng, Nhật Báo Ngày Mới, Tuần Báo Đất Đứng, Nguyệt San Phụng Sự. Hội viên hội Trao Đổi Văn Học Nghệ Thuật và Thi Đàn Lạc Việt, San Jose.

Tác phẩm đã xuất bản: Thân Phận và Tình Yêu (1996).

Phải Chi...

*Phải chi anh ở bên em,
Mùa đông giá lạnh, gối mềm ấm say.
Phải chi anh ở nơi đây,
Tô son, điểm phấn, kẻ mày, hong tơ.
Và ta ngọt mãi vần thơ,
Bảng đen, phấn trắng, thơm bờ môi son.
Ôi chào! đôi mắt xinh hơn,
Hương thơm tóc xoắn, nụ hôn thêm dài.
Dù đời nếu có chia hai,
Đầy trong kỷ niệm nhớ hoài mỗi khi...
Phải chi chung một lối đi,
Mỗi ngày hai đứa thăm thì “mí” nhau.
Tay anh em hãy gói đầu,
Giọt sương có nghĩa gì đâu tháng, ngày?
Đêm dài thơ nhỏ, khói bay,
Rượu thêm đầy chén, tình say mộng hồng.
Phải chi đừng có lấy chồng!!!
Thì đâu ngăn núi, dài sông thế này!
Hôm nay vừa chớm heo may,
Anh lên đỉnh núi cùng mây tự tình.
Nhớ em...hồn đứng lặng thinh,
Phải chi dạo ấy chúng mình đừng quên!*

Song Linh

vào Thu 96

Có Phải Trăng Về Mộng Dưới Hoa

*Có phải trăng về mộng dưới hoa?
Thềm trăng ai đứng tóc mây xòa.
Hương thơm dạ lý bay hàng xóm,
Ngõ hẹp thêm dài nỗi xót xa!*

*Có phải Thu về trên nhánh cây,
Cho chim thôi ngủ - gió tìm mây.
Em nheo mắt tỏ, cười xem lạ...
Rồi bỗng ngây nhìn...sương khói bay.*

*Có phải môi em đỏ thắm ngày,
Rượu chưa vơi chén đã ngà say.
Thôi em để đó...xin đừng nói,
Cứ để cơn buồn chấp cánh bay...!*

*Có phải em về thành phố xưa,
Trời Thu se lạnh, nắng hanh vừa.
Hàng cây, dãy phố...mình hai đứa...
Nay đã phai tàn theo gió mưa!?*

*Có phải bây giờ tay nắm tay?
Bao năm xa cách vẫn vương đầy.
Soi gương, mắt, trán nhăn huyền thoại,
Thì ước mong gì - thêm đắng cay!*

Song Linh

Thơ Của Tôi

Thơ của tôi, lời ru chiều vách núi
Ngọt tình đời, nuôi sống cõi trời riêng
Ta thù em?! từ giếng mắt linh thiêng
Lời mật ngọt, chuốt chau tình hai đứa...

Thơ của tôi, khoảng đời không chỗ chứa
Mắt em đầy bóng tối của tình yêu
Em nói đi, cho nắng sớm mưa chiều
Ta còn chỗ gọi hồn quay trở lại

Thơ của tôi là giọt sầu ngang trái
Cọng tóc buồn trói buộc mảnh hồn đau
Mùa trăng về, ai đã giết đời nhau
Khi chấn gối đau thương mừng khách lạ

Thơ của tôi, nụ tình non lá mạ
Em nhớ vào ca hát ngủ ngàn năm
Em yêu tôi! Xin đừng có hỏi thăm...
Vì dĩ vãng là dòng sông nước mắt

*Thơ của tôi, em cũng thường bắt gặp
Đốm lửa hồng in giềng mắt giai nhân
Ta đau thương nhưng vẫn rất ân cần
Để em hiểu tim ta còn tha thiết*

*Thơ của tôi, là mùa Xuân bất diệt
Mời em vào đi dạo phố tình yêu
Rồi xem ta đã vẽ biết bao nhiêu
Trong nét đẹp của đời em thánh thiện.*

Song Linh

Ngày Tháng 8, Mùa Thu

Ngày tháng 8, mùa Thu về rất lạ,
Em mắt buồn theo cỏ, lá heo may.
Đường thỏ dài, vàng nắng áng mây bay,
Tình cúi mặt, để sầu rêu nhánh lá.

Ngày tháng 8, mùa Thu xanh biển cả,
Cánh chim về hong ấm nụ môi hôn.
Bài thơ yêu, nhưng nhớ lại gần hơn,
Căn gác nhỏ, mở lòng vui đất lạnh.

Ngày tháng 8, mùa Thu vùng đất trắng,
Tay em mềm, gối mộng ngát trùng dương.
Con sóng vỗ, thềm trăng mòn vách núi,
Gọi Xuân về mây nắng đẹp trời hương.

Ngày tháng 8, mùa Thu chùng xuống thấp,
Đất khóc thầm, tan vỡ mối tình hoa.
Em nói dối, ta buồn như muốn khóc,
Con thuyền nào, chở hết nỗi lòng ta?!

Ngày tháng 8, mùa Thu về thêm tuổi,
Đất mẹ nghèo, mọc cánh vỗ trời hoang.
Và tình ta, tự đó cũng lang thang,
Khi trước mặt, cuộc đời chưa đáp số.

Song Linh

Em Đã Đến

Em đã đến, khổ đời ta rồi đó
Núi khôn cùng, hôn tuyết trắng mùa đông
Em Tây Thi, rạng rỡ má thơm hồng
Ta ngây ngất theo mây vào trong mắt

Ta điếm lại, đường nhẵn dài tóc bạc
Bài thơ hồng mang sáo ngữ tình yêu
Vì đời ta còn có được bao nhiêu?
Nên vội vã giấu hồn trong góc tuổi

Em đã đến, hỏi chi mà thêm tội
Đêm em dài, chấn gối lạnh trăng sao
Cũng như anh từng cúi mặt ước ao
Trời tháng tám, một đêm tình chất ngất

Em đã đến, hồn ta đang muốn gặp
Thơm đậm đà má ngọc, ngọt bờ môi
Ở bên em, ta quên hết chuyện đời...
Lòng trở lại thơ tình say quên quít

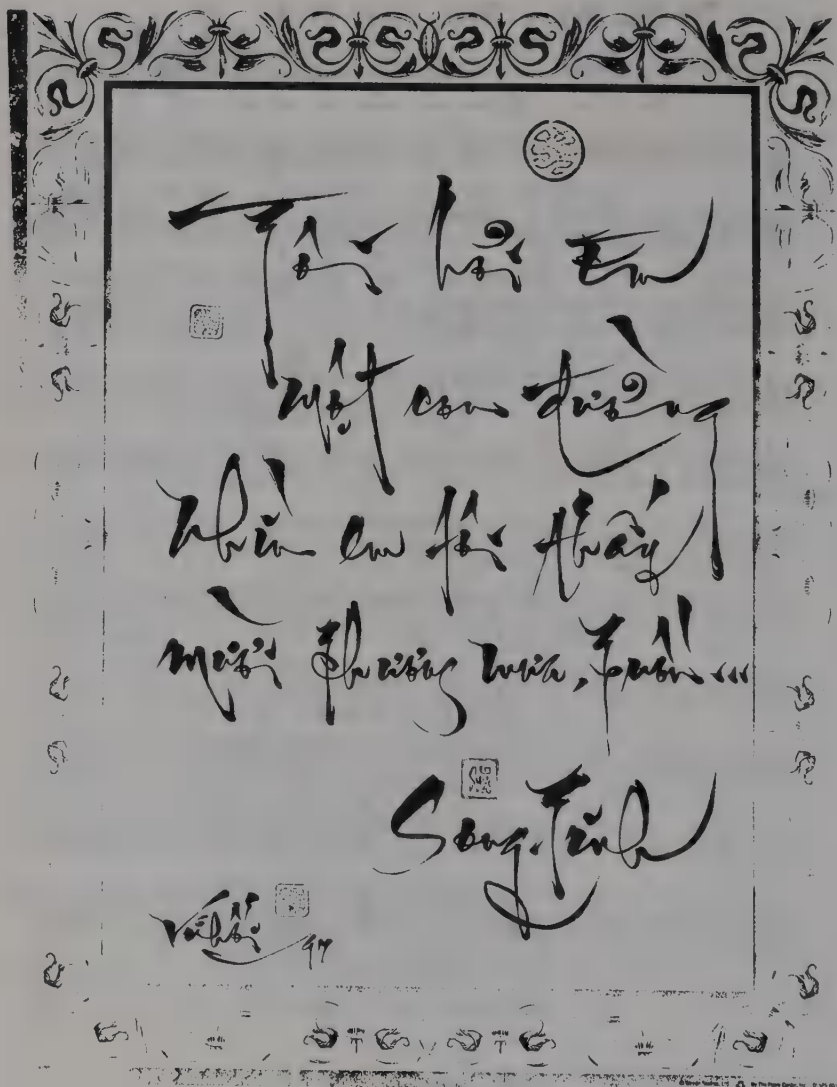
Em dấu yêu, đêm nay buồn hun hút
Ngọn đèn đường, vàng vổ lá thu bay
Mơ gì em! Trong giấc ngủ nồng say
Và ngoan nhé, hồn anh tìm điếm hẹn.

Song Linh

Từ Em Giọng Nói... Ngọt Ngào

Thơ : Song Linh
Nhạc : Phạm Đức Huyền

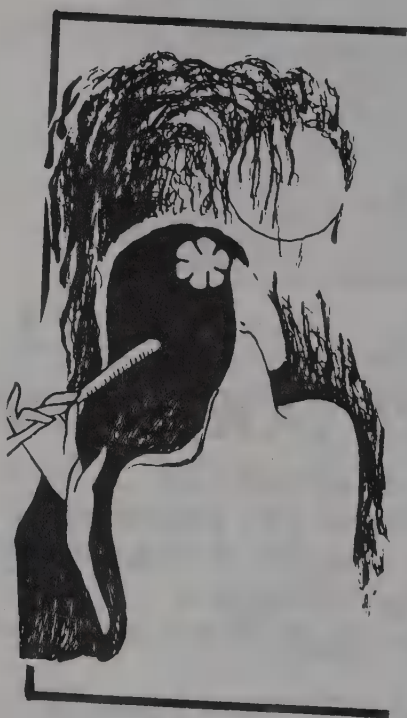
Từ em giọng nói ngọt ngào Tay đan mây xóa gợn vào cung
mi Từ em đọc truyện tình si Anh quên chưa chút ôm ghì yêu
thương Từ em đôi mắt diễm kiều Đầu đầy thanh thoát niềm yêu bên
bờ Từ em trắng sáng lâu thơ Bước chân chạm ngõ ngu ngơ tình
dầu Thời gian nhẹ nhẹ trôi mau Trái
tim trả lại con tàu lãng du Từ
em đi vắng xoay vù Như con lốc
xoáy ngất ngư tình đời Từ
em nhận phần đơn côi Phố khuya hiu hắt núi đồi buồn tênh Đêm
Lầy lầy Phúc lành đến Ai mơ xú lạ để quên Một Ngày Từ
em lúc tỉnh khi say Tình Yêu Có Thật... ô hay ghen ngào Từ
em giọng hát vàng thơ Nửa yêu bóng xế... nửa chờ gió xuân.

NGUYỄN TRUNG DŨNG

- Sinh năm 1936, tỉnh Phú Thọ (miền Bắc)
- Trước 75: làm công chức, đi lính, buôn bán.
- Sau 75: đi tù. - Năm 82: ra tù
- Qua Mỹ năm 92: đi bỏ báo, phát “flyers”, công nhân.
- Các tác phẩm đã in: Trong Thành Phố Ngoài Mặt Trận (1966), Bên Này Sông Bên Kia Sông (1968), Vết Dạn Thù (1969)
- Các truyện, thơ đã đăng trên các báo: Orange County: Văn, Sài Gòn Nhỏ. Canada: Làng Văn. San Jose: Văn Uyển, Việt Nam Nhật Báo, Đất Đứng.
- Tác phẩm dự định in: Đêm Nghe Dế Gáy (tuyển tập truyện ngắn), Cúc Vàng (thơ)

Ta Về

vẫn thành phố đó, ta về đây,
cảnh đã đổi thay, đời đọa đây.
thấy phố, phố buồn, cây khô khẳng,
gặp người, người cúi mặt, xua tay.

vẫn phố phường đây, nhà vẫn nhà,
nhưng mắt người sao lệ ướt nhòa.
nụ cười đã tắt trên môi trẻ,
quê hương buồn như bãi tha ma.

ta về qua những đèn đài cũ,
cây cối cối già, buồn ủ ê.
gạch đá vô tri hằn vết sẹo,
ta về đi trong cối u mê.

Nguyễn Trung Dũng

Zuẩn Thơ Của Chàng

một dạo sang chơi thấy chị buồn
em về lặng lẽ để lòng thương
hỏi ra mới biết rằng như thế
chị đứng bên song ngó xuống đường.

em thấy khi sang chị hỏi dò
này này em gái biết người thơ
dưới đàn hoa trắng là ai nhỉ
em phải kể đi đến mấy giờ.

em bảo: “chàng ta có vẻ hiền
chiều nào cũng đứng ở ngoài hiên
nhìn mây vờ vẩn, chờ trăng lại
em bảo: “chàng như có vẻ điên”.

chị lặng im nghe khẽ bảo rằng:
“tên chàng có phải hiệu Sao Băng”
phải rồi chị ạ, nhưng sao biết
mỉm mỉm chị cười không nói năng.

em nhớ lời thư chị dặn lòng
nên chiều hôm ấy đợi bên song
thư xanh em để trong tờ lá
chẳng biết chàng ta có nhận không?

bến lên em ra đứng dưới thềm
vờ như thơ thần đón trăng đêm
chàng ra se sẽ ngâm thơ lệ
lặng lẽ chàng đi lại phía em.

em gọi “anh Băng lại nhận
có người gửi một lá thư đây”
rồi em lẳng lẳng đi vào cửa
chẳng nói chàng ta vội bóc ngay.

Từ đấy hình như chị chẳng sầu
chiều nào chị cũng ở vườn sau
hình như chờ đợi ai qua vậy
em biết chiều nay lại hẹn nhau.

em đến chiều qua chị vắng nhà
em buồn lên gác ngóng người qua
quyển thơ ai để bên thềm cửa
những chữ xanh xanh mực đã nhòa.

em biết đêm qua chị khóc rồi
buồn làm chi nữa chị Vinh ơi
em sang bảo chị tin buồn ấy
chưa nói mà sao đã ghen lời.

*Thơ chị mượn chưa chép hết bài
chiều qua sang chị, chị liền sai
“em đem trả hộ con người ấy
trả để người ta có tặng ai”*

*chị khóc em thương chị quá chừng
em về em nhớ chị băng khuâng
chiều qua đem trả con người ấy
hai mắt em như lệ ướt lòng.*

*em lại sang chơi chị một chiều
đường đi hoa nắng gió hiu hiu
chị ngồi thăm lặng trong vườn vắng
để thấy chiều nay lá rụng nhiều.*

*vơ vẩn chị đưa mắt ngược nhìn
lạnh lùng gió thổi lộng cành sim
hoa vương với lá, vàng rơi vãi
tối đến chiều đi lặng lẽ chìm.*

*từ đây rồi khi chị lấy chồng
em thường gặp chị đứng bên song
nhìn hoa buổi rụng vương vương lối
để chép bài thơ chưa muốn xong.*

Nguyễn Trung Dũng
(Thuở Học Trò, Anh Làm Thơ Yêu Em)

Độc Ẩm

một mình ngồi uống trà
dưới tàng cây hoa sứ
buổi sáng sương thu ẩm
hương đại và tâm tư.

uống trà không bè bạn
nhìn hoa sứ sắp tàn
ngụm trà hương sen đắng
thơm ngát cả mùa xuân.

ôi! mỗi mùa sứ nở
lá non chưa rộ cành
bên cửa sương gió lạnh
lặng ngồi ly trà xanh.

dưới gốc cây hoa sứ
nhìn hoa rụng đầy sân
gom hoa ủ trà mộc
thương ta đời phong trần.

thương ta đời lận đận
ôm hoài trái tim khô
con chim còn có tổ
ta một đời bơ vơ.

trà, một ly độc ẩm
nhìn hoa rụng đầy sân
ly mộc trà sáng dậy
nhớ bè bạn xa gần.

Nguyễn Trung Dũng

Máu Của Mẹ

dòng máu chảy về tim
con sông tìm ra biển
mẹ Việt Nam yêu dấu
đời đời con đi tìm.

mẹ để con gia tài
đất quê hương hình hài
núi cao và biển rộng
niềm tin cùng tương lai.

giang sơn mình gấm vóc
rừng thăm thẳm cuối trời
biển xanh màu suối tóc
mẹ Việt yêu thương ơi.

mẹ cho con tình yêu
con thương mẹ sớm chiều
bốn ngàn năm lịch sử
chiến tranh sao quá nhiều.

dòng máu đỏ da vàng
con của mẹ lang thang
mẹ Việt Nam yêu dấu
quê hương đầy nghĩa trang.

trăng khuya đọc truyện Kiều
mắt mẹ hiền đăm chiêu
giọt lệ nào hoen má
mẹ Việt Nam mến yêu.

Nguyễn Trung Dũng

Phố Núi

Dốc Đèo

đường lên vách đá dựng
đèo đổ dốc quanh co
lũng sâu hun hút gió
mù sa đỉnh thông già.

Phố

phố - nhà không mở cửa
người vắng vất trong mưa
đường mòn vắng vắng ngắt
nghe eo óc gà trưa.

Quán

thấp thuốc trên môi hút
khói và cà-phê đen
uống - nghe mưa gõ nhịp
nhớ ơi bè bạn quen.

Bức Họa

đứng lặng nhìn bức họa
khung: cũ, màu: bạc rồi
nhớ xưa người đã vẽ
một thời qua. buồn, thôi.

Thác

*thác. nước thời gian đổ
trăm năm vẫn tìm ghềnh
người buồn ngồi ngắm cảnh
thấy hồn trôi lên đênh*

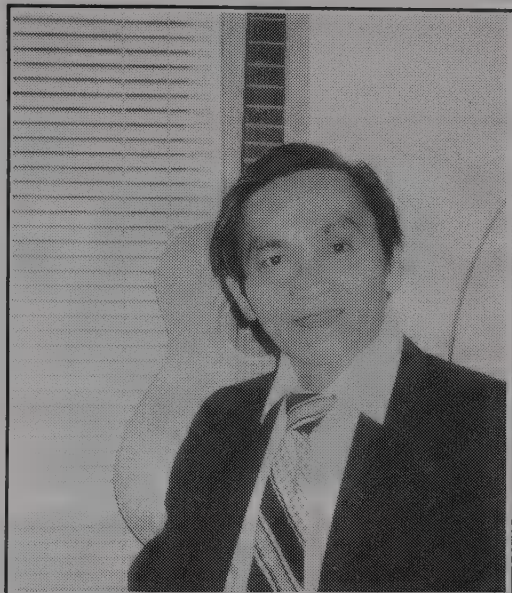
Hoa

*vẫn hoa xưa màu cũ
ơ! sao hoa lại buồn
hoa và người đồng cảm
sầu mang mang một hồn.*

Ga

*xưa. nhớ tàu về muộn
còi hú. đèo đổ đèo
ga một vòng tay mẹ
tàu về tiếng cười reo.
thôi về, thôi về. hồn ở lại
chiều uống ly mộc trà
thấy mưa rừng luẩn quẩn
cõi hồn ta mù sa.*

Nguyễn Trung Dũng

VŨ ĐÌNH GIÁ

- Tên thật: Vũ Đình Giá
- Sinh năm: 1937
- Tại: Thăng-Bình Quảng Nam, Đà Nẵng,
- Bút Hiệu: Bạch-Tâm. Nguyễn thị Bạch-Tâm
- Trước năm 1975: Giáo chức và công chức.
- Đến Mỹ 1990.
- Làm thơ từ lúc đi học, đăng thơ trên các báo trong và ngoài nước: Nhật báo, tuần báo, bán nguyệt san, đặc san, thơ chung nhiều tác giả.

Kính viếng

lão thi-sĩ Trình Xuyên

*Sư-Phụ ra đi, lệ nổi hàng...
Muộn phiền bỏ lại cội trần gian!
Cố hương tưởng nhớ, tình son sắt,
Đất khách sầu thương, nghĩa đá vàng!
Hoa Bút TRÌNH XUYỀN, tươi thắm mộng,
Thi đàn CẢ-GẬT, đẹp thơm trang.
Vang danh TRẠNG CỐC, duyên trào phúng,
Đệ tử còn đây, bống ngỗ-ngàng!*

*Ngỗ ngang sư phụ đã quy tiên,
Rũ nợ trần ai, quẳng gánh phiền.
Chấp cánh hồn thơ nơi Bích-Lạc,
Say tình trắng gió chốn Đào Nguyên,
Câu thơ xương họa, xa bè bạn,
Ý nhạc giao hoà, lạnh bút nghiên,
Hai cội âm dương, đành cách biệt,
Ngàn thu quạnh quẽ: Giấc cô miên!!!*

Bạch-Tâm Vũ-Gia-Sắc

6/10/96

Ghi chú: Trình-Xuyên, Cả-Gật, và Trang-Cốc cũng là bút hiệu của cụ Trình Xuyên

Em Đến...

Em đến, gót chân mềm, nghiêng sỏi đá.
Dư âm ngọt ngào, vọng cánh chim xa...
Mảnh vườn lòng khô héo bỗng đơm hoa,
Cánh bướm nhẹ, thoảng mùi hương phấn lạ,

Em đến, niềm vui mừng reo chồi lá,
Giấc ngủ vùi, rộn rã tiếng chim ca.
Hành trang tình yêu, châu báu ngọc ngà,
Tim hồi hộp, đợi chờ ai gõ cửa?

Em đến, khơi lòng anh thêm nhúm lửa,
Lạnh mùa đông, ấm lại giấc Xuân nồng...
Để cuộc đời, đâu có nghĩa là không,
Cho hạnh phúc, tràn đầy, thơm chấn gối,...

Em sẽ trách, ồ sao anh quá vội,
(Thời gian không chờ đợi, phải không em?)
Uống mật tình yêu, trên đoá môi mềm,
Trên ánh mắt long lanh tình luyến mến,

Em phải đến: lẽ nào em không đến?
Nỡ buông thuyền giữa sóng gió lênh đênh...
Nửa cuộc đời, đã hoang phí bỏ quên!
Đừng cố chấp, buông xuôi theo Định Mệnh.

Vũ-Gia-Sắc

Đêm Xuân trở giấc San Jose 96

Hương Xưa

Em rót mật tình yêu, qua làn sóng,
Giọng Oanh vàng gọi lại chút hương xưa...
Anh cứ ngỡ, em trở về: gõ cửa...
Tình thương yêu, biết nói mấy cho vừa?

Bờ môi ngọt, lời thơ ươm trái chín,
Ru hồn anh, say đắm giấc ngủ vùi.
Buồn rời rã, cô phòng ôm gối mộng!
Trái tim còn khao khát, một niềm vui.

Ai khơi lại, đóng tro tàn dĩ vãng?
Bụi thời gian, chưa xóa vết thương lòng.
Ta đã vướng thân tầm, chưa hoá kiếp!
Phải cam đành: số phận mãi long đong...

Từ hôm đó, tâm hồn ta xao động,
Tiếng Tao Đàn, nức nở giọng em ngâm..
Những tế bào, nhịp tim, hồi sinh lại,
Theo đường về dĩ vãng, quá xa xăm...

Rời khỏi điểm, lộ trình trên Sa mạc,
Vết chân mờ, cơn lốc xoáy mù bay.
Giữa cát nóng, mạch suối tình khơi chảy...
Bồng bồng hoàng, chợt tỉnh: Một cơn say.

Ta đối diện, gặp em nơi giao điểm,
Cuộc tình buồn, theo ngày tháng đong đưa...
Trên bến hẹn, cõi lòng anh ấm lại,
Buổi ban đầu, thương nhớ mãi HƯƠNG XƯA...

Vũ Gia Sắc

Thung Lũng Hoa Vàng Summer 96

Mười Hai Tình Khúc

CD Bụi Tình

(tặng ca sĩ Hạ Vân)

Cho rơi những bụi tình (*) em say đắm,
Một thuở yêu người, hoa thắm trong tim
Chân hoang buồn hôn thềm đá lạnh im!
Tình như bóng mây chiều phiêu bạt...
Anh đi rồi, lạnh hồn thơ, phôiếm nhạc,
Nhớ biển xanh rào rạt sóng trong lòng,
Ngày trông anh thương nhớ đêm chờ mong,
Có nghe đời nghiêng, tình trong dĩ vãng?
Lời người mộng du một vì sao sáng.
Anh đợi em một đời... mộng vỡ tan!!

Nguyễn Thị Bạch Tâm
Thung Lũng Hoa Vàng 97

Chú thích:

(*) những chữ in đậm là tên các nhạc phẩm trong CD Bụi Tình của Hạ Vân,

Đáp Số Tình Yêu

Anh CHỨNG MINH, tình yêu là MẶT PHẪNG
CỘNG, NHÂN, CHIA, CẤP SỐ, một CHU KỲ
LƯU LƯỢNG, THỜI GIAN, TÍCH LŨY, ĐỒNG QUI.
Nên GÓC ĐỘ, SO LE, không TƯƠNG ỨNG.
ĐƯỜNG TRUNG TRỰC, ĐIỂM TƯƠNG ĐỒNG, ĐỐI XỨNG.
Trái tim anh NAN GIẢI: một PHƯƠNG TRÌNH,
VẠCH: SONG SONG, HAI VẾ, để CHỨNG MINH,
CUNG GIAO TUYẾN, VÒNG XOAY còn GIỚI HẠN.
NGƯỢC ĐỊNH LÝ, PHẢN ĐỀ: anh TÍNH TOÁN
QUỸ TÍCH, tình yêu ĐỒNG LỖA, NGUYÊN HÀM...
DỊ CHẤT, TỬ TRƯỜNG, VÔ ĐỊNH: bất kham...
KHÔNG GIAN rộng: NGƯỢC XOAY, TÌM ẨN SỐ
BIỆN LUẬN, PHÂN CHIA, làm bài TÍNH ĐÓ
RÚT GỌN, NGUYÊN CĂN, DI CHUYỂN, LUYỆN THỪA...
PHÂN TÍCH, HÀNG RANH, MẠCH RỄ, TIẾP CẬN chưa?
KHOẢNG CÁCH, NGƯỢC CHIỀU: lệch HAI GÓC CHÉO.
HỖN HỢP, DUNG MÔI, ĐỔI THAY, TRÒN MÉO.
QUY LUẬT, tình yêu, ĐỘNG TỬ ĐỒNG CHIỀU
GIẢI PHÁP, ÔN HÒA, TỬ SỐ, TRIỆT TIÊU
Anh thỏa nguyện BÌNH PHƯƠNG về VÔ CỰC.
HẰNG ĐẲNG THỨC: KẾT TINH: Tim rạo rực...
ĐÁP SỐ tình yêu CỐ ĐỊNH, giữa TINH CẦU...

Vũ Gia Sắc
San Jose, Thu 95

Nhớ chiến trường

Nhạc Lý Huỳnh
Chữ Vũ Gia Lạc

CHẠM THIẾT THA

Thường nhớ về em gái Trưng Vương

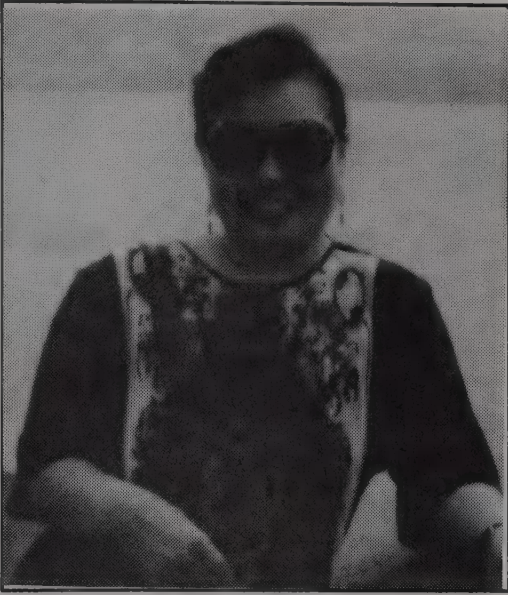
Trưng Vương ơi! giả tử em yêu nhé. Đã xa
rời hình bóng quá thường yêu. Áo trắng vẫn bay đẹp nét diễm
kiều. Bờ môi thắm nụ cười hoa hãm tiếu. Tay đan
tay đôi hồn em nũng nịu. Chiều cuối tuần trẻ hên đề em
mong Ngân yêu thường vương vãn mãi trong lòng. Ép hoa
tinh thơm trang giấy học sinh. Ảnh văn khoa em Trưng Vương lời
hẹn. Nhớ thường nhiều, chiều hoa nắng còn đâu? Lá me
bay rừng rúc nhạc về sâu. Bao kỷ niệm bên giang đầu lừ
luyền. Hai mươi năm xa rồi ời sao xuyên, Chuyện học
đường em gái nhớ Trưng Vương. Buổi chia tay hoa phượng đỏ sân
trường. Đề bài giữ trong nắng nhớ chiều thường... FINE

ANH CÓ ĐẾN

Thơ : Vũ Gia Sắc, Nhạc : Lynch Phương

SLOW

Anh có đến, xin em đừng mở cửa. Để lòng anh thêm lạnh nỗi cô
đơn. Để tim anh rung rức với lời hôn. Để tình ái trở về cùng cái
bụi. Để chiếc bóng đèn cô buồn thui thui! Bước dọc hành trên hương lộ tình
yêu, mòn gót chân sỏi bóng ngã đường chiều, Nghe sỏi đá khóc thầm trong
nhung. Ta gặp nhau chút duyên đầu bỏ ngỡ. Cho mắt đóng
dây với với hôn thỏ. Em ra về lòng anh cảm thấy bỏ
vỡ. Mưa giăng mắc gọi sâu vương nỗi nhớ. Bài tình
ca viết cho em bỏ dở. Đêm xuân nồng em có đến trong
mơ? Lạnh gọi chilli giấc buồn mãi mong chờ. Nghe tim
mình nhức nhối như vỡ tan!.. FINE

TRIỆU NGHI

Tên thật: Vũ Triều Nghi

Định cư tại Mỹ từ 1967

Phó chủ nhiệm Tuần Báo Trống Đồng từ 1985-1991

*Sách xuất bản: Trái Cốc Hồng (nguyên là Tình Yêu
Linh Mục bị sang đoạt).*

Công việc hiện tại: Công ty Bảo Hiểm.

Vườn Cải Tháng Tư

(Tặng Nhạc Sĩ: Võ Minh Chánh)

Vườn anh cây cải vàng bông,
Có vàng nổi nhớ...có mong sắc cờ?
Tháng tư hồn bỗng dại khờ,
hai mươi năm lẻ, còn ngỡ chim bao,
Tàn y một mảnh chiến bào,
Dã tràng lấp bể, thuở nào đó anh?
Vườn ai có nắng vàng hanh,
Hồn tôi cải úa, một cành hoa khô...
Vẫn đau kẻ ở đôi bờ,
Người đi xóm hạ, tôi chờ thôn đông.
Bao giờ cải lại vàng bông?
Cho vàng nổi nhớ, mà hong sắc cờ,
Bát canh cải ngọt lời thơ,
Tôi chan nước mắt, mặn bờ nhân gian,
Tháng tư cây cải úa vàng,
Gấm trang hận sử, còn bàng hoàng đau...

Triều Nghi

Tháng 4/1994

Khóc Một Giòng Sông

hai mươi năm như kiếp bèo trôi dạt
cát bụi thời gian xóa cuộc tình hồng
từ dạo ấy tưởng trời Nam biển Bắc
thật tình cờ lại khóc một dòng sông

hai mươi năm thoáng mắt nhìn xa lạ
còn lại gì trang ký vãng xanh xao
lòng đã lạnh như cõi hồn tượng đá
ôi hình hài, nhân ảnh một chiêm bao

ta ước hỏi người tình xưa phản bội
con đường nào hạnh phúc có thặng hoa?
người còn nợ ta một lời sám hối
thẹn thùng chi dĩ vãng đã phai nhòa

đời rong ruổi có bao giờ tưởng nhớ
suối tự tình còn dấu đá trăm năm
bờ kỷ niệm đã lở mòn rêu phủ
lời hẹn thề thành giọt lệ ăn năn!

hai mươi năm chợt ngại ngừng gang tấc
đã mất tuổi xuân đã nhạt tình hồng!
thôi người nhé thà trời Nam biển Bắc
để tình cờ lại khóc một dòng sông

Triều Nghi

Bảy Giờ Nửa Đóa Phù Dung

Cho tôi giọt lệ tình này
để nghe ray rút đọa đầy cơn đau
cho tôi nửa đoạn thơ sầu
để tôi gộp lại nghìn câu lỡ làng
cho tôi dừng bước thời gian
để tôi gọt xoá bề bằng tuổi xanh
cho tôi ước vọng không thành
để trong oan trái ngỡ anh trở về
cho tôi tròn kiếp đam mê
để nghe tha thiết máu về con tim
bến mơ đã lạc nẻo tìm
thì ân ái cũng đắm chìm bể khơi
cho tôi men rượu đầy vơi
để cơn say ấy ngỡ môi người tình

Triều Nghi

Ta Oi! Đời Lãng Tử

ta làm thân ốc đảo
trơ vơ bờ cát chiều
ôm nỗi buồn dạ thảo
giữa đêm dài hoang liêu

ta như là rong biển
sóng đời mãi cuốn trôi
giòng thời gian chảy xiết
kiếp rong rêu ngậm ngùi

ta mang hồn phiêu bạt
như gió giữa rừng hoang
như trăng mờ đỉnh núi
như còi tàu đêm sương

ôi ta chàng lãng tử
chén rượu đời sao cay
muốn hỏi người lữ thứ
tri kỷ nào đêm nay

*một lần ta chợt tỉnh
nhìn đời qua cơn say
hạnh phúc là ảo ảnh
người tình là mây bay*

*ôi ta thân phận người
ôm nỗi buồn hoang đảo
trời làm cơn giông bão
thân phận đành buông xuôi*

Triều Nghi

Ru Khúc Thụy Miên

*Xin cho tôi ngàn điệu ru nước mắt
Dịu cơn mê vào giấc ngủ thủy miên
Từ biệt ly nhau tủi hờn cúi mặt
Đời chợt hoang vu năm tháng muộn phiền*

*Anh tự ngàn xưa linh hồn của gió
Mà tiền thân tôi là kiếp của mây
Gió vô tình gió ơi tàn nhẫn quá
Cho mây buồn tan tác nổi mây bay*

*Anh ngạo nghễ giữa cao xanh mùa hạ
Mà thân tôi bé bỏng kiếp ve sầu
Tình trao nhau từ vàng thu trút lá
Rồi tạ từ chẳng biết bởi vì đâu*

*Tình trao nhau từ vàng thu nắng đỏ
Rồi lập đông nghe nuôi tiếc ngõ ngang
Đón xuân về hoa lòng thôi không nở
Tìm đơn côi khi hạ trắng vừa sang*

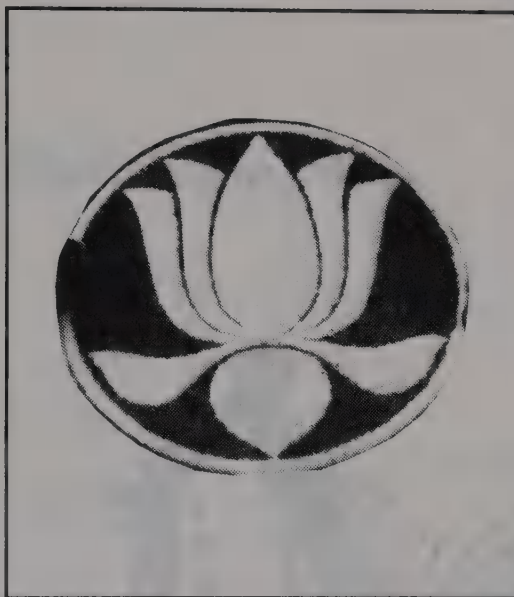
Bởi hồn xuân tôi mơ là thi sĩ
Nguyện hóa thân làm kiếp bướm băng ngàn
Mùa xuân này anh không về đâu nhỉ?
Thi sĩ buồn nên hồn bướm lang thang

Yêu hạ buồn tôi cất cao giọng hát
Giọng hát nỉ non của kiếp ve sầu
Rồi kêu thương giữa mùa hè nắng gắt
Cố nhân ơi giờ xa vắng nơi đâu?

Thôi anh nhé đã tàn cơn lửa hạ
Thì trả cho nhau ưu ái thuở nào
Đợt sóng trùng dương xóa nhòa tất cả
Tôi giật mình chợt tỉnh giấc chiêm bao

Triều Nghi

DUONG HUE ANH

Mười Ngàn Ngày

Mười lăm năm trước
viết bài
“Ngày Xưa Áo Trắng”
tặng người
mình yêu.
Xa rồi...
Thánh nữ Tiểu Siêu
Trời Ba-tư
đất Việt
hiu hắt
sầu
Thương nhau
áo
gửi tặng nhau
Màu bạch ngọc
mối tình đầu,
thư sinh
Y nguyên
áo
giữ bên mình

Nhìn

*khung mắc cũ
nhớ*

hình dáng xưa.

Mười ngàn ngày

đã có dư

Niềm thương

áo đẹp

vẫn như ngày nào!!

Dương Huệ Anh

28/9/95

Hình Tượng

Cảm hứng từ Trần Pháp Dung, nhân xem phim Key Man, Hồng Kông, do Trần Ngọc Liên và Trần Pháp Dung đóng.

Vẫn biết cuộc đời là giả tạm
Không gì thực có.
cả tình yêu!
Thân này
có lúc
như nhàm chán
Rã mộng
tàn hoa
chỉ sớm chiều!
Em nữa!
môi cong
quá gợi tình
Cũng khô héo
những phút điêu linh
Ô!
ta khó thể nào
quên được
Trần Pháp Dung
tươi mát
ảnh hình!!

Dù

tất cả

là ảo tượng thôi

Chuyện phim

có phải

chuyện trong đời?

Hiểu rồi

nhưng vẫn

mê hình tượng

Lẩn quẩn

làm sao

thoát khổ, vui?!

Dương Huệ Anh

10-5-95

Duyên... Xa Lộ

Trên xa lộ
xe ngon trớn
ba mươi lăm dặm
đang tăng tốc độ
đèn vàng
cho xe chậm lại..
Mười, ..., năm vận tốc
vừa
ngưng bảng STOP
bỗng... rầm...
đụng xe?

một buổi chiều
seat-belt liệu bỏ lơ
một giờ
không ngờ
đằng xa
nhấp nháy... như ma
vội rà... thắng chân
giảm dần...

Xuống

nhìn

móp chút

hề chi

Xe sau người đẹp

tái tê nụ cười..

Gật đầu

“xin lỗi”

một lời

Như vui mở hội

“Xong rồi!”

“gặp sau!”

.....

Bây giờ

hai đứa thân nhau

Ngó xe

nhìn bạn

thơ đâu dạt dào...

Dương Huệ Anh

Feb 9-12-95

Ta Khổ Vì

Ta khổ vì đâu?

tự thừa nào

Khai nguyên Trời Đất

đẹp trăng sao...

A Đam, vườn Địa đàng

mê đắm

Trinh nữ

Eva...

hái nụ đào

Ta khổ

từ ăn “trái cấm” kia

Vui gần nhau

khổ lúc xa là

Thế rồi từ đấy

thương và hận

Hồn vắng

buồn như

trăng mộ khuya

Ta khổ

vì ai?

em biết không?

Đôi môi em đỏ

má thêm hồng

Hơi em thở ngọt

mùi da thịt

Xứ nữ

đêm hoa trúc

động phòng...

Ta khổ vì Em..

sẽ khổ thêm

Bao giờ ngưng máu

chảy về tim

Họa chẳng dứt nỗi đau

hằng cửu

Thân ngọc ngà quên

mái tóc mềm...

Dương Huệ Anh

16-9-95

Bóp Mảnh Tình Thơ Vụn

"Tháng Chín, trời sao lạnh quá em?"

Bài thơ, đọc lại...

nghĩ... buồn thêm

Năm nào

tháng Chín

Em ra mắt

Đàn

bản đầu tiên

mộng thật hiền!!

"Em muốn đưa anh..

với bạn về..

Đường xa... cẩn thận..."

để thương ghê!

Ngay tình

ta tưởng

Em thành thực

Người đẹp

tên Người

quá đẹp đi!!

Nói khéo!

nhưng Em chẳng thật lòng

Cười... rồi quên-

hứa đại

cho xong

Ngày mai

nhắc lại

"đâu còn nhớ"

Sắc đẹp trời cho

đem bán rong?

Lạ?

Có gì là khó hiểu đâu?

Thấy đều vị ngã

phải vì nhau?

Thì xa...

như lúc gần..

duyên hợp

Rồi rã...

như mây trắng... đổi màu!!

Rồi rã..

như thu đỏ

lá vàng...

Trời hôm nay gió

lạnh

hoa trang

Cho dù hoàng trúc

còn

vương mộng

Bóp mảnh tình

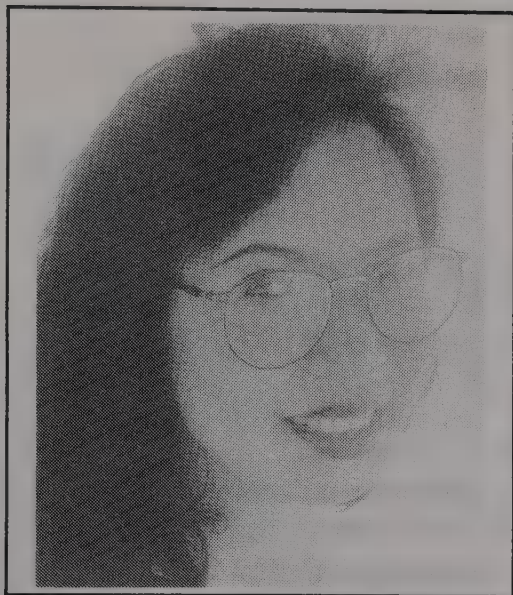
thơ vụn

giữa đàn!!

Dương Huệ Anh

25-9-95

Ngô Minh Hằng

Tên thật: Ngô Minh Hằng

Bút hiệu: Song Châu Diễm Ngọc Nhân, Hưng Yên, Trương Hà Nam.

Nơi sinh: Tiên Quán, Hưng Yên, Bắc Phần.

Di cư vào Nam năm 1954.

Trước và sau 1975: Giáo viên tại các trường: Phú Bình, Cửu Thế Học Đường, Thánh Tâm, Tân Bình (Phú Thọ, Sài Gòn và Gia Định).

Vượt biên năm 1980, định cư tại tiểu bang New Jersey với năm con.

Có thơ và truyện ngắn đăng trên các báo:

- Trước 1975: Hải Quân Lướt Sóng, Tự Do (mục Đàn Ngang Cung)

- Sau 1980: Báo Mới, Ý Dân, Việt Báo, Hương Quê, Lướt Sóng (Hải Quân), Đồng Tâm, Ngày Mới, Phụ Nữ Diễn Đàn, Thăng Long, Giúp Ích, Kháng Chiến, Hồn Việt, Thời Luận, Tự Do (Canada), Làng Văn, Dân Quyền, Văn Học Miền Đông, Thế Giới Ngày Nay, Rạng Đông...
- Có thi phẩm đóng góp trong thi tập Cụm Hoa Tình Yêu 2, năm 1996.
- In chung thi tập "Tình Yêu và Quê Hương" với các nhà thơ Vũ Hối, Nguyễn Vạn Thắng, Trần Bửu Hạnh, phát hành tại Colorado.
- Thi tập "Tiếng Lòng", tác giả tự xuất bản, 1996.

Tình Cầm

Tôi yêu người mà người không yêu tôi
Nên tình vui thành tình buồn chơi vơi
Chiều nay bầu trời vàng thu mênh mông
Tôi kêu tên người, người nghe tôi không?

Tôi kêu tên người, kêu trong âm thầm
Như tôi yêu người. Tình ơi, tình cầm!
Người về hôm nao quên rồi xôn xao
Lần đầu nhìn nhau hân hoan lời chào

Lần đầu nhìn nhau nghe lòng tơ vương
Và rồi xa nhau, trời ơi, tình buồn!
Mi sâu rừng rưng tôi nghe hồn đau
Người quên tôi rồi, ngày vui còn đâu...

Người ơi xa rồi đau thương mình tôi
Chia tay là thôi, xa nhau ngàn đời
Cầu xin cho người trăm năm tình vui
Quên đi ngày nào nhìn nhau bồi hồi

Quên đi ngày nào vui như đôi chim
Dư âm còn đây muôn lời ru êm
Bây giờ mình tôi cô đơn bên trời
Tình cầm, tình buồn, tình sầu chia phôi...

Ngô Minh Hằng

Giận

*Em giận anh rồi, giận lắm cơ!
Có ai như thế đó bao giờ
Phone anh chẳng gọi, thư không viết
Cứ để cho em phải đợi chờ...*

*Và để em buồn bởi nhớ nhung
Nhớ xong lại giận. Giận vô cùng!
Thế mà anh nói anh yêu đấy
Yêu nhất là màu đôi mắt trong!*

*Anh bảo trong hơn cả suối nguồn
Tóc em là những dải mây vương
Môi em tươi quá, màu trắng mật
Đôi má Xuân về chợt ngát hương!*

Còn nói yêu em nhất cõi đời
Và thề yêu chỉ một em thôi
Không tin, em chẳng tin anh nữa!
Hỏi thước nào đo thấu dạ người?

Có nói gì thêm, nói cũng thừa
Xem như quen biết cũng là chưa
Thôi anh vui nhé, về đi nhé
Kéo nữa “người ta” lại đợi chờ!

Và để cho anh khỏi bận lòng
Em không đợi nữa, chẳng chờ mong
Tình anh trả lại cho anh đó
Hãy để em còn đôi mắt trong!

Ngô Minh Hằng

Khi Gió Núi Đi Ngang

Người có biết ngay phút đầu gặp gỡ
Là mùa Xuân theo cánh én bay về...
Mùa Xuân hồng hừng hực lửa đam mê
Ta muốn uống cho hồn ta cháy đỏ...

Người có biết ngút ngàn xao xuyến đó
Vì gặp người, ta gặp lại mùa Xuân?
Mộng căng tròn như đôi ngực thanh tân
Tươi mát lắm, ngon như bầu sữa mẹ!

Tim băng giá ấm dần lên rồi hé
Một nụ tình trong suốt tuổi mười lăm
Đầy hương hoa ngan ngát buổi trăng rằm
Và tha thiết như màu môi mười chín

Đây điện ngọc lòng ta, xin hãy đến
Đây ngai vàng rực rỡ, hãy đăng quang
Cứ lên ngôi, do dự sẽ muộn màng
Vì trái đất vẫn quay, ngày sẽ hết

Ánh tà huy sẽ vàng thêm, mỗi một
Đêm sẽ về, vũ trụ sẽ mông mênh
Đời vẫn trôi dù thác núi gập ghềnh
Chỉ còn lại một vầng trăng xa lạ

Chỉ còn lại một mùa Xuân tàn tạ
Hoa cúi đầu khi gió núi đi ngang
Mùa xuân xanh nhường chỗ sắc thu vàng
Những hạ trắng và những ngày đông xám...

Ngô Minh Hằng

Hỏi Thăm

Hỏi thăm em nhé, em ơi
Rằng tim em đã có người hay chưa?
Tháng này lạ thật, trời mưa!
Sắt se tiếng gió như vừa lập Đông
Cho anh vào trú, được không?
Ngoài hiên thôi, cũng ấm lòng tha hương
Hẹp gì em, chút tình thương
Giúp cho con bạc lỗ đường trắng tay...
Đời anh, một ván bài sai
Đứng lên chấy túi. Thua cay. Mộng tàn!
Mịt mù bụi đỏ quan san
Vết đau lịch sử da vàng màu đen!
Anh cần ánh lửa tim em
Sưởi cho ấm lại cõi đêm mịt mùng...
Hôm xưa đã lạnh cả lòng
Hôm qua tuyết trắng mênh mông lạnh trời
Hôm nay thì lại mưa rơi
Biết mai có nắng cho đời ấm hơn?
Lỡ sau sỏi đá nguồn cơn
Sóng chìm bão nổi ta còn có nhau
Mưa giăng từng sợi mưa sầu
Lạc đàn võ tổ từ lâu lắm rồi!
Hỏi thăm em nhé, em ơi
Rằng tim em đã có người hay chưa???

Ngô Minh Hằng

Zuà Xuân Cho Mẹ

*Con gọi hồn con, manh áo ấm
Mẹ mặc cho tim bớt lạnh lùng
Con chưa về được, vui bên Mẹ
Dù cõi lòng con vẫn khát mong...*

*Mẹ biết, đường đời gai góc lắm
Nhân sinh toại ý được bao lần?
Nhưng không vì thế mà con Mẹ
Đứng trước gian nan lại ngại ngần!*

*Xin Mẹ đừng buồn con, Mẹ nhé
Con không quên Mẹ, chẳng quên nhà
Xuân người dẫu có bao nhiêu đẹp
Vẫn chẳng bằng Xuân của xứ ta!*

*Xuân xưa Mẹ nhỉ, êm đêm quá
Trống giục vui sao, buổi cúng đình
Tiếng nói, tiếng cười chen tiếng chúc
Quê hương ngày ấy chứa điều linh...*

*Thế rồi giấc đến, hoang tàn cả
Gieo rắc tang thương. Đỏ một trời!
Hồn Mẹ đau buồn, lòng Mẹ nát
Thương đàn con lửa bỏng dầu sôi*

*Mùa Xuân từ đấy không vui nữa
Con đứa đi xa, đứa ngục tù
Đứa chết âm thầm không thấy xác
Đứa chìm đáy biển giấc thiên thu!*

*Con biết bao năm rồi Mẹ đợi
Con về hàn gắn những đau thương
Nơi này con cũng mong như Mẹ
Nói chí cha ông, chí quật cường!*

*Mẹ ơi, đất nước còn tang tóc
Là cõi lòng con chẳng có Xuân
Mẹ ơi, lạnh lòng xin hãy mặc
Manh áo hồn con để ấm dần....*

Ngô Minh Hằng

KHÁNH MINH

- Tên thật: Nguyễn Thị Khánh Minh
- Cử nhân luật 1974
- Quê: Nha Trang
- Trước 75: Đã có thơ, truyện đăng các báo Ngàn Khơi - Tuổi Hoa - Hoà Bình, Điện Tín...
- Tác phẩm đã xuất bản:
 - 1) Tặng phẩm
 - 2) Trăm năm

Mong Manh

Ta mỏng manh như khói
Tựa vào đâu lòng trời
Ta mơ hồ sương rơi
Biết đâu lòng cỏ đợi

Hoang mang đôi chân mưa
Mù tăm lòng biển xưa
Lang thang con gió nhỏ
Về hay đi chẳng ngờ

Lãng đãng một đời trăng
Lao đao lòng đêm nhớ
Trăng treo mình bơ vơ
Trong ngàn đêm trắc trở

Xin một tia nắng ấm
Soi từ lòng mắt ai
Mong manh đôi dòng lệ
Rơi về đâu, lâu dài...?

Nguyễn thi, Khánh Minh

Ngại Ngần

Cười anh lời hỏi ngại ngần
Nên con nể cũng phân vân cửa ngoài
Cười em xuân muộn trên vai
Theo trăm sợi nhỏ bay dài hợp tan
Theo về năm tháng ngỡ ngàng
Thương em thơ dại bàng hoàng lời thưa:
Bây giờ thôi chẳng bao giờ
Yêu nhau cho thấu bến bờ tử sinh

Nguyễn thị Khánh Minh

Lục bát bốn mùa

1. Lời Hoa

Tặng Ngọc Nữ

*Nghìn năm cái Sắc vô thanh
Hương từ độ nhập bỗng thành lời Hoa
Sắc Hương dậy khúc tình ca
Gọi mùa xuân nở chan hoà nhân sinh*

2. Hạ Xưa

*Tóc ai thơm nắng Hạ xưa
Con ve ngày ấy giọng chưa gọn sầu
Anh về đâu. Hạ về đâu
Thềm hoa ngày cũ phượng đau mấy mùa*

3. Tàn Thu

Vàng thu đưa tiễn bao mùa
Nỗi đau sao vẫn như vừa chia xa
Nhớ người pha ấm trà hoa.
Hương mùa thu thoảng quanh nhà hắt hiu

4. Tàn Đông

Sắt se mùa đã tàn phai
Thôi mưa gió cũng dứt bài cuồng ca
Ta về rũ tấm chăn hoa
Phơi trong nắng sớm, rợn tà áo xuân

Nguyễn thị Khánh Minh

Soi Gương

*Buổi sáng dậy soi gương
Nhìn ta sao bở ngỡ
Đôi mắt buồn mở to
Bờ môi cong ảo tưởng*

*Hai vai đời long đong
Chất chiu tình lãng mạn
Nhánh thân gầy rêu rong
Ôm niềm đau đá tảng*

*Đừng soi ta gương ơi
Mặt phấn che da người
Vô tri vàng xanh tím
Đỏ không tươi nụ cười...*

*Tìm trong những tai ương
Niềm vui xưa dấu mặt
Thấy gì trong đáy mắt
Giòng lệ sắp trào tuôn*

*Một lần thôi nhé bóng
Ngồi với ta thật gần
Nắm đôi bàn tay thân
Chúng mình đâu có thật...*

*Hai bên bờ ảo vọng
Nhặt nhòa một xác thân
Nắng rơi ngày tháng thốt
Trên từng mảnh gương tan...*

Nguyễn thị Khánh Minh

Khi

Khi hồn mang trời biển
Yêu tình khoác áo thiên thần
Là lúc hào quang ngụy tín
Đi tìm sự thật nương thân

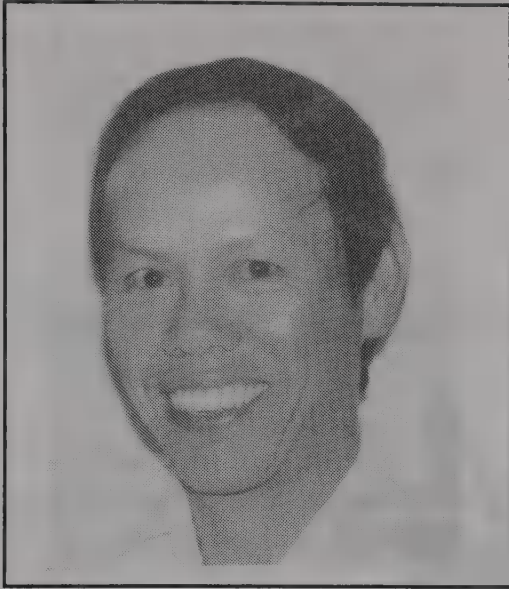
Khi giả ngôn đã nghe dần quen thuộc
Nụ cười lắt léo theo quanh
Khi yêu thương bỗng muôn vàn trói buộc
Trái tim vô tư như anh rồi hiền lành

Khi nơi anh nghèo nàn giọt lệ
Khi nơi tôi tưng quẩn tiếng cười
Đón đau ai đến cùng chia sẻ
Mỗi một đời như ốc đảo riêng trôi.

Khi đêm, vẫn vô vàn bấy tối
Giấc mộng nào rồi cũng bơ vơ
Khi hồ nghi bủa vây như lưới
Đến tình yêu em
Anh cũng đắm ngờ...

Nguyễn thi, Khánh Minh

MẠC LAN ĐÌNH

Tên thật: Trần Phúc Anh

Bút hiệu khác: Nguyễn Đình.

Sinh năm 1944 tại Đại Lộc, Quảng Nam.

Đại Úy QLVNCH.

Tù cải tạo 6 năm.

Vượt biển năm 1982.

Định cư tại Hoa Kỳ năm 1983.

Nghề nghiệp: Tự Do.

Cựu học sinh trường Trung Học Trần Quý Cáp, Hội An, Quảng Nam.

Làm thơ từ lúc còn đi học.

Sở thích: yêu thơ, nhạc và thể thao.

Zuê Hương Khuất Bóng

Lang thang không thấy bến bờ,
Quê hương đâu nữa mà chờ với trông.
Ở đây trời Mỹ xa xăm,
Nắng hanh bên đó, lạnh căm bên này.
Đường chia hai ngã đông tây,
Nửa vòng trái đất đổi thay múi giờ.
Ngước nhìn chừng cũng bơ vơ.
Đầu non tuyết phủ, mây hờ hững trôi.
Giấc chiều nắng nhạt chia phôi,
Giữa lòng phố thị mình tôi lạc loài.
Hỏi người, thì biết hỏi ai,
Buồn thôi xứ lạ, cho dài tháng năm.
Vời trông đôi mắt đắm đắm,
Đâu mây Tần-Lĩnh, về thăm cội nguồn.
Ở sao nước mắt cứ tuôn,
Quê hương chìm khuất hoàng hôn mỗi ngày.

Mặc Lan Đình
San Jose 1995

Mùa Xuân Sầu Hận

Em có thấy mùa xuân nào trong mắt,
Trên môi em, trong tóc úa hao gầy.
Những tháng ngày theo vận nước đổi thay,
Ôm dĩ vãng để đông đây thương nhớ.

Em có thấy ta nhìn nhau bỏ ngỡ,
Trước cổng tù làm như thể chưa quen.
Trên vai anh còn mang nặng nhọc nhằn,
Đời cải tạo đâu hẹn ngày trở lại.

Em có thấy con ta còn thơ dại,
Tuổi lên hai mà đã sớm lìa cha.
Bên hàng kẽm gai cất tiếng gọi ba,
Nhưng đôi mắt ngác ngơ nhìn chỗ khác.

Em có thấy ta vô cùng đau xót,
Nhìn vợ con mà không nói nên lời.
Miệng bịt rồi đành câm tiếng lặng hơi,
Dòng nước mắt cứ tuôn trào ra mãi.

Em có thấy cuộc đời là khổ ải,
Vì tương lai mờ mịt đón chờ ta.
Cách chia nào cũng mang đến xót xa,
Ngày ấm lạnh, đêm cô phòng lẻ bóng.

Em có thấy ta chẳng còn hy vọng,
Được gần nhau dù gang tấc đó thôi.
Những ngọt bùi chia sẻ đã buông trôi,
Đời luân lạc, thân chim lồng cá chậu.

Em có thấy những vì sao Bắc đẩu,
Từ đêm nay không còn sáng hùng tinh.
Núp ẩn trong mây, tắm tối, tội tình,
Như từ cõi hư vô chờ chuyển động.

Em có thấy tuổi em còn hoa mộng,
Bị vùi chôn trong ngàn vạn oan khiên.
Ngày qua ngày gặm nhấm nỗi ưu phiền,
Chưa kể khó khăn tháng năm chồng chất.

Em có thấy đời em như chiếc bắc,
Giữa dòng trôi không biết sẽ về đâu.
Nương cậy ai lúc tắt lửa cạn dầu,
Khi cả nước đang lâm cơn đại nạn.

Em có thấy ta thương em vô hạn,
Một mình em phải nuôi nấng con thơ.
Một mình em phải tự sống, không ngờ!
Đối diện muôn ngàn mưu toan xảo trá.

*Đục nước béo cò, giăng câu thả cá,
Của lớp người hể hả miệng khoe khoang.
Trí tuệ đỉnh cao, chiến thắng vinh quang,
Mà dân chúng cứ làm than khốn khổ.*

*Mùa xuân ấy, mùa xuân trong ảo não,
Bảy mươi lăm lây lất đến bây giờ.
Dân tộc ngậm ngùi, đất nước xác xơ,
Quê hương đó vẫn từng giờ thoi thóp.*

*Ta cùng em tuy có ngày sum họp,
Nhưng đắng cay đã trải quá nhiều rồi.
Buồn không em? khi vụn nước nổi trôi,
Mùa xuân ấy, ôi! mùa xuân sâu hận.*

*Mạc Lan Đình
San Jose 1996*

Nỗi Niềm Ly Xứ

Ai về xứ Việt chiều nay đó,
Cho gửi theo về chút bể dâu.
Ta quán cuộn tròn niềm nhung nhớ,
Gửi người, nhưng biết gửi về đâu?

Ta đã ra đi một buổi chiều,
Trời vừa ngã tối, gió hiu hiu.
Hàng cây đứng lặng buồn đưa tiễn.
Biển cứ dzềnh lên bóng thủy triều.

Bãi vắng thưa người nghe bước chân,
Xạc xào trên cát nổi băng khuâng.
Nhớ thương ai đó vui đầy lệ,
Nghĩ đến trầm luân, thoáng ngại ngần.

*Trên không từng bóng chim về tổ,
Như nhắc thăm ta những nhớ mong.
Sao kiếp con người đầy khốn khổ,
Chia lìa, tan hợp xót xa lòng.*

*Ta đi là biệt tình sông nước,
Năm tháng vùi chôn những dấu thương.
Ai đó trong hồn ta thốn thức,
Xa rồi muôn dặm chốn Liêu-dương.*

*Cho dấu ngàn năm ta vẫn nhớ,
Sơn hà nghịch lũ cuốn trôi phăng.
Quê hương máu lệ đầy dâu bể,
Đất mẹ còn bao nỗi nhọc nhằn.*

*Biết đến bao giờ ta trở lại,
Ngùi trông non nước cuối đường mây.
Có ai tỉnh thức nghe ta nói,
Nỗi nhớ nhung cao với tháng ngày.*

*Mạc Lan Đình
San Jose 4/1996*

Nhịp Cầu Tri Âm

Đời vắng rượu ta buồn biết mấy,
Thiếu vầng thơ là thấy ngại ngần.
Rượu thơ là bạn thi nhân,
Nếu ta thôi rượu đâu còn thú vui.

Nay đành phải ngậm ngùi xa nó,
Nên túi thơ không có bạn đời.
Một chung hồng tửu tuyệt vời,
Lờ mờ đáy cốc nàng thơ hiện về.

Trong như ngọc pha lê óng ánh,
Trắng mây trời lóng lánh sao sa.
Mỉm cười nàng nhẹ bước ra,
Như tiên xuống cõi ta bà rong chơi.

Trong giấy lát, ta rời cõi thế,
Để cùng nàng góc bể xuân du.
Đi trên khói sóng mịt mù,
Nghe đâu khúc nhạc nghìn thu vọng về.

Nàng thơ khế lời thề mây nước,
Ta sao đành từ khước giai nhân.
Đã trao kiếm báu một lần,
Là xin giữ mãi niềm ân ái này.

Ta có lúc giải bày tâm sự,
Muốn xa nàng để giữ nguồn thi.
Dối hờn nàng bỏ ra đi,
Để ta ở lại tình si hững hờ.

Thơ là thể không chờ không đợi,
Chén rượu quỳnh diệp vợi tâm tư.
Hỏi ai thơ túi rượu bầu,
Xin cùng ta nối nhịp cầu tri âm.

Mạc Lan Đình
San Jose 1995

Bài Thơ Cho Chú

Riêng tặng chú Trần Đình Lộc OK

*Ba mươi năm chú rời quê Gia Cốc,
Hai mươi năm chú lưu lạc xứ người.
Những ngậm ngùi vẫn còn mãi khôn nguôi,
Nên tóc cứ mỗi ngày thêm bạc trắng.*

*Đã biết thế, nhưng đời là cay đắng,
Đau thương nào cũng chất ngất trời cao.
Có nhiều đêm ru giấc ngủ ghen ngào,
Vẫn thấy quê hương chấp chờn trong mộng.*

*Khi tỉnh giấc chỉ toàn là ảo vọng,
Lệ đơn nào thấm ướt giữa đêm khuya.
Nhớ về đâu, ôi! tổ quốc chia lìa,
Non nước đó bốn ngàn năm lịch sử.*

*Cũng có lúc muốn giải bày tâm sự,
Cho vơi đi niềm vọng quốc, ly hương.
Nhưng nơi đây không phải cõi thiên đường,
Để ấp ủ nâng niu hồn Bách Việt.*

*Trong lòng chú có một dòng thác siết,
Chảy miệt mài về tận cõi trời xa.
Và hài hòa bồi đắp xứ Đông-gia.
Cho xanh tốt cây đa cùng đồng lúa.*

*Cháu cũng vậy, quê hương là nhung lụa,
Là tình thương ấp ủ mãi trong lòng.
Nên mỗi chiều đứng tựa cửa ngóng trông,
Như đứa bé đang thèm dòng sữa mẹ.*

*Quê hương đó ta bồi hồi chia sẻ,
Những ngọt bùi cùng năm tháng đắng cay.
Ta vững tin rồi sẽ có một ngày,
Được cúi xuống hôn lên lòng đất mẹ.*

*Ta sẽ nói lời cảm ơn khe khẽ,
Vừa đủ nghe cho tim óc hồi sinh.
Việt Nam ơi! Ta đã có bình minh,
Một ngày mới: Ngày tự do, dân chủ.*

*Mạc Lan Đình
San Jose 1995*

HƯƠNG DƯƠNG

Tên thật: Nguyễn Ngọc Minh,

Bút hiệu Hương Dương

Sinh năm: 1953.

Nơi sinh, Phú Quốc, Tỉnh Kiên Giang

Nghề nghiệp trước năm 1975: Giáo chức

Di tản sang Hoa Kỳ tháng 4, 1975.

Cư ngụ: San Jose, California

Sở thích: Đọc sách, nghe nhạc, nội trợ, yêu thơ, văn, sáng tác thuở còn đi học.

Trước năm 1975 đã đăng thơ trên báo Văn Nghệ Tiền Phong, Phụ Nữ Diễn Đàn. Phụ Nữ Mới, Sông Kiên.

Tại hải ngoại: Góp mặt trên Lướt Sóng, Chứng Nhân, Sóng Việt... Đã đóng góp bài vở cho bản tin nội bộ Hội Cựu Học Sinh Phú Quốc.

Nhớ Dòng Sông Xưa

Này chị, này anh, này em bé nhỏ,
Hãy cùng tôi về thăm lại Dương Đông.
Quê hương ta thắm năm đầy sóng gió,
Sóng gọi nước về thành một dòng sông.

Dòng sông buồn chảy miên man ra biển
Chuỗi miệt mài như kiếp kẻ lưu vong
Nắng Ca Li chưa phai màu lưu luyến
Sóng muện phiền rung nhẹ phiến long đong

Mây trắng bao la, đất trời mở rộng
Chờ ta về thăm lại một mùa hoa
Gió Bắc, gió Nam, thổi vào lồng lộng
Mơ thấy ai về cuối dãy mù sa

Giờ này chắc mẹ già đang nấu bánh?
Nấu cho như những mẩu bánh quê hương
Đứa em nhỏ ra đầu sông chờ gánh...
Nước sông buồn pha rửa những nhớ thương

Người bạn cũ có còn đi vào núi?
Chặt nhánh mai rừng chuẩn bị đón Xuân
Đêm ba mươi cố ngăn dòng lệ tủi
Mưa ngoài trời hay nước mắt rừng rừng...

Còn đâu nữa hỡi mùa Xuân con gái?
Rất nồng nàn trong màu áo mới may
Sáng tinh sương lên chùa dâng lễ Phật
Mơ ước hanh vàng trong vạt nắng mai

Ôi nhớ quá trời quê hương bát ngát!
Kỷ niệm về như nghìn sóng bủa vây
Nước sông xưa một đời ai tắm mát
Đứng bên trời tôi khóc tuổi thơ bay...

Hương Dương

Xuân Nghiệt Ngã

Mười sáu mùa xuân về trên đất khách
Mười sáu lần nghe hồn rách tả tơi
Giọt tang thương còn đọng lại bờ môi
Phút đưa tiễn chưa khô giòng tủi hận
Em có biết bên kia trời lận đận
Đám lưu dân lạc lõng giữa mùa Xuân
Đón giao thừa nghe tê dại băng khuâng
Ôi nhớ quá mùi bánh chưng, bánh tét
Xuân nơi này dường như đang dấy chết
Cũng bánh, cũng trà, cũng mít, cũng hoa
Sao không nghe thơm hương vị quê nhà
Không ngửi được mùi mai hay mùi quất
Mười sáu mùa xuân đông đầy nước mắt
Tôi khóc cho người ở lại cố hương
Tôi khóc cho ai chung kiếp đoạn trường
Đời viễn xứ chờ mùa xuân hy vọng...
Mơ một thoáng để cho hồn bay bổng
Rồi trở về thực tế vẫn là đây
Rượu chưa mời sao lòng lại mềm say?
Hồn chưa khóc mà nghe cay trong mắt
Xuân ơi, Xuân, mười sáu năm quay quắt
Tôi thần thờ mỗi lúc bước em sang
Hãy cho tôi những giây phút huy hoàng
Đừng đến nữa hỡi mùa Xuân Nghiệt Ngã...

Hương Dương

Dấu Xưa

Trời Phú Quốc xanh màu hy vọng
Đất Dương Đông thấm mộng ân tình
Tôi về chiều nắng lung linh
Chân qua chốn cũ nhớ tình năm xưa
Buồn man mác mây đưa theo gió
Cảnh bàng hoàng ngọn cỏ cành cây
Chập chờn như bóng ai đây
Mông lung nỗi nhớ đông đầy dấu xưa
Như tàn tích hương thừa mộng ảo
Bước giang hồ hoài bão khắc ghi
Tôi về người đã ra đi
Không câu từ tạ, không gì gởi trao
Lưu chút dạ ghen ngào quyến luyến
Tình ngày xưa tan biến mong manh
“Đá trơ rêu phủ đầu gành
Hoàng hôn rớt xuống long lanh cuộc tình”
Anh rộng bước tung hoành một cõi
Nơi chí thiên giòng giới ông cha
Hai vai một gánh sơn hà
Trời cao đất rộng phong ba nổi chìm
Tôi vẫn đứng im lìm trong bóng
Hồn bơ vơ cô đọng thời gian
Thoảng nghe một chút ngõ ngang
Người xưa biên biệt chiều tan hững hờ...

Hương Dương

Mưa Trên Phiến Đời

Mưa về từ thơ ấu
Mưa át tiếng chào đời
Mưa xuyên qua màn tối
Mưa thấm bùng tim cô

Mưa cho tôi mầm sống
Mưa rải khắp ruộng đồng
Mưa bay qua đầu ngõ
Mưa kéo về ngang sông

Những ngày mưa tầm tã
Cây lá cũng rũ buồn
Tuổi xanh qua vội vã
Cõi trần tắm mưa tuôn

Mưa theo đời con gái
Mưa đan dáu tự tình,
Mưa lên vùng sám hối
Mưa nhạt nhòa thánh kinh

Giọt mưa hay nước mắt
Đọng lại trên bờ môi
Những giọt tình tội lỗi
Làm liên lụy một đời

Mưa ru em phiên muộn
Mưa khắc khoải nhớ mong
Nhớ gì tôi không biết?
Nhớ ngày còn mất trong

Xứ người hồn lịm chết
Những tháng đầu mùa Xuân
Cơn mưa phùn dai dẳng
Nhớ nhà mất rừng rừng

Cành non vừa trổ lá
Hoa chớm nở từng bùng
Mưa vẫn rơi lả tả
Chim hót chào mùa xuân

Trong hồi sinh vạn vật
Sao nghe lòng thê lương!
Nơi đâu cũng trời đất
Nơi đâu là quê hương

Giọt lệ sầu vương vấn
Dài như những giọt mưa
Từ muôn ngàn thế kỷ
Có giọt đầy giọt thưa

Giọt rơi vào mắt biếc
Cay xé, rát vành mi
Thời gian dù đi ngược
Cũng lạc mất xuân thì...

Còn chi mà nuôi tiếc
Đời sao lắm phũ phàng
Bống dưng mình gánh chịu
Một mảnh trời vừa tan...

Mưa đời tôi vẫn đục
Đêm vô cùng mệnh mông
Ngàn năm, trăm năm nữa
Mưa có buồn hơn không???

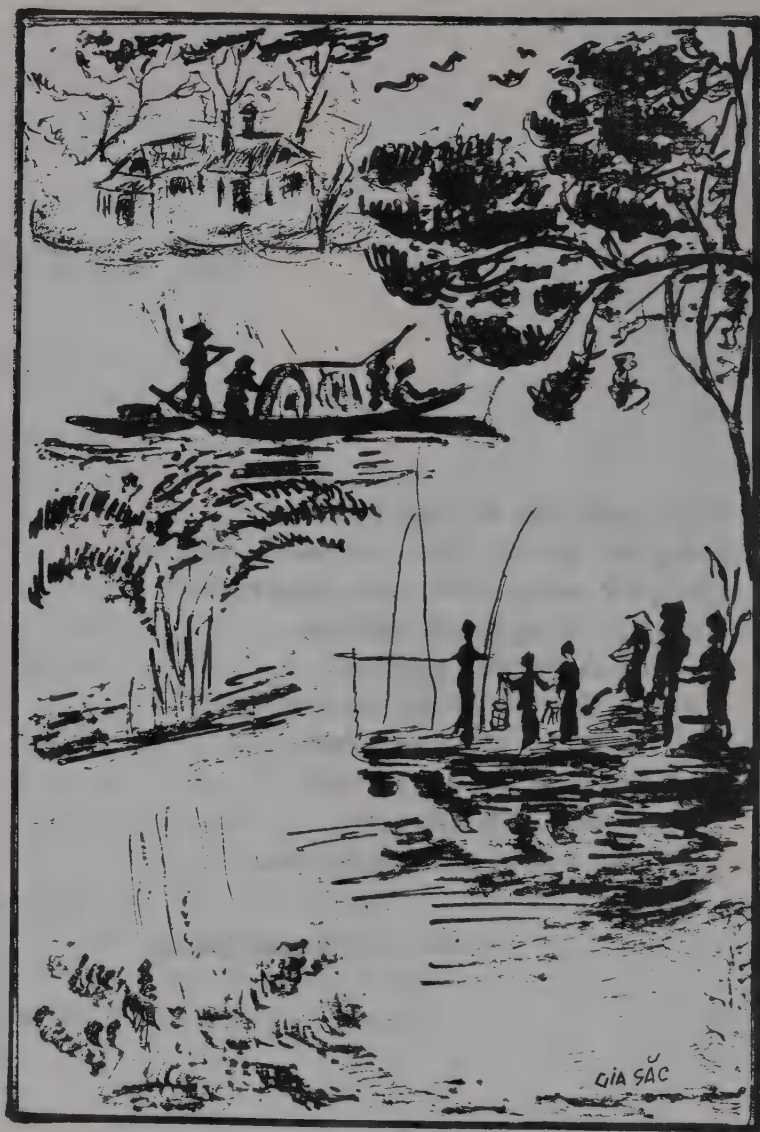
Hương Dương

Lời Con Trẻ

Con mới lên ba mà đã hỏi
Lời nhẹ nhàng xoáy cỗi lương tâm
“Đường nào đi tới Việt Nam?”
Mẹ nghe như thế nửa làm nửa tin...
Lời con trẻ đượm nghìn trách móc
Câu vô tình trong óc tuôn ra
Con ơi đường đến quê nhà
Lòng người thì chắc còn xa hơn đường!
Thế hệ trẻ chán chường quên lãng
Sống hững hờ trác táng từng đêm
Say sưa bên chén rượu mềm
Mềm môi mềm dạ mềm luôn chí hừng
Rượu vào bụng lửa nung gan phổi
Đốt cho tan nông nổi cuồng điên
Sao ai không chọn lửa thiêng?
Thắp lên soi sáng từng miền tối tăm
Mặt nhìn mặt hỏi thăm còn nhớ?
Gióng da vàng loang lổ niềm tin

Đừng ngồi làm kẻ lặng thinh
Đứng lên Quang phục quê mình Việt Nam
Chí quốc cường ngàn năm sáng chói
Xây đắp chung bờ cõi mơ hoa
“Con ơi đường đến quê nhà
Giờ này thì chắc không xa hơn lòng?”
Lời con trẻ mở vòng giải thoát
Cho lớp người bèo bọt hôn mê
Lăn roi thay mấy câu thơ
Quất vào da thịt máu về lại tim...

Hương Dương

CÁT DƯƠNG

Tên thật: Trương Thế Hương

Sinh năm: 1942

Nơi sinh: Vĩnh Điện, Quảng Nam

Bút Hiệu: Cát Dương

Di tản sang Hoa Kỳ năm 1975

Cư ngụ: San Jose, California

Yêu thơ văn, sáng tác thuở còn đi học.

7a.....

Ta gõ nhịp tay trên vách đá...
Mộng đời không trọn, nghĩ buồn thay!
Mười năm làm cánh chim phiêu bạt.
Ta ngã hồn theo giấc mộng say....

Có phải là ta, hay tại ai?
Một đời chẳng nghĩ đến tương lai,
Giang hồ, đôi cánh tay dang rộng.
Gom đôn đau, trong tiếng thở dài...

Người vẫn yêu ta, người bỏ ta?
Mười năm ta sống kiếp không nhà!
Dáng xưa còn biếc, màu thương nhớ.
Ấp ủ trong lòng, những xót xa...

Phong trần ta lấy gió sương vui.
Mãi miết đời em, chỉ ngậm ngùi!
Em khóc theo từng cơn gió hú...
Ta cười khi mắt nhắm tay xuôi!!!

Cát Dương
Niềm nhớ khôn nguôi...

Về Rừng...

Ta lên rừng đốt nỗi buồn,
Thôi em đã chết trong hồn từ đây.
Nâng niu từng cánh hoa gầy.
Hỏi hoa còn nhớ tình này hay không?
Bởi tôi là kiếp phiêu bồng,
Nên em xem nhẹ tình nồng của tôi,
Bây giờ tôi đã về tôi,
Lên rừng tôi sống đơn côi với rừng,
Em về hát khúc nhạc mừng,
Xé tan thư cũ, đốt từng bài thơ...
Đón đau dù đến bao giờ.
Tôi xin sống trọn một đời nỗi trôi.
Lên rừng tôi đốt tình tôi.
Rừng thiêng cháy hết, tình tôi vẫn còn...

Cát Dương

Vàng Nhớ...

Buổi sáng trên cao, nghe hồn rời rã...
Nhìn biển mưa mù, chợt nhớ em xa!
Nhớ tóc em thơm, một trời An Thái.
Thương vô cùng, sắc tím một loài hoa...

Con đường anh đi vàng lên nỗi nhớ.
Đất bụi âm thầm, khóc ngất trong mưa...
Cây cỏ bơ vơ, gục đầu nức nở..
Đau xót vô vàn, ta nhớ ta xưa...

Em đã đi rồi, em hỏi em?
Phút giây gần gũi đã xa vời!
Em đi biển nhớ, gào tha thiết.
Nát cả hồn anh, tắt nụ cười!

Trên đỉnh sâu mây, mưa phát phơ..
Nghìn con sóng vỗ, réo quanh bờ.
Cuốn đi từng dấu chân trên cát.
Cuốn cả người thơ chốn mịt mờ...

Buổi sáng trên cao, nhìn khung trời rộng.
Ôi nhớ vô cùng, nỗi nhớ rưng rưng...
Nhớ mắt em xanh như trời Phú Quốc.
Nhớ môi em nồng trong suốt mùa đông....

Cát Dương

Mũi Đất Đỏ An Thái 1973

Chờ...

Rã rời từng mảnh hồn xưa.
Ta nghe thật nhớ, mộng vừa thoảng qua.
Thấy em một thoáng nhạt nhòa...
Em buông tóc giữa trời xa náo nùng!
Mất trông bốn phía mịt mù,
Ta làm thân ốc giữa vùng biển xanh.
Người ơi, một chuyến kinh thành,
Ta không đưa tiễn, không đành lòng ta,
Cuộc tình qua một người xa!
Sầu lên nhấp chén quan hà đỉnh cao,
Từng đêm chợt tỉnh chiêm bao,
Tay run những tưởng đêm nao tựa kê...
Còn bao lâu nữa, người về?
Cho ta khỏi thấy bốn bề quanh hiu?
Gió mưa trên đỉnh tiêu điều!
Ta nghe mục rã những chiều vắng em...
Ngắm ai dưới ngọn đèn đêm.
Nghe buồn chẵn gối, nghe thềm tóc tơ...
Sao ta vẫn cách đôi bờ?
Sao ta vẫn đứng, ta chờ đợi ta...

Cát Dương

Kỷ niệm xa rồi...

Đình Đồi 163 An Thái 1973

Đêm Say...

*Hai một năm rồi, ta chưa say.
Cõi lòng đã cạn, chỉ chua cay,
Năm năm, một giấc mơ rồi tỉnh,
Say, tỉnh đêm này, em có hay?*

*Rượu cháy bờ môi, từng giọt đắng!
Nỗi buồn lạnh buốt xoáy trong tim.
Từ lâu trống vắng, đời như chết!
Em mãi còn mơ, giấc mộng tiên...*

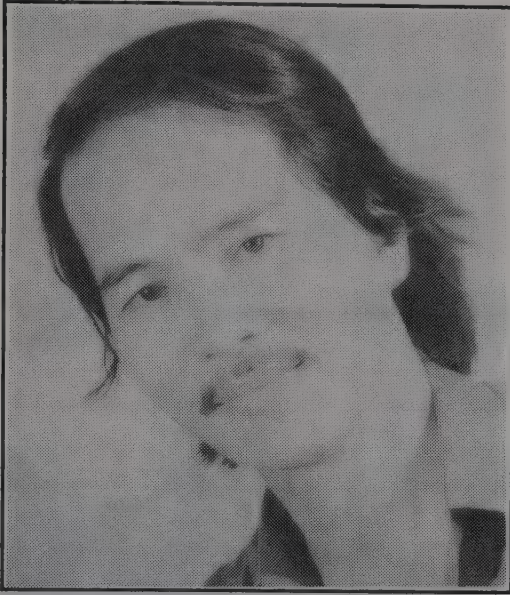
*Không có em, thì ta có rượu.
Ta ôm bầu rượu, như ôm em.
Ta ngoài quán lạnh cùng thơ rượu...
Em ở loan phòng, mãi ấm êm...*

*Anh mãi ngồi đây, nhìn sao rơi..
Bên ta bầu rượu, vẫn chưa vơi,
Cớ sao ta mãi cô đơn mãi
Trong những lần vui rộn tiếng cười...*

*Ta đã mười năm rồi đó em!
Không em, ta sống cũng như thừa!!!
Nhìn ai, hai mái đầu chung lại.
Mà suốt đời ta, thiếu một người.....*

Cát Dương

NGUYỄN ĐỨC CƯỜNG.

- Năm sinh: 1952 tại Sài Gòn
- Quê quán: Quảng Yên
- Làm thơ và góp mặt trên báo chí từ năm 1970
- Cựu học sinh: Mạc Đĩnh Chi Sài Gòn
- Cựu sinh viên Đại học Chính Trị Kinh Doanh Đà Lạt
- Tác phẩm xuất bản: (lưu hành trong vòng thân hữu):
 - Thiên Nhiên (1990)
 - Chân Dung (1993)
 - Ta xa nhau thành thơ (1995)
- Hiện cư ngụ tại: Salt Lake City, tiểu bang Utah.

Nếu

Nếu em thích màu xanh,
Xin đừng tìm trong lá.
Nếu em thích màu hồng,
Xin đừng tìm trong hoa.

Nếu em cần niềm tin,
Đừng chờ mong sách vở.
Nếu em cần nụ cười,
Đừng trông ngóng tương lai.

Nếu em ghét cô đơn,
Thôi, đừng nhìn quá khứ.
Nếu em ghét lạnh lùng,
Thôi, đừng thức canh khuya.

Nếu em muốn yêu thương
Xin đừng tìm trong mộng
Nếu em muốn bình yên,
Xin đừng đến trong đời.

Mà... hãy đến cùng tôi,
Màu hồng thắm mặt trời,
Màu xanh biếc thủy ngân,
Niềm tin tôi vô ngần,
Nụ cười tôi trắng trong,
Bàn tay tôi nóng bỏng,
Vỗ về em ngày Đông,
Bờ vai tôi lồng lộng,
Nương mái tóc em bông.

Tôi sẽ là bình minh,
Yêu em bằng nắng sớm.
Tôi sẽ là đêm xinh,
Yêu em bằng trăng rằm.
Tôi sẽ là núi cao,
Yêu em bằng đá quý.
Tôi sẽ là biển xa,
Yêu em bằng sóng hiền
Tôi sẽ là người tình
Yêu em bằng tất cả.

Và... nếu gì đi nữa,
Xin hãy đến cùng tôi,
Xin vẫn đến cùng tôi...

Nguyễn Đức Cường
Thi tập Thiên Nhiên

Thủy Tinh

Dường như em vẫn ngồi riêng mình,
Giữa hoàng hôn thoáng nụ cười buồn.
Anh nghe tình rơi tiếng vỡ thủy tinh,
Anh nghe lòng thẳng thốt vòng tay buông...

Những tàng cây lá khô,
Nói gì trên mặt đất?
Cơn mộng đời đã mất,
Nói gì trong gió xô?

Một kiếp người tro vơ,
Nói gì trong ánh mắt?
Vật nằng chiều sẽ tắt,
Nói gì trong mịm mờ?

Anh muốn hỏi thăm hoàng hôn mộng mênh,
Sao những hoàng hôn muôn đời hối hả?
Anh muốn hỏi thăm mây trời tất tả,
Sao vẫn muôn đời vất vả lênh đênh?

*Anh muốn hỏi thăm ngàn sao long lạnh,
Đến bao giờ không còn im lặng?
Anh muốn hỏi thăm sương mù trĩu nặng,
Đến bao giờ thôi ướt đầm đêm xanh?*

*Anh muốn hỏi thăm nơi em ngồi riêng,
Cõi xa nào yêu thương trú ẩn?
Và lòng anh nổi đau cùng quẩn,
Một hôm nào tắt thở nằm yên?...*

Nguyễn Đức Cường
Thi tập Ta Xa Nhau Thành Thơ

Hẹn Hò

Trong lãng mạn, chúng ta cùng nhau nhé!
Vào yêu thương ôm lấy mộng tràn trề,
Vào thiên nhiên nương nấu một nơi về,
Khi tâm sự đã vui đầy cuộc thế.

Khi ước vọng đã rơi vào dâu bể,
Còn vang vang muôn tiếng dội lòng mình.
Thì em ơi! Nguyên vẹn một lời tình,
Anh vẫn trọn giữ trong hồn yên tĩnh.

Con suối đọng niềm riêng sâu ngát đỉnh,
Chờ sông xa về gọi nước đầu nguồn.
Mây trĩu nặng những phương trời phiến muộn.
Chờ đất bằng khao khát vẫy mưa tuôn.

Đêm vẫn đợi ở ven rừng Trăng xuống,
Chẳng bao giờ Đêm muốn chở Trăng đi,
Trăng ở lại và Đêm thành mộng寐,
Năm cô đơn nghe thảo mộc thâm thì.

Anh vẫn đợi giữa trăm đường hệ lụy,
Những con đường thao thức rủ em qua.
Những con đường chim chóc đã bay xa,
Hoang phế nhuộm sẫm lên màu hoa lá.

Anh khan giọng mở bao lời chưa thỏa,
Để vô vàn âm sắc tỏa mênh mông.
Lỡ mai này, phiêu bạt giữa hư không,
Anh vẫn hẹn cùng em vào cõi rộng.

Như đá hẹn cùng rêu vào thạch động.
Dấu thăng trầm năm tháng vẫn yên thân
Anh đã hẹn cùng em vào số phận
Dấu âm thầm hạnh ngộ chẳng phân vân.

Nguyễn Đức Cường
Thi tập Ta Xa Nhau Thành Thơ

Tình ca

Ta hát vang khúc tình ca hoang dại,
Đời ngân theo muôn trận cười dài.
Biết chẳng em thời gian không trở lại,
Ta vẫn yêu từ một thuở sơ khai.

Từ khi ấy, gió ven trời lộng mãi,
Là tim ta lửa cháy khôn cùng.
Từ khi ấy, bước lên đường quan ải,
Là bước theo năm tháng mịt mù.

Ta nhớ những ngày nghiêng trên vó ngựa,
Máu đậm đường gươm trống trận kêu gào.
Ta phóng hồn theo bụi đường mắt mở,
Nghe dậy trong lòng thương nhớ xa xôi...

Ta nhớ những hoàng hôn trên cát nóng,
Cười linh thiêng đau thế kỷ lưu đầy.
Trời ập xuống, và cõi đời rất bỗng,
Ta ngại ngừng ôm lấy giữa đôi tay.

Ta nhớ những tàn canh trên chiến trận,
Trần gian kia, say giấc ngủ êm đêm.
Ta đứng lặng, tìm cho ra thù hận,
Quên giọt sương về cánh mũi buồn tênh.

Ta nín thở giữa trăm chiều ly loạn,
Thao thức xoay trong mưa nắng bạt ngàn.
Thương bốn mùa trôi tử sinh cùng tận,
Cơn mộng đời bầm dập thên thang.

Em hỡi em! Khúc tình ca hoang dại
Nuôi lớn hôm nào, quay quắt hôm nay.
Ta hát vang, trong ngày ta thức dậy,
Tay ấm bàn tay, biết cuộc xum vầy.

Nguyễn Đức Cường
Tập Thiên Nhiên, 1982

Mẹ Là Ngôi Chùa Nhỏ

Con ngồi đây lặng lẽ,
Thương nhớ hoài mùa xuân.
Con ngồi đây quạnh-quẽ,
Riêng mẹ đã bao lần.

Mẹ là ngôi Chùa nhỏ,
Đón con về nương thân.
Mẹ là đôi mắt tỏ,
Tha cho con lỗi lầm.

Mẹ là Xuân bay qua,
Nuôi đời con khôn lớn.
Mẹ là hương sen ngát,
Về trong mộng hiền lành.

Như bầu trời lồng lộng,
Là mặt đất bao la,
Là mưa rào tuôn xuống,
Cho đường con thắm hoa.

Mẹ là nắng thên-thang,
Bình-minh xưa chói rạng,
Là mây chiều lãng-mạn,
Những ngày thơ huy-hoàng.

Mẹ là đêm thức giấc,
Đêm xanh biếc ngàn sao,
Là vô cùng đôi mắt,
Có sương mù trên cao.

Mẹ đi suốt mùa hè,
Qua hồi-hả mùa Thu,
Và mùa Đông tất-tả,
Cho riêng con mùa xuân...

Nguyễn Đức Cường.

Mùa Vu Lan 1989

Tập Chân Dung

ĐAN HÀ

Tên thật: Trần Văn Huyền

Sinh ngày: 17-01-1945

Sinh quán: Cam Lộ, Quảng Trị, Việt Nam.

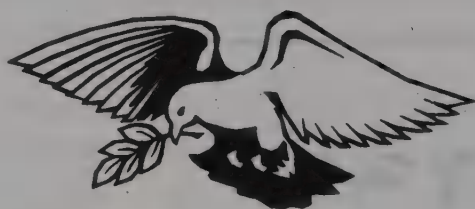
Năm 1965: Thi hành nghĩa vụ quân dịch. Học tại trường Hạ sĩ Quan Nha Trang, trường Quân Y Sài Gòn. phục vụ tại Tiểu Đoàn I Quân Y ở Huế. Vượt biên năm 1982.

Gia cảnh: Vợ và ba con.

Hiện cư ngụ tại tỉnh Reutlingen, Đức Quốc.

Đã góp thơ: Tuyển tập thơ Viên Giác, Tập san Văn Bút Âu Châu

Thi tập Nỗi Nhớ, chung với Huy Giang.

Yêu Dấu Xa Bay

*Vườn nhà sau một bóng
Của vàng trắng mơ màng
Ngỡ như tình chợt động
Tiếng lòng ai thở than!*

*Như cánh chim phiêu bạt
Mấy mùa xuân đi qua
Nghe dường như đã khác
Một chút gì phôi pha*

*Chiều xưa nghe dấu ái
Như con nước lững lờ
Trôi về đâu ái ngại
Những chút tình đơn sơ*

Người xưa giờ đi đâu
Trăng ngỗ tình còn đẹp
Sao để lối mưa ngâu
Giữa trang đời vừa khép

Ta giờ chẳng còn chi
Để nâng niu hạnh phúc
Từ hát khúc biệt ly
Lang thang đời du mục

Mong tìm lại chốn xưa
Để biết còn nguồn cội
Nhưng xa cách đã vừa
Đủ cho lòng tiếc nuối

Đan Hà

Về Đâu

Nhìn ra biển sóng chập chùng
Én bay về đậu trên từng ngón xuân
Trời chiều lòng thấy băng khuâng
Hồn quê còn vọng mấy lần xót xa
Ngồi đây ngắm bóng chiều sa
Buồn dâng kín nẻo sương pha cuối chiều
Chợt nhìn giữa chốn cô liêu
Bóng tôi chìm khuất giữa chiều nhạt phai
Lạnh run ngọn cỏ lạc loài
Thương mình còn chốn quê người xa xăm
Bờ hoang thuyền lạc bến nằm
Biết về đâu lúc bấn khoản bước đời

Đan Hà

Mỗi Mòn

Theo năm tháng kéo lê đời buồn tủi
Kể từ ngày Cha vào trại tập trung
Mẹ lặn lội với tấm thân yếu đuối
Thương chồng còn trong ngực tối lao lung

Nhớ thuở xưa Cha hiền như bóng núi
Dựng cơ đồ cho con cháu ngàn sau
Nhưng nửa cuộc bồng trôi về con nước
Cuốn phăng đi dự ước buổi ban đầu

Mẹ vẫn đợi trong mỗi mòn thân phận
Nỗi mong chờ khuất cách giữa bể dâu
Nghe từng đêm Mẹ thở dài đợi sáng
Giọt lệ nào cho vơi bớt niềm đau

Đời của Mẹ đã chất nhiều cay đắng
Nén hờn căm để ủ mộng tương lai
Dù cơ nghiệp chỉ một ngày tay trắng
Và nhục nhằn còn nặng gánh trên vai

Nhưng lòng Mẹ vẫn kiên trì chờ đợi
Dấu nỗi buồn sau liếp cửa mây trôi
Để đàn con còn niềm tin sáng chói
Giữa muôn vàn nguồn trắc ẩn đầy vơi

Thương tuổi Mẹ đã ngày gần bóng xế
Ngóng tình Cha xa cách mãi ngậm ngùi
Sao đời Mẹ nhiều trái ngang đến thế
Biết bao giờ Mẹ tìm được niềm vui

Đan Hà

Nỗi Nhớ Chìm Theo

*Căn nhà xưa em ở
Cỏ mọc đầy lối đi
Anh tìm trong nỗi nhớ
Nghe lạc mất xuân thì*

*Cuộc lữ hành từ độ
Đã vô lượng kiếp qua
Nên ngàn thu lá đổ
Theo âm thầm phôi pha*

*Sóng lòng nghe đã lắng
Mơ màng giấc ải quan
Thiên thu hờ xa vắng
Nên nhớ thương ngút ngàn*

*Kỷ niệm xưa tràn ngập
Trong nỗi lòng quanh hiu
Sôi xuống dòng tịnh thủy
Nghe thơm ngát hương chiều*

Đi về theo hoài vọng
Niềm mơ ước đã xa
Ôi hồn xưa gió lộng
Đã thương nhớ nhạt nhòa

Say mê dừng lại đâu
Em nghiêng lòng chờ đợi
Nỗi nhớ mãi chìm sâu
Hồn xưa đã diêu vợi

Nhốt kín đời hương hoa
Như chim trong lồng hót
Nghe đón đau ngọc ngà
Nổi sầu lên bát ngát

Vòng tay lạnh mấy mùa
Từ xa khuất kỷ niệm
Phía ngoài đêm gió mưa
Nghe buồn đâu chợt đến.

Đan Hà

Giữa Trạng Đời

*Ngồi nghỉ lại quăng đời ta đã sống
Như hạt bụi bay trong cuộc bể dâu
Hơn nửa kiếp đời vẫn còn tay trắng
Buổi xa tình trôi dạt đến nơi đâu*

*Từ buổi ấy sầu dâng lên mắt đỏ
Bước hững hờ theo ngày tháng miên man
Niềm thao thức ướt mưa dầm nắng hạ
Nẻo bình yên ử mộng dưới sương ngàn*

*Ngày tháng rộng nhưng đời nghe đã hẹp
Vì cô đơn khép kín buổi chia đời
Còn đọng lắng trong lòng hoài mãi khép
Mái tóc bông bay tạt bóng thu vơi*

*Trăng ngoài ngõ đọng ngàn sương như lệ
Uớt như tình một thuở đã phôi phai
Quê hương cũ dấu xa trong ký ức
Nghe đêm hiền ru giấc mộng tương lai*

*Tìm theo dấu phương người hong tóc rũ
Cho mẩn yêu còn thoảng chút hương thừa
Dù một thoáng thiên đường thôi cũng đủ
Để ngày về rừng thay lá hoang sơ*

Dan Hà

Cõi Xa

Cõi xanh đó một đời xanh mướt
Ủ hồn quê muôn thuở nguyên trinh
Dòng tâm sự đôi khi chảy tuốt
Trôi về đâu chẳng thấy bóng hình

Ngày vắng lặng như đêm trừ tịch
Bạn bè xưa nay bóng dáng đâu
Ly rượu đắng mềm môi còn đọng
Đáy ly men một ít giọt sầu

Căn phòng chợt rộng hơn thế giới
Nhưng còn chưa thoát khỏi ngục tù
Vì nơi đây trong ngoài một cõi
Nỗi niềm tôi sâu đến thiên thu

Đôi khi ngỡ sinh ra để sống
Để vui chơi như thuở tuổi hồng
Đâu nữa cuộc chỉ còn một bóng
Đi lang thang giữa chốn trời không

Giờ ngồi lại bên bờ quạnh vắng
Nghe nỗi đau cao nửa giấc đời
Đi tiếp nữa e lắm phương hướng
Dừng lại đây nhờ chuyển ra khơi

Mộng đã vỡ giữa chiều như nắng
Bay lan man khắp cả trùng khơi
Ước rất nhỏ mai này nhất được
Ủ cho tình kéo lạnh đêm vui

Quê cũ đã nằm xa trong nhớ
Biết còn mai tìm lại chỗ nằm
Từ Mẹ mới sinh ra. Khốn khó
Đã oằn vai con trẻ ngàn năm

Đan Hà

MỘNG THÚY

Tên thật: Vũ Thị Mộng Thúy

Bút Hiệu: Mộng Thúy

Cư Ngụ: Tampa, Florida

Nghề Nghiệp: Giáo sư Trung học Hoa Kỳ.

Gọi Người Yêu Dấu

Đưa tay hứng hạt mưa rơi
Gọi thầm người ấy phương trời có hay
Mưa từ xa - Mưa về đây
Ta nghe như thể hao gầy tuổi hoa
Người về... còn có bao xa
Xôn xao nổi nhớ - căng tà áo bay
Rượu tình vừa đủ độ say
Mắt môi thơm ngát, ngất ngây gọi mời
Có không? hay chỉ mơ thôi
Tuyết đan phố núi...tình chơi vơi chờ
Mùa đông hồn bỗng thần thờ
Bảng đen, phấn trắng, o thờ, mắt cay
Em về gọi gió cùng mây
Trả lời hò hẹn, trả ngày tháng mong
Em về mắt biếc mưa đông
Gọi người yêu dấu bình bồng tình xưa.

Mộng Thuý
Trọng đông 96

Giải Hương Theo Gió

Người đâu gặp gỡ vấn vương.
Năm canh thao thức sầu thương bên lòng.
Những chiều nhịp bước song song.
Nắng hè trái rộng, đường cong bóng dài.
Bên người quên nỗi u hoài,
Say sưa quẩn quýt như loài bướm hoa.
Nghiêng nghiêng chiều ngả bóng tà,
Chập chùng sóng vỗ, nhạt nhòa nước xanh.
Bâng khuâng mây bạc buông màn,
Chuông chùa vang vọng quẩn quanh trong hồn.
Thâm nghiêm hương ngát cuộn tròn,
Trời trong nắng nhạt chiều buồn tiếp đêm.
Đường về thoảng gió êm đêm,
Phút giây già biệt bên thềm nhẹ mưa.
Hôm nay nắng nhạt mưa thưa,
Thu về hiu hắt cho vừa nhớ nhung.

Đàn ai phím lạc tơ chùng,
Hỡi Người, - cùng mối sầu chung chẳng Người?
Nhớ mong đã tắt nụ cười,
Đêm đêm mơ tưởng bóng người đâu đây...
Sầu dâng như đã đông đầy,
Mộng lòng nổi nhịp những ngày thu sang.
Ngoài sân lác đác lá vàng,
Hồn hiu hiu lạnh, chưa tàn ước mơ.
Bâng khuâng gieo những vần thơ,
Không gian vắng lặng mây thờ thần trôi.
Nơi đây lạnh giá tim cô,
Tình thu ấp ủ bóng người phương xa.
Chập chờn ngày tháng thoáng qua,
Sương rơi lãng đãng thấm nhòa bên song.
Rũ hồn gửi giấc mộng lòng,
Gửi người phương ấy, - tình trong trái sầu!

Mộng Thuý

Sau những đêm dài, nhớ lại
những ngày hè đã qua ở quê hương.
Tháng chín, 1996

Cố Hương Ngày Về

*Trên những đường quê Em đã đi.
Nắng hè còn đọng ở bờ đê.
Ánh vàng sao gợi niềm lưu luyến
Nhẹ bước buồn vương, lạc lối về.*

*Đã mấy thu rồi nay trở lại.
Còn nghe gió thoảng ở ven sông.
Đầm sen vào hạ hoa còn nở.
Phố Hiến điều tàn vẫn ngóng trông*

*Nhân tổ bao năm bóng phủ đầy.
Còn lưu dấu tích thừa nào đây?
Đền xưa quạnh quẽ, tim se sắt.
Sương xuống thêm sầu lạnh cỏ cây.*

*Liều rữ ven hồ lệ chứa chan
Tiếc thương ngày cũ đã phai tàn
Hồ kia ai bỏ trong quên lãng
Mặt nước đều hiu lạnh võ vàng*

*Sáng sớm mai này Em lại xa.
Hành trang gói trọn cảnh quê nhà
Mang theo với cả trời nhưng nhớ
Với mảnh hồn đơn buổi xế tà*

Mộng Thuý

*Kỷ niệm ngày về thăm Hưng Yên,
nơi sinh trưởng, 18-7-1996*

Thì Thầm

Em ấp ủ niềm vui chưa trọn vẹn,
Nhưng điệu buồn không biết tự đâu ra?
Ngày tháng đi, mộng ước cũng dần xa,
Chiều dứt mưa, mà lòng Em chưa tạnh!

Trời vào thu nghe sắt se hiu quạnh,
Nắng theo mây về chốn cũ xa vơi.
Hồn nhớ thương, Em để giọt sầu rơi,
Người xa quá - biết cùng ai nói với...

Trăng vừa khuất lúc đêm thu về tới,
Lá lìa cành lác đác rụng chơi vơi,
Âm điệu buồn hiu hắt tự muôn đời,
Mây còn vương giữa bầu trời lịm nắng.

Gió thu lạnh, Em nghe lòng trống vắng,
Sương nhẹ rơi nhuộm trắng cả không gian.
Đêm vẫn dài bóng tối đã dần tan,
Trời sắp sáng, mà mắt còn ngán lệ!...

Mộng Thúy

Kỷ niệm đêm mất ngủ, tháng 10, 1996

Gửi Người Phương Xa

Em đã về đây, vẫn đợi chờ,
Bao giờ Anh gửi những vần thơ?
Xa vời mây nước băng khuâng nhớ,
Gửi trọn hồn Em nơi bến mơ.

Anh ở phương trời mây mỏng manh,
Xin Anh nhớ tới một màu xanh,
Ở đây nắng hạ còn nhung nhớ,
Đôi mắt mơ màng dưới nắng hanh.

Giọng hát cho Em bao vấn vương,
Chập chùng mây nước ánh thùi dương,
Ý thơ thanh thoát mờ mây bạc,
Lịm tím hồn Em trong bến thương.

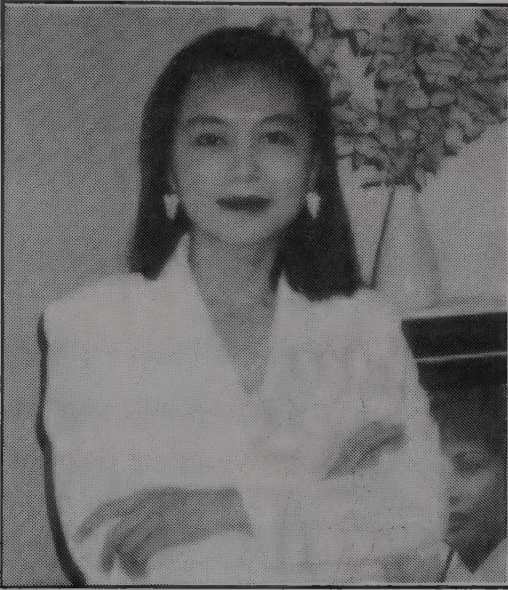
Em vẫn đợi chờ, - dù đã lâu,
Nhủ thầm hoa nắng chẳng phai màu,
Ai đem nắng ấm hong nhung nhớ?,
Dấu đến muôn thu chẳng héo sầu...

Mộng Thủy

Tháng Tám, 1996

Viết sau những ngày dài mong đợi

KIỀU HẠNH

- Tên thật Võ thị Kiều Hạnh,
- Sinh năm 1967 tại Thăng-Bình Quảng Nam.
- Yêu thơ nhạc.
- Làm thơ từ Trung Học.
- Định cư tại Hoa Kỳ năm 1990,
- Đã đăng thơ trên các nhật báo, tuần san, nguyệt san hải ngoại.
- Hiện ở tại San Jose, California.

Bến Hẹn...

Rồi thương nhớ, nhắc chi ngày thơ dại,
Hai đứa mình, nhật phượng, kết tên nhau
Em nhẩy dây, anh cười ngựa tàu cau.
Mắt ngơ ngáo, nhìn nhau cười rũ rượi...

Cũng có lúc chúng mình say sưa chữ...
Rồi giận hờn, theo ngày tháng trôi đi,
Mắt rướm buồn, lệ thấm ướt bờ mi,
Ngày thơ lớn, tình nồng trang lưu bút,

Thêm lưu luyến, nhớ thương nhiều hơn chút,
Xa trường làng, ra tỉnh học bên nhau,
Làm sao quên, chiều đẹp nắng ngả màu..
Song đôi bước, viếng chùa, leo đất đỏ,

Mỗi cuối tuần, đưa nhau về xóm nhỏ,
Cầu chênh vênh, anh dìu bước xuống đò,
Chật chỗ ngồi, anh đứng nép, nhường cho,
Đò trôi nhẹ, mái chèo khua sóng nước,

Tình trôi chảy, theo sông, ai biết được?
Con đò xưa, biên biệt đến bao giờ..!
Thời gian xa rồi, cảm thấy bơ vơ,,
Kỷ niệm đó, bây giờ, còn đâu nữa?

Đống tro tàn, lòng em khơi nhúm lửa.
Gió đông về, chiếc lá rụng bên sông!
Trong tim đơn, mang nặng vết thương lòng,
Trời Âu Mỹ, thuốc gì em chữa trị?

Em vẫn biết, nhắc chi: buồn vô lý.
Thời gian nào, phiêu bạt cánh chim đi?
Đêm Xuân buồn, đơn lạnh ở bên ni,
Tình anh vắng, sao lòng em ấm áp?

Đời phẳng lặng, nổi phong ba bão táp.
Vết hằn sâu, tim nhói vạn niềm đau.
Kẻ chân trời, góc biển nhớ thương nhau,
Cánh thơ nhỏ. chất chiu qua hơi ấm...

Nắng lâu ngày, cơn mưa nào cho thấm?
Nhớ thương nhiều, Thơ có nghĩa gì đâu!!!
Em chờ mong, ngày nổi lại nhịp cầu,
Thuyền Viễn Xứ, sẽ về neo Bến Hẹn.

Kiều Hạnh

Xuân Ly Hương, nhớ về kỷ niệm

Sương Ngọc...

(Viết theo vận Ngọc Sương của Tường Linh)

Rời Quảng Nam, ta già từ quê quán,
Tình miền Trung, còn lưu luyến trong thơ,
(Mắm Nam Ô, bún Chợ Chiều thương nhớ,
Đò sông Thu chờ đợi đến bao giờ ?

Ta lạc bước, lần mò theo hoang lộ.
NẮNG CHIỀU nghiêng, em gái dưới tre ngà,
Lòng trần trở, ngổ rưng thu thay lá,
Mắt nai tròn, ngơ ngác lối mòn qua...

Từ thuở nhỏ tay không rời cuộc rựa,
Cuộc đất, đồn cây, chẻ củi chuyên nghề,
Bỏ liềm hái bước vào, đời quân ngũ,
Hăm mấy năm rồi, khuất nẻo đường quê.

*Khi bại trận, đâu còn gì binh tướng?
Vận nước ngả nghiêng, thua lặn thế cờ !
Vút súng đạn, rã rời thân tỵ nạn !
Tình thầy trò, cũng ngoảnh mặt làm ngo...*

*Nước loạn, biết tôi trung, hay phản nghịch,
Giời trong xương, là căn bệnh di truyền,
Ta nuối tiếc, nửa cuộc đời hoang phí !
Xa bạn, xa trường, sách vở, bút nghiên.*

*Bước quân hành, chuyển trường sơn vỡ thạch,
Gót giày "số" giẫm nát lá cây rừng,
Đời chiến sĩ, cả một thời oanh liệt,
Ôm tử hồn, vong quốc lệ rung rung...*

*Kẻ nằm xuống, ươm mầm trong lòng đất,
Người còn đây, khắc khoải nỗi mong chờ,
Cuối tử lộ. khai nguyên thành sinh lộ,
Giải phóng quê hương, tổ quốc vươn cờ...*

*Đất chuyển mình bừng lên đời sống mới,
Giọt mồ hôi tươi mát ruộng đồng xanh,
Mưa thuận, gió hoà, hoa kết trái.
NGỌC SƯƠNG treo đầu lúa, sáng long lanh...*

Kiều Hạnh

Tuổi Học Trò

Tuổi học trò, đắm say mơ mộng lắm.
Đuổi bướm vàng, dưới nắng hạ, chang chang...
Nhật phượng rơi, kết lại thành hàng,
Làm vương miện, thêm thắm duyên làn tóc,

Tụ bầy, nhóm ba, cà kê tán dóc,
Quên học hành, cứ mê mãi vui chơi,
Chuyện yêu đương, trăng gió trên trần đời.
Với kiến thức bé thơ, còn hạn hẹp,

“Mộng Dưới Hoa” (1) ướp nồng trang sách đẹp,
Giấy học trò, trong trắng chép bài thơ,
“Chiều Tím” (2) thương ai lạc lối bơ vơ...
Hương bụi phấn, còn bám đầy vai áo,

Lời chỉ dạy, tận tình Cô, Thầy giáo,
Ngọt ngào như suối nhạc rót vào tai,
Đường đến tương lai, khẳng định còn dài,
Công mài sắt, sau này không vô ích,

Lời vàng ngọc, Thầy, Cô thường phân tích,
Như cánh diều, nô gió giữa trời cao,
Trái tim hồng, ôm ấp, quỳen trăng sao,
Bước “Lưu Nguyễn” vườn Đào Nguyên hé mở,

Căng lồng ngực, nhịp tim còn bỡ ngỡ...
Gắng học chăm sẽ hữu ích cho mình,
Tuổi xuân thì, như tờ giấy trắng tinh,
Đành từ giã ghế nhà trường, sớm quá !!

Lệ thương tiếc dâng sâu, bờ mi đã...
Khóc âm thầm, lưu luyến nhớ băng khuâng...
Tiếng ve sầu, phượng nhuộm đỏ quanh sân,
Những khuôn mặt ẩn chiều sâu muôn cỡ !

Tà áo trắng xa rồi, nay còn nhớ...
Tóc thề bay trong gió, ngát mùi hương.
“Trả Lại Em Yêu” (3) những góc phố con đường
“Trưng Vương Khung Cửa Mùa Thu” (4) thương
nhớ..

Kiều Hạnh

Chú thích: Tên những nhạc phẩm (1) Mộng dưới hoa, (2) Chiều Tím, (3) Trả lại em yêu, (4) Trưng Vương khung cửa mùa thu là những nhạc phẩm kỷ niệm dấu yêu của tuổi học trò lưu luyến...

Ta Với Biển

Ta đối diện hôm nay với Biển,
Nước cau mây, hờn giận với cuồng phong,
Sóng gầm thét, vỗ vào ghềnh đá,
Mộ nhớ thương, khép kín giữa lòng!

Chân bước nhẹ, in trên bến lạnh,
Dã tràng xây lâu cát trôi đi...
Ván thuyền vỡ, bập bềnh trên sóng,
Ta hỏi ta, suy nghĩ những gì?

Hỏi Biển, bao nhiêu xương máu nhỉ?
Bao thuyền nhân, của cải chôn vùi?
Ta với Biển, vẫn còn ngăn cách,
Tìm nhói đau, uất hận ngậm ngùi...

Những mảnh áo, nằm phơi đây đó...
Bầy hải âu bay lượn giữa trời,
Tiếng lạc lõng, hồn ai réo gọi,
Âm thanh buồn, sóng nước chơi vơi...

Rồi một sáng, trời êm, biển lặng,
Đoàn ngư dân vội vã ra khơi,
Ghe thuyền chở, nặng đầy tôm, cá.
Biển với ta, ta với Biển không rời...

Kiều Hạnh

Hình Bóng Quê Hương

Quê Hương cảnh đẹp tựa như mơ.
Thi sĩ làm thơ, đón gió ờ?
Thỏ Ngọc, đầu non, vừa ló dạng.
Bên thềm chú nhện, khéo giăng tơ...

Tơ đàn khóc bạn, sầu nhung nhớ!
Chiến cuộc đổi thay, một nước cờ?
Phím lạc dây chuông, lời tiếng nhạc,
Còn đây hồ rượu, với tình thơ.

Tình thơ lưu luyến, gợi thêm sầu!
Khép kín huyết lòng, những giọt châu,
Phiêu bạt giang hồ, băng núi tuyết,
Sương chiều vương đọng, trắng cành ngâu...

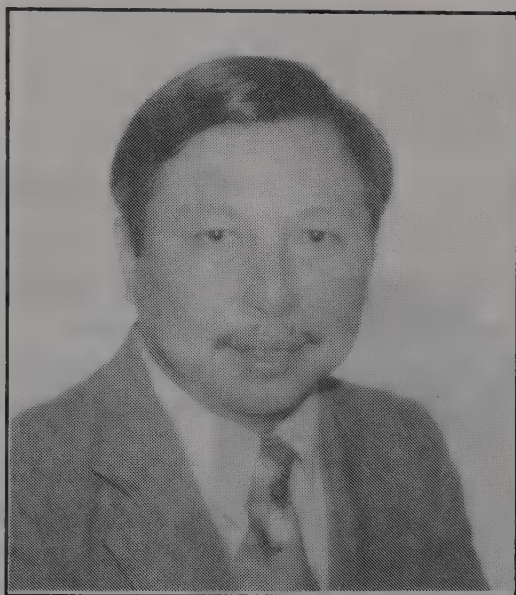
Ngâu đã khô rồi, bởi tại đâu?
Tình xưa, nghĩa cũ, đã phai màu!
Lời thề chung thủy, ngàn năm đã...
Ai biết tình đời, lắm bể dâu?

Dâu bể hết rồi, lửa chiến chinh
Quê Hương đẹp lắm, biết bao tình,
Hồ thu in bóng, xanh bờ liễu...
Đất chết, hoa tàn, vùi tái sinh...

Hồi sinh, như một cơn mơ tỉnh,
Cô lái đò xưa soi bóng mình,
Trăng sáng, sương treo đầu ngọn cỏ...
Hương tình ngây ngất, Nụ cười xinh...

Kiều Hạnh
(Giấc Mơng Quê Hương)

LÊ MINH NGUYỄN

Bút hiệu: Lê Minh Nguyên, Châu Trần

Nơi cư ngụ: San Jose

1. Trước năm 1975 đã góp tiếng thơ, đoản bút, phóng sự trên diễn đàn quân đội, các nhật báo, và các tuần báo miền Nam trước đây.

2. Sau 1975 di tản sang Hoa Kỳ, thơ anh có mặt trên các báo Văn Nghệ Tiền Phong, Trắng Đen, Bút Lửa, Hồn Việt, Chuông Việt, Việt Nam Nhật Báo và hiện nay là biên tập viên Nhật Báo Việt Nam San Jose và cộng tác với một số nhật báo, tuần báo và bán nguyệt san tại vùng "Bay", Bắc Cali.

Anh Sẽ Về

Nhớ hay quên như có người đã hỏi
Quê hương và Em thương nhớ đợi chờ
Mái nhà xưa trong xóm vắng bơ vơ
Mưa quạnh quẽ như đợi chờ nắng ấm

Xa quê cách nửa địa cầu nghìn dặm
Mà nỗi buồn sâu thẳm tựa đại dương
Người ra đi dong ruổi chốn viễn phương
Không hẹn ngày về, mười năm lưu xứ

Anh có vui đâu cuộc đời lữ thứ
Lang thang như mây viễn xứ cuối trời
Nhớ hay quên trong chén rượu đầy vơi
Chôn cay đắng, nửa đời trong uất hận

Mười năm qua, những cuộc tình lận đận
Ai yêu tôi mà tôi vẫn yêu thương
Nhớ mắt lệ mờ tiền lúc lên đường
Em không nói để thương sầu miên viễn

Anh sẽ về dù ngày về không hẹn
Một ngày mai sẽ đến với nắng hồng
Mặt trời lên rạng rỡ cuối phương Đông
Người trở lại nối cuộc tình dang dở

Lê Minh Nguyên

1987

Đêm Thu

Kính tặng Anh chị Nguyễn Tấn Hưng

*Gió đêm thổi lạnh mù sương
Đường trăng thôi cũng vương vương tơ trời
Chợt hay Thu đã đến rồi
Lá nào sẽ rụng sẽ rơi bên lề
Theo tôi cơn gió lê thê
Đường về quanh quẽ sâu tê tái lòng.
Đêm dài Thu cũng lập Đông
Ca đêm tan trể, sương đọng mắt nhoe
Ngược dòng thưa thớt ngựa xe
Mình tôi giống ruồi nẻo về với Em
Thu về nhè nhẹ lặng im
Nghe tim thốn thức như chim lạc đàn
Mơ sinh xứ Mỹ gian nan
Tình nào chấp cánh, thời gian bán cầu
Ca đêm dài với canh thâu
Nửa đêm về sáng, cúi đầu áo cơm
Thu về lá rụng cô đơn
Vào trong cơn gió, phố buồn lá bay
Tôi về trời đất đổi thay
Ô hay Thu đến, chợt ngáy ngất sâu.*

Lê Minh Nguyên

Người Em Xóm Đạo

Chút ngậm đắng ly cà phê buổi sáng
Nghe như đời thêm gia vị niềm đau
Điều thuốc cùng, nối tiếp chuỗi ngày sầu
Hồn vội vã nhủ thầm, tình thế đó

Tưởng mơ lạc vào Thiên Đường bỏ ngõ
Và em là nàng Tiên nhỏ đại khờ
Thương yêu em, anh tập tễnh làm thơ
Ca tụng mãi, tình yêu em sôi nổi

Người ngoại đạo yêu tín đồ tội lỗi
Nhưng hình như Đức Chúa cũng bao dung
Người trần gian nào mơ ước thiên thần
Để em mãi là triều dâng sóng dữ

Yêu em, muốn nói vạn lời chưa đủ
Anh muốn tìm tinh tú khắp muôn phương
Trải hào quang rực rỡ dưới chân Nàng
Trao vương miện cho Nữ Hoàng yêu quý

*Yêu em để anh đủ thành vị kỷ
Chỉ muốn Nàng sở hữu của riêng tôi
Lạy Chúa thiêng liêng ngự ở cõi trời
Cho Nàng bước vào đời, yêu dân giả*

*Yêu em để đủ nợ đời anh trả
Những ngày chờ, tháng đợi tập bao dung
Lòng trải ra trong sáng chẳng ngại ngần
Cho tất cả - Tham Sân Si nhà Phật*

*Yêu thương Em để lòng sầu chất ngát
Mê đắm Người, đánh mất cả lối về
Cầm tay Em xúc động nổi đê mê
Người con gái tóc thề quê Xóm Đạo*

*Trước giáo đường làm dấu yêu khờ khạo
Mắt nhìn lên, tượng Chúa nét đau thương
Lạc lối yêu, không lối rẽ cuối đường
Người tình nhỏ sớm vương Tình lận đận*

Lê Minh Nguyên
Những Ngày Chứa Quên, 1987

Vào Thu

Không gian chùng xuống nỗi buồn
Lang thang vài chiếc lá vàng bay bay
Dốc ly thấm mệt nỗi say
Nghe ngày tháng vội, đổi thay cuối mùa
Này Em Thu đã đến chưa?
Ngoài sân lác đác tiếng mưa ngại ngừng
Thấy lòng động lại hư không
Một cơn gió thoảng, bành bông tóc mây
Ngàn xanh đáng liểu hao gầy
Mùa Thu lại đến, bên này quê hương
Xa Em thăm thăm đại dương
Nghe thương nhớ cũ, mười phương đổ về
Người đi mang nỗi sầu quê
Chút tình hoài niệm, ngày về còn xa

Lê Minh Nguyên

Những ngày chưa quên, 1987

Nhớ Về Em

Viết về Em, từ thành phố thực xa
Xa lạ quá, Em chưa hề quen biết
Ghi vội vã từ phương trời cách biệt
Trời mù sương, da diết ngõ Sài Gòn

Mùa Hạ nào, máu lửa dậy kinh hoàng
Tháng Tư đó, ngày buồn sông núi chết
Anh đào thoát, không một lời từ biệt
Để hôm nay buồn tha thiết nhớ Em

Đôi mắt nào, u ẩn lẫn muộn phiền
Em nhìn ngắm, hồn thêm sầu chất ngất.
Đường phố lạ, với người đi lặt đặt
Những ô vuông, từng bloc dựng nổi buồn

Khóc đi Em, tình xưa cũ vấn vương
Hay nguyên rửa cho thương sầu với cạn
Em biết không lòng Anh đầy chán nản
Sống không hồn ngao ngán kiếp lưu đầy

Xa Em rồi quên thực tại, tương lai
Còn gì nữa, chuỗi ngày vui đã mất
Đêm nối ngày - bóng mặt trời đã tắt.
Riêng Anh còn cúi mặt với đau thương.....

Lê Minh Nguyên

BĂNG TÂM

Tên thực: Nguyễn Thị Băng Tâm

Sinh quán: Phủ Lý, Hà Nam

Đến Mỹ: 1975

Hiện ở Milpitas, California.

Bác sĩ Chiropractic tại Hoa Kỳ từ tháng 4-1988

Sẽ xuất bản: Từ Đó Thơ Vào Đời (thơ)

Đắng Cay

Tôi gom lá úa gói đầu
Nhìn lên khoảng trống nổi sầu gọi tên
Hơn ba mươi tuổi đêm đêm
Bẽ bàng tìm kiếm êm đêm nhọc thân
Tuổi thơ thiếu những ân cần
Tình yêu nào cũng dần dần vụt bay
Hai mươi tuổi tưởng mơ say
Pháo hồng, áo cưới, rượu cay lấy chồng
Một năm dấu ái mặn nồng
Ngậm ngùi dứt bỏ xa chồng nuôi con
Cuộc đời từ đấy héo hon
Cuộc đời từ đấy mỗi mòn quắt quay
Hai bàn tay trắng đối xoay
Chua cay, chup dật tháng ngày lẳng lo
Mong cho con trẻ ấm no
Được hơn đầy đủ khi so với đời
Con yêu dễ bảo nghe lời
Vui quanh hãnh diện hơn người giỏi ngoan
Chỉ buồn mình kiếp hồng nhan
Số sao bạc phận thở than một mình
Đấy đưa đến những cuộc tình
Đắng cay, tê tái riêng mình xót thương
Nhện đang dệt những tơ vương
Sợi buồn tiếp nối sầu thương xuống đời
À ơi tiếng hát nửa vời
Tôi ru tôi ngủ sầu rơi ngậm ngùi

Băng Tâm

Tím

Chiều thu tím em về trong nhung nhớ
Mắt tím buồn nuôi tiếc cuộc tình tan
Luyến lưu xưa trên môi tím ngõ ngang
Để áo tím vờn bay trong hoang vắng

Cỏ tím sầu giữa mùa hè nhạt nắng
Mây tím trời tang tóc ngập không gian
Cuộc tình tan theo bọt tím vô vàng
Biển tím lặng chỉ riêng em đơn bóng

Giọt tím rơi theo từng ngày trông ngóng
Vời vợi buồn mực tím chép bài thơ
Hoa tím khô trang sách ép hững hờ
Cạnh bướm tím ngủ yên thương tình lỡ

Tơ tím buồn giăng đầy trời tiếc nhớ
Khăn tím quàng vai gầy dáng tương tư
Bước lang thang trên sỏi tím ngàn ngừ
Khóc tình lỡ tím hồn em người hồi

Băng Tâm

Đỉnh Tình Yêu

Đưa nhau lên đỉnh tình sâu
Cho bao cay đắng bấy lâu xa rời
Kiếng chân náu lầy tuyết vời
Hôn người ngây ngất quên đời khổ đau
Nhìn vào thung lũng mù sâu
Hát hồn cuội trắng khuya sầu bay đi
Ôm người cho trọn cuồng si
Mất môi đắm ngọt thất ghì tình vui
Tan đi hết cả ngậm ngùi
Đắng cay thôi sẽ chôn vùi hôm nay
Đỉnh đồi đầy ắp cuồng say
Quên đi trôi nổi tháng ngày sầu thương
Lá hoa lóng lánh giọt sương
Như ngàn dấu ái yêu đương cho người
Cám ơn anh - Tạ ơn đời
Hoang đồi thấp nển đón mời tình nhân
Hương hoa rừng đắm ái ân
Cho nồng tình nhớ lại gần tình ta
Nào còn có phút xót xa
Bên người thương nhớ mặn mà nhớ thương

Bằng Tâm

Xuân Cho Con

*Gom hết xuân này đến tặng con
Cùng những buồn vui ngấm mỗi mồn
Cali chẳng có mùa Xuân nữa
New York xa vời nhớ héo hon*

*Mẹ đã cho con hết ngày Xuân
Để con có đủ những ân cần
Mẹ không nuôi tiếc hương Xuân cũ
Xuân về cũng thế hết băng khuâng*

*Mẹ gởi cho con một nhánh hoa
Nở vội ngoài sân cạnh hiên nhà
Mùa Xuân của mẹ là hoa lá
Có thể mới vời được xót xa*

*Mẹ gởi cho con tiếng hót vui
Thâu lúc nhớ con khóc ngậm ngùi
Lũ chim cũng thế lười biếng hót
Từ độ xa nhà vắng tới lui*

Mẹ gọi cho con nhánh bèo xanh
Đàn cá nhớ con đã để dành
Hồ yên nước lặng vườn hoang vắng
Sỏi nhớ chân người vẫn lạnh tanh

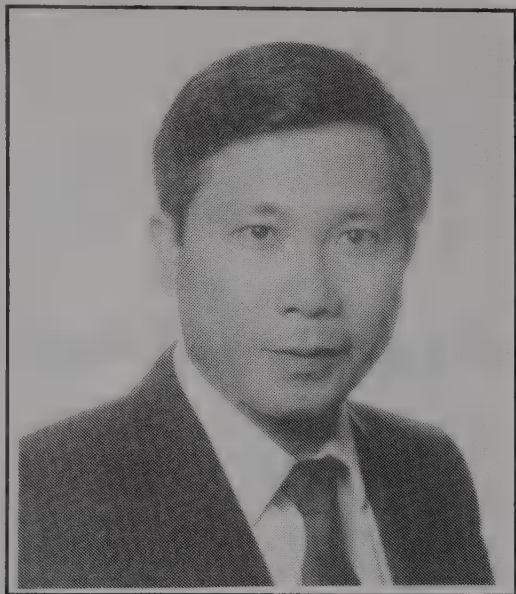
Đón lấy Xuân này nhé con yêu
Nhớ con đêm, sáng đến trưa, chiều
Cali - New York sao xa cách
Xuân vắng con rồi buồn hắt hiu

Băng Tâm
San Jose

Mừng Sinh Nhật Mẹ

Kính mừng sinh nhật của mẹ dấu yêu
Đặt chiếc bánh màu trên cỏ xanh
Mừng sinh Nhật mẹ với lòng thành
Đóa hoa hồng thắm rung trong gió
Đau buồn nước mắt cứ vòng quanh
Bố ngồi thấp nển trong hắt hiu
Rưng rưng lời chúc giữa nắng chiều
Mẹ về chứng kiến ngọn đèn tắt
Bố nhìn cười nhẹ với thương yêu.
Đáng lẽ hôm nay sẽ thật vui
Thế mà đón đau lẫn ngậm ngùi
Sinh nhật mừng cho mẹ đã khuất
Con về chưa xót hoài chẳng nguôi
Chẳng biết hồn mẹ giờ ở đâu?
Có thấu lòng con nặng nỗi sầu
Từ ngày mất mẹ sao vô nghĩa
Tiếc thắm khóc dấu từng đêm thâu
Mừng sinh nhật mẹ lòng cô liêu
Thương quá mẹ ơi thương rất nhiều
Chúng con xin gửi mẹ yêu dấu
Trọn đóa hoa hồng đầy kính yêu.

Băng Tâm

THIÊN TÂM

Tên thật: Đặng Phương Trạch.

Bút hiệu: Thiên Tâm, Tâm Đăng, Giang Sơn.

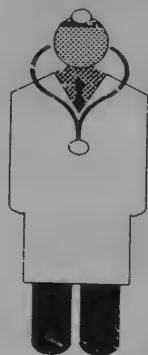
Biết làm thơ từ hồi Trung Học (Petrus Trương Vĩnh Ký).

Rất ít khi đăng báo. Có thơ đăng trong thi tập Bốn Biển Thơ Chung Nối Nhịp Cầu (do Thi Đàn Lạc Việt xuất bản, 1995).

Tự nạn qua Mỹ đầu thập niên 80.

Làm thơ nhiều hơn từ khi xa quê hương, nhất là từ khi được hiền nội sưu tập, đánh máy những bài thơ viết tay bỏ rải rác trong các chồng giấy tờ cũ. Thơ chỉ phổ biến trong bạn bè.

Nghề nghiệp hiện tại: Bác Sĩ Y Khoa tại San Jose.

Sinh Nhật Hồng Cho Em

*Em mãi mãi là người yêu bé bỏng,
Như trong ngày Sinh Nhật mỗi năm qua.
Như trời xanh dịu dịu rất bao la,
Như đôi mắt người vợ hiền yêu quý.
Ta mãi mãi là tri âm tri kỷ,
Cuộc đời này luôn khăng khít bên nhau.
Bài tình ca ngàn trước đến ngàn sau,
Như chim hót chào bình minh thức dậy.
Hoa đua nở, lòng hân hoan biết mấy,
Má em hồng, anh thấy một trời xuân...
Ta suốt đời như một cặp tình nhân,
Vui chân bước trong địa đàng hạnh phúc...*

Thiên Tâm

20-5-1993

Khóc Cha

Nỗi sầu thao thức héo hon,
Trái tim rướm máu, con còn sống đây!
Trần gian mây bạc chùng vây,
Đường xa con bước, nhớ ngày bên cha.
Mộng vàng như gấm thêu hoa,
Êm đêm năm tháng như là giấc mơ.
Gia đình, đẹp tựa bài thơ,
Cho con vui sống, ai ngờ...hôm nay!
Khóc vùi, bủn rủn chân tay,
Gào lên đau xót trong ngày được tin...
Làm người, ai thoát tử sinh?
Nhưng mà phụ tử thâm tình xiết bao!
Cha ơi, đau đớn làm sao!
Mà con phải sống, khổ nào còn hơn?
Đờn nay bỗng đứt dây đờn,
Làm sao tấu được nổi hờn xung thiên?!

Thiên Tâm

3/1989

Tím

Chiều thu tím lạnh nỗi buồn nhung nhớ,
Em ngồi đây...mắt tím khóc tình tan.
Môi hồng xưa phai màu tím ngõ ngang,
Thương áo tím một mình trên nẻo vắng.

Mùa hạ tới, cỏ tím sâu cháy nắng,
Mây đầy trời kỷ niệm tím không gian.
Duyên bọt bèo trôi xanh tím vô vàng,
Trên biển tím thuyền tình ai lẻ bóng.

Giọt thời gian tím những ngày mong ngóng,
Buồn thiên thu mực tím đọng thành thơ.
Đóa hoa sầu tím nhỏ mọc chơ vơ,
Vời trông bướm tím bay, tình đã lỡ...

Đường tơ tím ngân dài trong nỗi nhớ,
Khăn tím quàng vai rủ mối tương tư.
Chân ngập ngừng trên sỏi tím ngần ngợ,
Muôn đau khổ tím hồn em, anh hỡi..!

Thiên Tâm

18-5-1996

Nắng Chiều

Tặng Nguyệt Thanh

Bâng khuâng trong nắng chiều,
Tiếng lòng ai nhắc nhở?
Dãy đồi dài quanh hieu,
Mênh mang trời thương nhớ...

Ngồi đây, trong cửa kiếng,
Dòng nhạc sầu lênh đênh...
Hồn bất giác buồn tênh,
Như mật mừng đầy giếng....

Hớp một ngụm cà phê,
Rút vài hơi thuốc lá.
Nắng chiều vàng chi lạ,
Như ngày rời xa quê...

Người lao xao quanh mình,
Mỗi cuộc đời trôi nhanh.
Mỗi người riêng thế giới,
Ồn ào hay lặng thinh...

Chiều thương áng mây xa,
Mùa hạ trắng đang qua...
Trong nắng chiều xao xuyến,
Nỗi niềm ai thiết tha?...

Thiên Tâm

24-8-1995

Chiều uống cà phê quán Quỳnh Hương

Mái Trường Xưa

(Yêu dấu trao về Trường Đại Học Y Khoa
Sài Gòn, để nhớ mãi một thuở nào...)

Trận gió nào chợt đưa tôi trở lại,
Mái trường xưa năm tháng đã phai màu.
Khung trời thơ hình bóng cũ còn đâu?
Ôi tuổi trẻ với trái tim nồng nhiệt!
Bao khờ dại với tình si tha thiết,
Yêu đắm say tà áo trắng kiêu sa.
Cõi phồn hoa sôi nổi lắm phong ba,
Nên đánh mất mối duyên tình bạn lứa.
Con hồng thủy dạt xô thuyền viễn xứ,
Đời tha hương trăm bến chỉ tình cờ.
Mười mấy năm lang bạt có ai ngờ,
Tôi về lại tìm ngày xưa đã mất,
Cùng tuổi trẻ đầy mộng mơ chân thật...
Đây giảng đường, phòng lab, những ngày vui,
Dãy hành lang nay vắng tiếng ai cười.
Ven bờ sỏi hàng cây già trụi lá,
Mặt hồ lặng trầm tư dăm phiến đá,
Mang niềm sầu tịch mịch với rêu xanh.
Cầu thang quen còn uốn khúc vòng quanh,
Theo chân bước kẻ đi tìm quá khứ.
Chiều thư viện lân la chổng sách cũ,
Chuyện ngày xưa rào rạt sóng tràng giang.
Gió chiều ru như vắng tiếng đùa vang,
Nhưng quanh quất mênh mông màu nắng nhạt!
Lối hiu quanh lá vàng rơi lác đác,
Cafeteria huyền ảo buổi nào...

Ghế bàn xưa buồn bã ngẩn ngơ chào,
Người bạn cũ tóc dài dầu sương gió...
Mường tượng thấy những đầu xanh thuở đó,
Bên nhau ngồi tâm đắc chuyện tương lai.
Ghế bàn đây chứng kiến thánng năm dài.
Hoa mộng ước nở muôn trời điểm ảo.
Ôi định mệnh như thác triều giông bão,
Bao duyên tình theo lịch sử chia tan!
Hồn tang thương thánh thót mấy cung đàn,
Gót du lãng riêng ngậm ngùi tri kỷ.
Ôm gối mộng phiêu bồng hoài cố lý,
Đóa hoàng lan thơm mãi giấc mơ xưa.
Niềm cô liêu, người hời, có bao giờ?
Hồi chuông gọi trong mưa chiều nắng sớm.
Hồn khắc khoải ngõ ngàng thương giấc bướm...
Nhớ thầy cô, bè bạn cũ, giờ đâu?
Mười mấy năm rồng rã nước qua cầu,
Phận còn, mất chung nặng nề tâm sự!
Người ở lại, kẻ làm thân lũ thú,
Chốn bụi trần mờ mịt, nhớ hay quên?...

Bước chân ra, đường phố đã giăng đèn,
Trường yêu dấu, lòng không đành vĩnh biệt!
Như sức sống và tình yêu bất diệt!
Dù bao lần lịch sử lữ sang trang!
Mái trường ơi! ghi khắc mãi can tràng,
Câu thề nguyện xin hẹn ngày tái ngộ...

Thiên Tâm

26-4-1995

NGUYỄN VĂN HIẾN

Tên thật: Nguyễn Văn Hiến

Ngày sinh: 23-9-1938

Nơi sinh: Ý Yên, Nam Định

Các trường đã theo học: Trường Thiếu Sinh Quân Hà Nội và Mỹ Tho, trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt (khóa 14), trường Pháo Binh Fortsill, Oklahoma, USA.

Hiện đang theo học Mission College & San Jose State University.

Đóa Hoa Bất Tử

Hoa gì nhụy đỏ sắc vàng?
Đóa hoa triu mến muôn vàn nhớ thương
Hoa gì để nỗi vấn vương?
Cho người vượt biển trăm đường đợi mong
Hoa gì cả nước ngóng trông?
Đến ngày hoa nở trong lòng toàn dân
Nền vàng sọc đỏ đang dần
Xòe muôn vạn cánh xoay vần tương lai
Hoa gì nhớ mãi nhớ hoài?
Nhớ trong tiềm thức, nhớ ngoài biên cương
Hoa bay hậu cứ, chiến trường
Hoa lồng chiến tích kiên cường khắp nơi
Ngày xưa hoa nở khắp trời
Quân thù khiếp đảm những nơi hoa về
Thị thành cho đến đồng quê
Nơi nào hoa nở: trắng thềm đầu non
Hoa ơi hoa hỡi hoa còn...
Hoa còn nở mãi trong lòng...Việt Nam

Nguyễn Văn Hiến

Nắng Đã Lên Rồi

*Nắng đã lên rồi, nắng đã lên
Nắng hồng rực rỡ trải xiên xiên
Hạt nắng hồng tươi, trời xanh ngắt
Tất cả quanh tôi: nắng dịu hiền*

*Nơi em đang ở nắng lên không?
Và nếu nắng lên, nắng có hồng?
Hay mây xám xịt dăng đầu ngõ
Nỗi buồn man mác, nhớ mệnh mông!*

*Nắng của miền Nam trước bảy năm
Ôi sao mà đẹp - đẹp từ tâm
Đẹp phố, đẹp người và đẹp đất
Đất của tiền nhân đất Việt Nam*

*Nắng đẹp quê em trải bốn mùa
Cỏ cây xanh tốt vẫn như xưa
Nhưng có tiếng cười hòa tiếng...nước!
Hai chục năm rồi - mỗi ước mơ!*

Anh nhớ gì không? - Nhớ Sài-Gòn?
Ngày xưa: hòn ngọc của Viễn Đông
Nhưng tà áo trắng đùa trong nắng
Dưới bóng hàng me tỏa ngập vòm...

Nhưng hình ảnh ấy chết từ lâu!
Từ ngày đất nước phủ ngập màu...
Màu đen tang tóc chen màu đỏ
Cờ đỏ sao vàng: vụn nổi đau!

Hạt nắng lung linh đẹp muôn màu
Vô tình vẫn trải xuống Cà-Mâu
Xuống ải Nam-Quan, Đà-Lạt, Huế
Sài-Gòn, Hà-Nội cũng như nhau

Nắng biết đâu rằng dưới nắng hồng
Hai chục năm qua: kẻ mất chồng
Mất con, mất vợ và...mất cả...
Cả nhà, cả nước, cả...trời đông!

Nguyễn Văn Hiến
San Jose, tháng 9-96
(Để kỷ niệm sinh nhật thứ 60)

Chiều Dài Biên Giới Tình Yêu

Chiều dài biên giới tình yêu
Đố ai đo được bao nhiêu thước dài?
Ai người đếm được lâu dài
Của tình yêu - nó rộng dài bao nhiêu?
Tình yêu là cái mỹ miều
Là người được chích một liều thuốc tiên
Tình yêu xua đuổi muộn phiền
Là hương thơm của trăm nghìn đóa hoa
Tình yêu dài rộng bao la
Mình ơi, mình ơi, mình là...dấu yêu
Em xinh, em đẹp mỹ miều
Em là vạm nét điểm kiều thế gian
Tình yêu - mật ngọt tuôn tràn
Ở miền đất hứa phủ toàn màu xanh
Tình yêu chứa cái ngọt lành
Là trăng là gió, là cành đơm bông
Tình yêu là những giòng sông
Quanh co lượn khúc, nước trong khởi nguồn
Tình yêu là buổi hoàng hôn
Nắng chiều vương nhẹ - trí hồn thanh thoi
Tình yêu là một khoảnh trời...
Mây xanh gió nhẹ, đón mời em-anh

Tình yêu: đồng ruộng lúa xanh
Cò dang thẳng cánh lượn quanh xóm làng
Tình yêu là buổi xuân sang
Là thu chớm nở, lá vàng nhẹ rơi
Tình yêu tô thắm cuộc đời
Cho ta uống cạn những lời yêu thương
Tình yêu là những con đường
Hoa thơm cỏ lạ sắc hương ngọt ngào
Tình yêu là cái thanh tao
Là dòng sữa mẹ dạt dào tháng năm
Tình yêu là độ trắng rằm
Bóng lồng đáy nước - tơ tằm vương vương
Tình yêu - cuốn sách ngàn chương
Ngợi ca khúc hát nghề thường cỏi tiên
Anh hùng sánh gái thuyền duyên
Là tình đẹp nhất - triền miên ngút ngàn
Tình yêu - hạnh phúc chan chan
Bạc vàng chẳng thể sánh ngang cho tầy
Tình yêu! rượu ngọt ngất ngây
Đầu mày cuối mắt đắm say lửa tình
Tình yêu là vẻ đẹp xinh
Hoa quỳnh, hoa huệ - hoa tình đẹp hơn.
Tình yêu dập tắt giận hờn
Hồn ta bay bổng chấp chờn thoát siêu
Chiều dài biên giới Tình Yêu
Đố ai đo được bao nhiêu thước dài:

Nguyễn Văn Hiến
San Jose 6 tháng 4/96

Cám Ơn

*Con cám ơn Trời cho con lẽ sống
Con tạ ơn Người đã dẫn dắt con
Cho con bao sự vẹn toàn
Cho con mạch máu tuần hoàn trong tim
Phận con như thể sẵn bìm
Nhưng con sức sống luôn tìm cây xanh
Cuộc đời nghiêng ngả chòng chành
Nay còn, mai mất - “cao xanh” định rồi*

*Tôi cám ơn đời sau Thượng Đế
Bởi thực tình tôi quý đời tôi
Đời tôi: mệt mỏi đã rồi!
Nhưng rồi qua hết, tôi thời lại vui
Ai đâu chuốc lấy ngậm ngùi?
Đời là một chuỗi ngày vui đón chào
Lúc làm, khi nghỉ, khi chơi
Nếu ta định hướng cuộc đời của ta*

Cám ơn cha mẹ nắng nuôi tôi
Nuôi tôi khôn lớn đến vào đời
Thái Sơn, nguồn nước cao - dài rộng
Tình nghĩa đong đầy, chẳng chút vơi

Cám ơn vợ đảm, giỏi giang thay
Tân tảo sớm hôm cả...vạn ngày
Thay chồng nuôi dạy đàn con nhỏ
Thăm chồng tù tội cũng một tay

Cám ơn bè bạn mến thương tôi
Hoạn nạn, trầm luân vẫn chẳng rời
Giúp tôi vượt khỏi cơn bĩ cực
Tất cả - tôi xin cảm tạ Trời

Tôi nay như sống lại rồi
Bởi tôi đã được ơn NGƯỜI sáng soi
Tôi tin muôn sự tại TRỜI
Cần khôn, chúa tể, ngàn đời vô song
Từ đây xin nguyện một lòng
Yêu người, kính CHÚA những mong mỗi mồn
Ghi lòng tạc dạ sắt son
Cúi xin NGƯỜI dẫn dắt con trọn lành

Nguyễn Văn Hiến

Rời Từ Đó

*Cho em một nụ cười buồn
Hay cho em một nụ hôn mộng lành
Xuân về sao thấy vắng tanh
Xuân về như thế sao đành hỡi xuân?*

*Em - thiếu nữ tuổi xanh màu lá mạ
Nhưng phong trần che lấp cánh môi non
Tình của em: cành khô cũng gãy giòn
Đâu đội tuổi, hồn em già trước tuổi!*

*Nay xuân về nghe thấy màu nắng mới
Em vẽ vòng, trời đang ứng vào xuân
Mong đời em sao được có một lần
Lần gặp gỡ thi nhân mà tâm nọ*

*Em với người cùng cảnh đời viễn xứ
Quê hương người cũng một với quê em
Xuân sắp sang, trĩu nặng một nỗi niềm
Buồn đất nước - quê hương mình tôi tả!*

Quê em nghèo, quanh năm mùa nước lợ
Thế mà vui tự thuở lọt lòng cơ
Đây họ hàng, chòm xóm trẻ chí già
Cùng tiếng nói, cũng cha ông Hồng Lạc

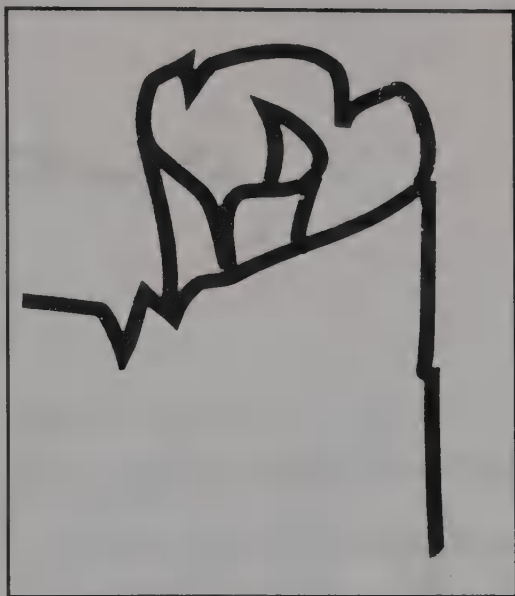
Rồi từ đó quê hương mình tan nát
Điều nhạc buồn, thơ tắc nghẹn hồn thơ
Em với người cùng lạc lõng bơ vơ
Nơi xứ lạ - sao thấy lòng chùng lắng!

Mẹ, Việt Nam trải muôn vàn cay đắng
Đến bao giờ mẹ trút được tanh hôi?
Để đàn con viễn xứ bốn phương trời
Về với mẹ - mẹ con mình sum họp

Và từ đó chúng con cùng chung góp
Xây căn nhà mộng ước của tình yêu
Xây Việt Nam cao ngất tựa cánh diều
Tổ quốc hồi - Việt Nam là bất diệt

Nguyễn Văn Hiến

HẢI ÂU

*Tên thật: Phan Đình Hải.
Sinh tại Ninh Bình, Bắc Việt
Qua Mỹ 1975
Hiện ở Union City, California.
Nghề Nghiệp: Thương Gia*

Hoang Vu

Ngàn thu lau lách vẫn buồn
Bên bờ cát trắng hoàng hôn bãi chiều
Ta thân ốc biển rong rêu
Nằm nghe sóng kể chuyện nhiều đam mê
Mây ơi mây hãy trở về
Chiều buông màn ngủ trăng thề vừa lên
Gió thì thầm mãi gọi tên
Biển xanh bát ngát cát mềm dấu chân
Ta ôn dấu vết thăng trầm
Ngày xưa cổ tích như gần hoang vu
Đêm khuya soi ánh trăng mờ
Hải đăng mở mắt đợi chờ thuyền xa
Nước mon men đến xóa nhòa
Bao nhiêu dấu tích trôi ra thủy triều

Hải Âu

Tạ Tình

Anh thân lãng tử không nhà
Quán đời nửa buổi đường xa mịt mờ
Hành trang còn một túi thơ
Và lưng bầu rượu chưa vừa đủ say
Lang thang lây lất qua ngày
Nhớ quên có lúc vui đầy thế thôi
Gặp em chi nửa cuộc đời
Cành vàng lá ngọc của thời xa xưa
Gặp em nửa cuộc tình cờ
Nửa vừa quên lãng nửa vừa khát khao
Nửa xuân nhấp chén rượu đào
Nửa như thần thoại nửa nào hoang sơ
Gặp em hoa sứ đợi chờ
Hoa mai nở muộn cho vừa mùa xuân
Tay em nâng chén ân cần
Rượu tình anh uống, một lần đã say
Thôi thì bỏ cuối chân mây
Cả trời quên lãng nửa đời xót xa
Tình em kết chuỗi lụa là
Tơ hồng một giải nuốt nà nhưng tơ
Gặp em như tự bao giờ
Như duyên, như nợ như chờ như mong
Tình em phơi phới xuân hồng
Tình em bát ngát như dòng phù sa
Số phần duyên nợ hai ta
Phải như tiền kiếp mới là hóa thân

Đà Lạt

Gặp em cuối dốc sương mù
Trời Đà Lạt lạnh cho vừa nhớ nhung
Thông reo đồi núi chập chùng
Gió thì thầm nói chuyện cùng mây trôi
Hồ Than Thở mãi những lời
Rừng Ái Ân ngọt tiếng cười thủy tinh
Mùa xuân Đà Lạt điểm tình
Hoa đào trước gió lung linh mấy hàng
Mimosa nở thật vàng
Dưới kia thung lũng khói lam chiều buồn
Cho anh thêm được ôm hôn
Uống môi em ngọt thêm hơn bao giờ
Cho anh thêm được làm thơ
Si tình nhan sắc em vừa đôi mươi
Đà Lạt ơi đẹp tuyệt vời
Giang hồ lũ khách ai mời ghé đây
Rượu đào ta uống thật say
Ngày mai rong ruổi đường đời khó quên.

Hải Âu

(Khung Trời Dĩ Vãng)

Tình Cuối Cho Em

Nửa đời ta gặp nhau đây
Cầm tay ấm quá một ngày có nhau
Nghĩ đời lắm cuộc bể dâu
Hai ta đã hẹn kiếp nào yêu nhau
Dấu cho chẳng mối duyên đầu
Nhưng là tình cuối của nhau một đời
Rượu ngon ủ quá lâu rồi
Rượu thiên niên tửu ta mời tri âm
Tìm nhau trong cuộc hồng trần
Mấy ai tri kỷ duyên phần như ta
Ngọt hơn ong mật rừng già
Thơm hơn hương quế đồi hoa trúc đào
Dấu chân cát mịn chiêm bao
Sóng xô biển khê thì thảo ái ân
Gió ơ gọi cả mùa xuân
Hồng hoang thức giấc dự phần chứng nhân
Dậy đi công chúa tuyết trần
Môi anh hoàng tử cúi gàn khê hôn
Gởi người yêu dấu mảnh hồn
Thương đau ta đã vùi chôn cuối đời.

Hải Âu
Florida, 1996

Lời Giác Xuân Hồng

Ta muốn thời gian phủ lá vàng
Đắp lên từng nỗi nhớ mênh mang
Gió ơi ve vuốt lời ân ái
Cho giấc em say ngủ muộn màng

Trăng đã soi nghiêng nửa mái rồi
Rèm thưa em xoa tóc buông lời
Mi xanh khép lại đời trôi nổi
Thoáng bước ai về trong viễn khơi

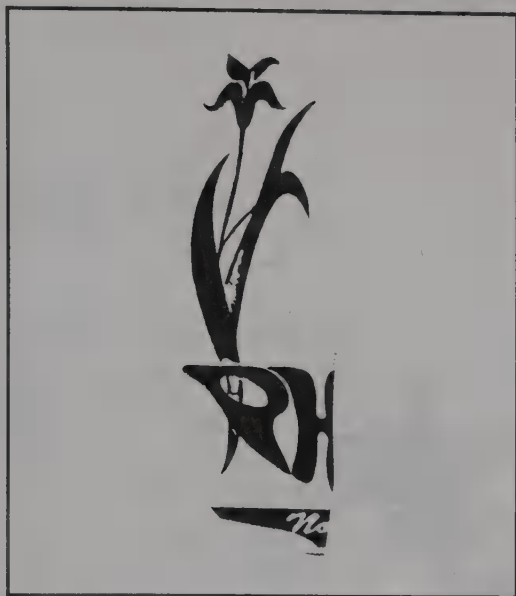
Đêm sắp tàn rồi một ánh sao
Giọt sương mát lạnh thịt da nào
Quỳnh hoa một đóa vừa như nở
Tỏa nhẹ khuê phòng những xuyên xao

Ai nghe tiếng lá rụng bên song
Như giọt sương đêm rơi đáy lòng
Xuyên ánh trăng vàng hôn gối mộng
Cô đơn ôm ấp giấc mơ nồng.

Em ơi tỉnh dậy giấc chiêm bao
Đêm đã ru em những ngọt ngào
Vó ngựa ruổi rong, tình vụn dậm
Xuân hồng lỡ giấc, tiếc làm sao?

Hải Âu

LÊ HOÀNG HƯƠNG

Tên thật: Phạm Phước Đãi

Sanh tại: Huế

Nhập ngũ: Sĩ Quan Trừ Bị Thủ Đức

Sau 1975, tù 9 năm rưỡi tại Bắc Việt.

Định cư tại Hoa Kỳ đầu năm 1986.

Có thơ đăng trên các báo chí Truyền Thông, Mõ, Thời Báo, Đẹp, Mekong Tỵ Nạn, Chứng Nhân, Bão Lửa, Mai...

Có thơ đăng trong tuyển tập Giải Thi Thơ Truyền Thông 1987-1988

Hội viên Hội Văn Nghệ Sĩ Việt Nam Tự Do

Đã xuất bản thi tập Tiếng Lòng, 1990.

Lưu Đày

Gió đêm gào thét lê thê
Buồn vương ga nhỏ bốn bề bao la
Sầu dâng man mác lòng ta
Tàu đêm mất hút đường xa dặm dài
Ra đi mang nặng hình hài
Giang sơn nghiêng ngửa chí trai chứa tròn
Tan tành một giấc mộng con
Vó câu muôn dặm, nước non khắc ghi
Lưu đày làm chuyển biệt ly
Kiếm cung xa cách mà đi giang đầu
Con tàu uể oải chia sầu
Ré lên từng tiếng xé bầu trời sương
Tàu đêm mang khách tha hương
Ý chừng cũng biết xót thương ngậm ngùi
Không gian dày đặc đen thui
Rừng hoang tẻ lạnh ngủ vùi trong đêm
Dọc đường toàn tiếng đế rên
Sụt sùi tiến bước người trên chuyển tàu
Đời người một cuộc bể dâu
Vá trời, lấp biển ta đâu ngại gì

Lê Hoài Hương

(Trại tù Yên Bái - Bắc Việt)

Lời Thiếu Phụ

Gốc ổi Ngoại thời thực dân phong kiến
Cành nhỏ nhoi nhưng đơm trái khá nhiều
Cũng là nơi kỷ niệm tỏ tình yêu
Khi hai đứa chúng mình ra hò hẹn

Lòng thật thà, mắt nhìn nhau bền lễn
Mãi ngập ngừng khi nói chuyện trăm năm
Tay trong tay anh khấn nguyện thì thầm
Xin trời Phật ta thành đôi chồng vợ

Ơn trên cao cho ta tròn duyên nợ
Anh cưới em khi giặc Pháp rút lui
Đón đau nhìn đất nước cảnh chia phôi
Hai chiến tuyến hận thù tình huynh đệ

Anh ra đi làm người trai thế hệ
Mang giày "saut" đội nón sắt Cộng Hoà
Gốc ổi xưa vẫn kết trái đơm hoa
Cây sai quả, đón miền Nam dân chủ

Cành xum xuê lá trái hoa có đủ
Trời bình minh vọng tiếng hót chào mào
Rồi hoàng hôn trời nhạc khúc lao xao
Bầy dơi quạ tranh ăn mùa ổi chín

Xác ổi rụng tràn trề nuôi thân kiến
Lo vô cùng vì lũ trẻ đến đây
Kiến vỡ đàn đốt con dại thơ ngây
Em muốn đốn, sợ phai màu kỷ niệm

Nhưng bây giờ từ miền Nam bị chiếm
Anh vào tù bật tắm tích quá lâu
Em tảo tần sáng bữa cháo, chiều rau
Thân ổi lớn gấp bội lần hơn trước

Trái chẳng bao giờ chín già thấy được
Đàn chào mào, bầy dơi quạ xa bay
Vườn vắng tanh, nhà lạnh ngắt mỗi ngày
Người và thú đều tìm nơi sinh lộ

Người không no, chim chẳng quay về tổ
Trái chưa già khổ chủ vật ăn non
Lòng xót xa thương cảm mấy đứa con
Chúng bài tiết, than ôi! toàn những hạt...

Lê Hoài Hương

(1978 Yên Bái - Bắc Việt)

Vịnh Thuyền Câu

Chòng chành ba mảnh ghép cong cong
Mái đẩy đong đưa sóng gợn dòng
Một lão ngư ông ngồi ngóng đợi
Mấy đầu phao nổi lắc lư vòng
Lả lơi bóng trúc bên bờ vắng
Xào xạc rừng lau bến nước trong
Cá lội sông sâu khôn đớp mống
Hững hờ ngư lão cuồn cần không

Lệ Hoài Hương

Vịnh Cối Xay

Gian nhà đứng giữa một mình người
Vươn thẳng hai tay nứa với người
Khi đói khôn ăn vào cửa miệng
Lúc no chẳng tháo nổi đặng đuôi
Sần sùi đất khối thân ôm nặng
Lờ mờ răng dầy những mấy mươi
Cái thứ vô tri sao hữu dụng
Huống người tim óc lẽ nào xuôi.

Lệ Hoài Hương

Mấy Lời Gửi Lại Đứa Con

Viết mấy dòng thơ gửi tặng con
Trọn đời vì nước vững lòng son
Tuổi Xuân góp máu vinh bờ cõi
Đầu bạc tàn hơi hiến nước non
Dẫu biết thuyền bơi dòng thác ngược
Còn hơn xe đợi lối đi phon
Thỏ nhanh chưa hẳn hơn rùa chậm
Có chí thì nên sắt cũng mòn...

Lê Hoài Hương

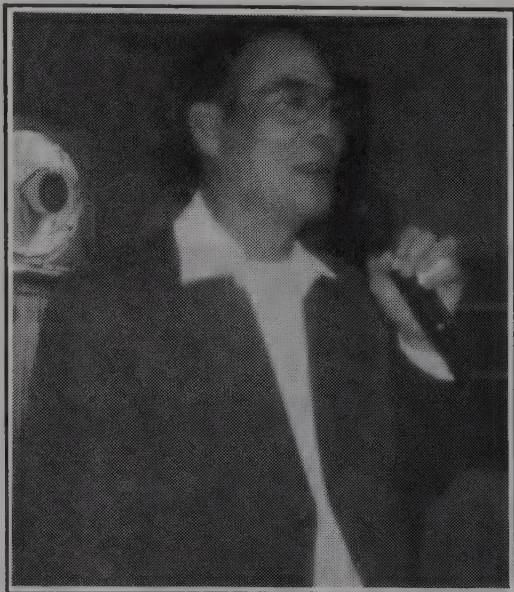
Nồng Trà Thương Hoa

Thân tặng nhà thơ Ngô Văn Thọ và nữ sĩ Ngô Minh Hằng
để kỷ niệm đêm hội ngộ đầu tiên trên mảnh đất tạm dung

Một đóa quỳnh hoa trở giữa đêm
Hương thơm tỏa ngát cánh tơ mềm
Tách trà bốc khói xanh làn nước
Ly rượu tô màu đẹp mối duyên
Nâng chén chúc mừng tình cố hữu
Ngâm thơ xướng họa bóng trăng thềm
Đieu linh vận nước chia đôi ngã
Hội ngộ quê người giấc mộng êm...

Lê Hoài Hương

HOÀNG NGỌC VẮN

Sinh: Ngày 19-01-1939

Nơi sinh: Xuân Ninh, Hải Ninh, Bắc Việt Nam.

Đến Hoa Kỳ năm 1979 và tiếp tục làm thơ.

Thích thơ trào phúng và lãng mạn

Tác phẩm đã in: Một Phía Trời Thơ (cùng 37 tác giả) năm 1995.

Tiếng Chim Lẻ Bạ

Ngày xưa ta mới quen nhau,
Sớm chiều đuổi bướm bên cầu hái hoa.
Thế rồi chinh chiến lan ra,
Tiễn anh đến tận sân ga cuối đường...

Nghe lòng rộn rã yêu đương,
Gục đầu em khóc, vẩn vương giăng sầu!
Xut xùi, bịn rịn bên nhau,
Nỗi niềm chưa cạn, còi tàu đã vang...

"Anh đi giết giặc giữ làng,
Em về một bóng trăng tàn lẻ loi!
Lòng thành nguyện có trăng soi,
Người trong khung cửa kẻ ngoài biên cương!"

Anh về xây tổ uyên ương,
Mới hay người ấy tình thương mỗi mòn...
Trăng xưa, lối cũ vẫn còn,
Tiếng chim lẻ bạ nỉ non, thêm buồn...

Hoàng Ngọc Văn

Ta Có Phải Là Ta

(Tức cảnh khi nhìn thấy 2 cụ già, từ xa xôi, lái xe
lặn lội đến thăm con cháu tại San Jose, 2-7-1996)

“Thấy người mà ngẫm đến ta,
Hôm nay ta trẻ, mai già thì sao?”

Ông dừng xe tận cửa,
Để cháu dắt bà vào.
Ông ôm, xoa đầu cháu
Ôi hạnh phúc biết bao!

Vô tình, ta nhác thấy,
Hình ảnh thân thương này.
Khiến mơ về thuở ấy...
Mà tự vấn hôm nay:

Khi ta vừa chấp chững,
Dẫn dắt, Mẹ kè bên:
“A! con tôi đứng vững”!
Cha vỗ tay mừng, khen...

Thấm thoát...ta hai mươi,
Lưu lạc đến quê người.
Thành ông này, bà nọ,
Cha Mẹ khóc, ta cười!

Ta luôn thăm nhót xe,
Nhưng nào có mấy khi.
Một lời thăm Cha Mẹ,
Dù năm thuở, mười thì?!

Ai để ta, nuôi ta,
Dỗ ta khi khóc la.
Ai bế bồng, thay tã,
Lúc nắng hạ, mưa sa?!

Lúc nhỏ đẩy con ra,
Ta lại chạy trở vào.
Lớn lên, cha mẹ nín,
Con bỏ đi, đành sao?!

Ta giờ đã thành công,
Cha Mẹ vẫn long đong...
Đành lòng ta bỏ mặc,
Như muông thú bạc vong?

Công Cha như núi Thái,
Nghĩa Mẹ tựa biển Đông.
Làm con, không trang trải,
Ta giờ trò cướp công!?

Hôm nay trời nắng hạn,
Mai, một sẽ mưa sa.
Vấn tâm, ta tự hỏi:
"Ta có phải là ta"? ? ?

Hoàng Ngọc Văn

Tâm Sự Cùng Ai Còn Có Mẹ

*Lâm râm thấp nén hương lòng,
Kính dâng Mẹ đã long đông, mới mòn.
Trọn đời tất tả vì con,
Hy sinh đời Mẹ, vương tròn đời con!*

- Thương tặng những người con có hiếu.
- Không tặng kẻ bất hiếu.

*Chợt nhớ: hôm nao Mẹ hãy còn,
Tôi thường hờ hững đạo làm con.
Cố tình quên lãng ơn trời bể,
Sinh đẻ, nuôi tôi đến héo mòn!*

*Ngang ngược chẳng nghe lời Mẹ khuyên,
Kết bè lập đảng “nhót” triền miên...
Túng tiền, đói thuốc tôi tra Mẹ,
Giấu Bố, Mẹ buồn khóc suốt đêm!*

*Phạm Công từng dắt Mẹ ăn mày,
Hiếu thảo gương còn rạng đến nay.
Kim cổ, ai thương phượng bội bạc?
Nhắc chi thêm bản thế gian này!*

Mừng ai còn Mẹ ở trên đời,
Bất hạnh, tủi buồn những kẻ côi!
Tôi sắp lục tuần nhưng mất Mẹ,
Đêm ngày ân hận mãi đầy vơi...!

Bao giờ gặp lại Mẹ tôi đây?
Lạc lõng, bơ vơ ở cõi này.
Mơ bóng Mẹ hiền mờ mắt lệ,
Nỗi niềm thương nhớ kiếp nào khuây?!

Nghi ngút đỉnh trầm tỏa khói hương,
Con quỳ khấn nguyện khắp mười phương.
Cho hồn Mẹ được đầy vinh phúc,
Nhớ Mẹ, lòng con những vẩn vương...

Hoàng Ngọc Vân

Đáy Lòng Tôi Gửi Bài Thơ

Dân ta văn hóa ngàn năm,
Cười cheo, hội họp “cà lăm” câu giờ.
Tang tình...chị cứ lững lơ,
Hò khoan...anh bước...Tôi chờ héo hon!
Trẻ vì thoa phấn, tô son?
Chậm vì đeo lá, mang lon, kiếm dù?
Nước ta sản xuất cao su,
Hóa ra co giãn, “gật gù” đấy thôi!
Một bàn đã chín người ngồi,
Nghiêng nghiêng, ghé ghé, ngáp rơi quai hàm!
Chờ thêm anh nữa, đủ bàn,
Có anh có chú, ta hàn huyền chơi!
Hỡi ôi! Hết đứng, lại ngồi,
Anh thơ thần mãi để tôi mãi mòn!
Ngao du, văn cảnh núi non...
Sao không chóng vánh cho con cháu nhờ?!
Thiếp mời ghi rõ mấy giờ,
Sao anh khệnh khạng, ồm ờ đến sau?
Nếu ta đúng hẹn cùng nhau,
Ắt là hai họ, rể, dâu thỏa lòng...
Khỏi phiền kẻ đợi, người mong,
Rạng danh nòi giống Lạc Long đúng giờ!
Đáy lòng tôi gửi bài thơ,
Từ nay ta quyết ĐÚNG GIỜ, nghe anh?!

Hoàng Ngọc Văn

Vọng Chinh Phu

Mái rạ xóm nghèo, khói uốn quanh,
Tiếng chim lẻ bạn gọi trên cành.
Nào nùng, ai oán buồn thân phận,
Em vẫn đêm ngày thương nhớ anh!

Có những đêm trường, ngồi đọc thơ,
Quạnh hiu một bóng dưới trăng mờ.
Cố nhân biền biệt, dài mong đợi,
Mê tỉnh chập chờn, trong giấc mơ!

Mây vẫn vô tình, ngày tháng bay,
Phòng đơn, gối chiếc: mộng vui, đây.
Bên hiên gió lạnh, rung cành lá,
Gợi nhớ men tình, chénh choáng say!

Tơ duyên ước hẹn buổi ban đầu,
Nghịch cảnh đường đời, lắm bể dâu...
Đuối bướm, hái hoa, bao kỷ niệm,
Không rời một bước, mãi bên nhau...

Lạnh cả trong lòng, lệ ướt mi,
Vọng phu ngao ngán: kiếp xuân thì.
Viễn khách, Chinh Nhân vui có bạn,
Thấu chăng thiếp đợi: Bóng chàng đi?!

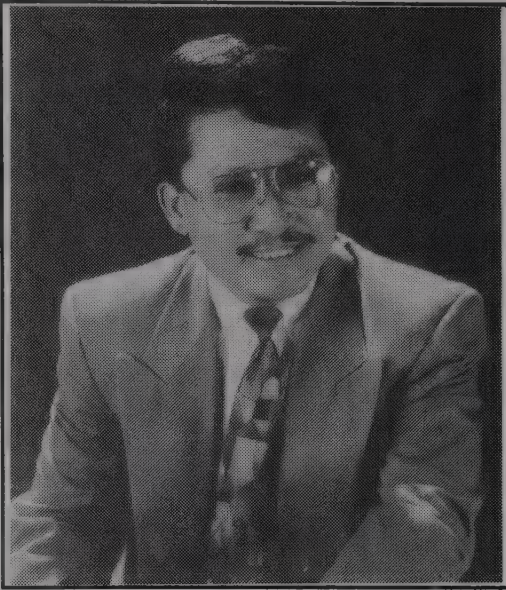
Hoàng Ngọc Văn

TIẾNG CHIM LÊ BẠN

Thơ : Hoàng Ngọc Văn Nhạc : Linh Phương

Bolero

Ngày xưa ta mới quen nhau, sớm chiều đôi
bướm bên cầu hai hoa Thề rồi chinh chiến lan
ra. Đến anh đến tận sân ga cuối đường nghe lòng rộn rã yêu
đường gục đầu em khóc vẫn vũng giăng sâu. Sút mũi bin rìn bên
nhau, nỗi niềm chưa cạn coi tàu đã vang. Anh đi giết giặc giữ
lương. Em về một bóng trắng tàn. Cỏ loi long thành nguyên cỏ trắng
sôi. Người trong khung cửa kẻ ngoài biên cương. Anh
về xây tổ yên ảng. Mối hay người ấy tình thường mới
nỡn. Trống xưa lời củ vắn còn. Tiếng chim lẻ
bạn. ni non thêm buồn. FINE

HỮU HUÂN

Tên: Hữu Huân

Nơi sinh: Hà Nội

Cư ngụ: San Jose

Nghề nghiệp: Đông Y Sĩ

Bến Cũ

Thuyền anh về bến cũ,
Lững lơ sông nhớ người.
Mưa chiều rơi nặng hạt,
Thương em những nụ cười.

Hạt mưa nào cho em,
Hạt mưa nào cho anh.
Mênh mông nhìn mây rộng,
Mưa chiều trong mắt xanh

Hạt mưa rơi vương mắt,
Long lanh hoài trong mơ.
Rồi mây chiều đổ bến,
Thương nhiều trong chiều mưa.

Vô tình em là gió,
Gọi sóng về lao xao.
Của chiều nào bến cũ,
Xa cách lòng buồn sao?

Hữu Huân

Chiều Nhớ

*Đong đưa cành lá ngả nghiêng,
Nhớ em tim đã rộn lên những chiều.
Nắng vương sương khói buồn hiu,
Ta tặng em góc đầu hiu cuộc đời.*

*Xa em tít tận chân trời,
Gió ơi cho nhắn ngàn lời yêu em.
Em là con suối ngoan hiền,
Anh là bóng mát một miền gió trăng.*

*Gọi tên em biết bao lần,
Chỉ nghe trong gió vọng âm điệu buồn.
Chiều về mây thấp mưa tuôn,
Xót xa lòng quặn nỗi buồn nhớ em.*

Hữu Huân

Sương Đêm

*Trăng đêm sương bao phủ,
Trên mặt nước Hồ Tây.
Từng giờ và từng khắc,
Thương nhớ chợt vơi đây.*

Hữu Huân

Buồn Xa Xứ

*Xa cách em, gọi muôn vàn thương nhớ,
Hà Nội ơi, héo hắt tháng ngâu buồn.
Nơi xứ lạ ôm hình em mộng tưởng,
Chạnh lòng đau, hoang vắng lệ trào tuôn.*

*Nước Hồ Gươm soi bao hình dáng cũ,
Gió Hồ Tây còn giữ lại hương xưa.
Dốc Cổ Ngư in gót người lữ thứ,
Có còn không thời gian bóng phai mờ.*

*Ôi! Núi Nùng tháng năm chờ tình cũ,
Cầu Long Biên xiêu vẹo bóng hoang tàn.
Từ già Hồ Gươm, hàng dương xoắn tóc,
Đậm chiều buồn kỷ niệm nhớ miên man....*

Trời mênh mông cánh chim ta bay bổng,
Tìm về đâu qua vạn dặm xanh mờ.
Trong trí nhớ ẩn hiện hình ai đó,
Có cùng ta xuôi bến vắng đang chờ.

Gió ngàn phương lừa hồn ai hoang trống,
Gieo khúc sầu thiên cổ bóng tịch dương,
Em có thấu nỗi buồn người xa xứ,
Nhắc tên em thao thức những canh trường

Sầu viễn xứ nặng hoài bao kỷ niệm,
Quặn lòng đơn quê Mẹ bóng ai chờ.
Xuân đến rộn từ những ngày tháng chạp.
Anh sẽ về thăm lại dấu hương xưa.

Hữu Huân

Bao Giờ Xuân Đến?

*Lành lạnh Thu về thêm nhớ ai?
Bướm vàng say đắm nắng ban mai.
Ai về Hà Nội cho ta nhắn,
Xin gửi đôi lời, thương nhớ ai?...*

*Hà Nội bây giờ thu đến chưa?
Có ai ngồi đợi, bên song thưa,
Có nghe lá rụng trên thềm vắng
Thánh thót trong lòng,, những giọt mưa*

*Hà Nội vào Thu em nhớ chưa?
Phố buồn hiu hắt, lá vàng thưa.
Có nghe trở gió lùa đêm lạnh,
Đông đến thu tàn, lúc tiễn đưa.!*

*Hà Nội xa rồi, Hà Nội ơi!
Rét căm từng trận của gió trời.
Đông về thêm lạnh người đan áo,
Mà xót thương ai bút dệt lời...*

*Hà Nội em ơi, Hà Nội ơi,
Đông tàn, rồi nắng sẽ hồng tươi.
Báo mùa Xuân đến vui sum họp,
Là lúc môi em thắm nụ cười.*

Hữu Huân

Tiến Anh

Em tiến anh hôm nay,
Hẹn em ngày gặp lại,,
Lặng thinh sao không nói
Lệ sầu vương mắt nai...

Nhìn nhau buồn vời vời,
Thương nhiều giọt lệ rơi...
Nắng thu không vàng vọt,
Nghe sóng tình chơi vơi..

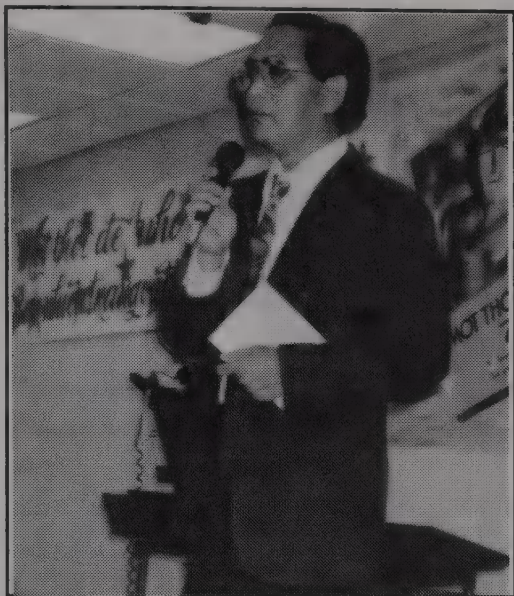
Em nhìn anh không nói,
Tiến anh lòng xôn xao
Của tháng ngày gần gũi,
Xa cách hồn phiêu giao.!

Mai Đào đua nhau nở,
Khoe sắc thắm Xuân về.
Em đón anh mùa tới,
Tình đẹp thắm duyên quê.

Rồi bên anh em kể,
Chuyện tiến anh năm nào.
Giờ đón anh trở lại,
Tiếng cười em bay cao.

Hữu Huân

MAC THÚY HỒNG

- Tên thật: Huỳnh ngọc Hải (Anh), sinh 1943, tại Bến Tre (Kiến Hòa).
- Bắt đầu làm thơ, viết văn từ năm 1958, khi còn bậc Trung học.
- Phụ trách Chủ biên Đặc san Hướng Đạo Kiến Hòa.
- Đoàn viên chính thức Thi Văn Đoàn Chân Lý, trụ sở Bến Bình Đông Chợ Lớn.
- Thơ, tùy bút, truyện ngắn đăng tải Đặc San Thi Văn Đoàn Chân Lý và các nhật báo phát hành tại Sài Gòn: Sài Gòn Mới, Dân Ta, Phổ Thông... với bút hiệu Hoàng Hải.
- Tại ngũ (tốt nghiệp trường Bộ Binh Thủ Đức và Thiết giáp QLVNCH) viết phóng sự và thơ truyện

gửi báo Tiền Tuyến, Phổ Thông... từ năm 1963-1969.

- *Xuất ngũ vì lý do thương tích, chính thức viết cho báo Dân Quyền, Đại Dân Tộc, Điện Tín, Tia Sáng, Dân Luận, với nhiều bút hiệu khác nhau: Lâm Linh, Huy Hà...*
- *Đoàn viên Nghiệp Đoàn Ký Giả Việt Nam, bút hiệu chính: Mạc Thuý Hồng.*
- *Vượt biên sang Mỹ năm 1985, viết cho báo Lửa Việt (Canada), và Việt Nam Tự Do (California), Văn Nghệ Tiền Phong (Virginia), với bút hiệu: Huỳnh Ngọc Anh.*
- *Ngưng viết từ năm 1986 đến 1994. Bắt đầu viết lại khoảng giữa năm 1995, cho bán nguyệt san Dân Ta (Texas). Phát hành nguyệt san Lạc Việt vào tháng 6/96.*

Nấm Lòng

* Cảm tác theo EM BÁN THƠ
của nhà thơ Thanh Hiền, tặng tác giả

Thơ em bán giá bao nhiêu,
Để anh đọc đã xem chiều hay không.
Bán thơ, bán cả tư lòng,
Còn bao nhiêu..."sợi chỉ hồng" hờ em ?

Đem thơ ra trái, người xem
Khen, chê cũng mặc tiếng gièm thị phi
Bá Nha được gặp Tử Kỳ
Thơ em chưa được người thì tri âm

Nên em rao bán âm thầm
Mong tìm gặp được người tâm ý đầu.
Dù cho phải đợi bao lâu
Thơ em luôn giữ giá sâu ân tình

Em rao thơ bán - Làm thỉnh !
Người không đoái tưởng mối tình tha hương
Xa quê lữ khách bốn phương
Thơ em thương kẻ "đoạn trường" mới hay

Bán thơ, em bán thơ đây
Thơ em chan chứa đắng cay nỗi sầu
Phố chiều mây phủ mưa ngâu
Thơ em là cả biển dâu cuộc đời!

Mạc Thuý Hồng

Lỗi Hẹn

"Tặng anh Nguyễn Tấn Hưng và Đêm Không Gian 95"

*Anh đã hẹn. Chiều nay không đến được
Bởi giờ này anh đang lướt không gian
Để em mong giọt lệ nhỏ hai hàng
Anh như thấy muôn vàn vì sao lạc!*

*Em có biết lòng anh đang khao khát
Nụ hôn đầu rộn rã nhạc đôi tim
Từ trên cao, nhìn cảnh vật im lìm
Anh sung sướng, em đang chìm giấc điệp*

*Chúng mình nguyện yêu nhau trọn kiếp
Nên giờ này ta tha thiết nhớ nhung
Dù anh đang chấp cánh tận không trung
Mà vẫn tưởng mình cùng chung vạn nẻo*

*Anh chợt tỉnh theo tiếng bom gầm réo
Hận rợ Hồ đang giày xéo quê hương
Ánh hoả châu bùng giăng mắc soi đường
Để đồng đội nhận dạng phương giặc cộng*

*Và, ngày mai bình minh thôi tiếng khóc
Xóm làng quê hết tang tóc điêu linh
Tổ Quốc ta vĩnh viễn cảnh thanh bình
Mặt trời lên tên mình chung thiệp cười.*

Mạc Thuý Hồng

Nhắn Anh

* Tặng đồng đội QLVNCH

Nói với anh, tôi không người chiến bại
Anh không là, kẻ Đại Thắng Mùa Xuân (*)
Dân tộc ta: vì lẽ sống chung lưng
Nên tôi đã, nửa chừng ngưng cuộc chiến

Đã hết rồi ba mươi năm binh biến
Nhân dân ta đang hiến cả tương lai
Để hôm nay, trong cuộc sống hàng ngày
Cơm không đủ, áo cài trăm mảnh vá

Giờ hãy để dân vui cùng ngọn mạ,
Gió sang mùa đất rạ trộn mùi thơm
Cánh đồng vàng, ngọn lúa rộ bông đơm
Để dân đủ chén cơm cùng mảnh áo

Nói với anh, hãy bỏ đi cuồng bạo
Để nhân dân được tháo gỡ cùm gông
Cho Tự Do, ngàn hoa lá trở bông
Cho Dân Chủ, muôn lòng vang tiếng hát

Mạc Thuý Hồng

(*) Tựa đề cuốn sách của tướng CSVN Văn Tiến Dũng.

Kiến Hoà

"Đã được diễn ngâm tại đại hội ra mắt Đặc san Tiền Giang của Liên Hội Ái Hữu Kiến Hoà - Tiền Giang - Gò Công, do nữ nghệ sĩ Hồ Liễu.

Kiến Hoà hai dải cù lao
Hàm Luông ngăn cách, nước ngào phù sa
Từ khi giã biệt quê nhà
Tâm tư khắc khoải đậm đà nhớ thương
Mẹ già một nắng hai sương
Đêm ngày trông đợi mắt vương vấn sầu
Từ khi biến hoá nường dâu
Thân con lưu lạc, mẹ đầu bạc mau
Kiến Hoà hai chữ "cù lao"
Chữ nào tình mẹ, chữ nào nghĩa cha
Giờ con biền biệt phương xa
Mẹ nơi chốn cũ nhặt nhòa nhớ mong
Xưa kia cách trở dòng sông
Bây giờ xa cách biển Đông mịt mù
Mong ngày trời sáng sao lu
Con về quê Mẹ đèn bù dưỡng sinh
Là ngày Tổ Quốc thanh bình
Sông thôi chia cắt nỗi tình nước non.

Mạc Thuý Hồng

Hoài Hương

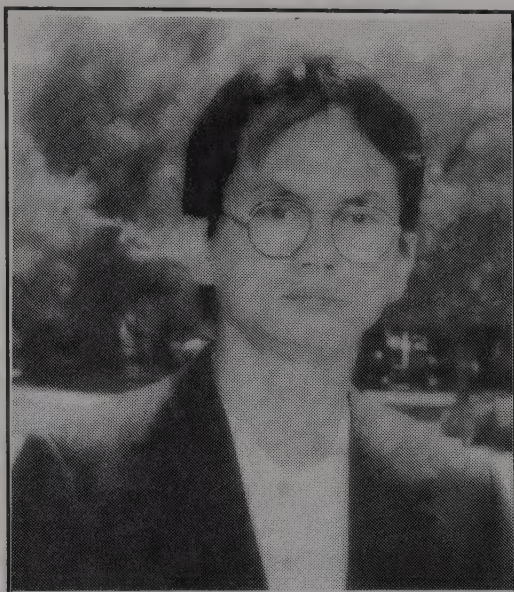
Con ở bên này bờ Đại Dương
Hương về quê Mẹ cả niềm thương
Kiếp sinh không phải phùng du mục
Nên mãi u hoài nhớ cố hương

Mẹ ạ, ngàn xưa quân Bắc phương
Không làm chia cách kẻ đôi đường
Bây giờ đồng chủng sao ly biệt ?
Bến Hải trở thành bến Đại Dương

Thế hệ đông đầy rồi mẹ ơi
Hai mươi năm chảy mãi xa vơi
Đường về quê cũ, ôi, thăm thăm...
Trái đất vẫn tròn hay đã vơi ?

Mạc Thụy Hồng

CHINH NHÂN

Bút hiệu: Chinh Nhân, Mộng Bình Thường.

Tên thật: Hồ Liêm.

Sinh: Năm 1950.

Nơi sinh: Vĩnh Đông (Châu Đốc, An Giang, Việt Nam).

Trước năm 1975: Sinh viên Đại Học Luật Khoa và Ngân Hàng, tốt nghiệp Cử Nhân Kinh Doanh (Đại Học Hòa Hảo, An Giang 9/1974.

Sau năm 1975 về làm ruộng.

Bắt đầu viết văn làm thơ từ 1968

Lưu vong tại Mỹ năm 1980.

Thơ có đăng trên nhiều báo Việt Nam và hải ngoại

Tác phẩm xuất bản: Khóc cho quê hương (1987)

Tác phẩm sẽ xuất bản: Tìm Lại Người Xưa, Áo Xanh Hoa Tím.

Lời Tình Mưa Tháng Năm

Tháng năm trời vẫn còn mưa
Thương em tóc nắng, mưa chưa về nguồn
Tình em là giọt mưa buồn
Giọt rơi tình động tiếng chuông nhà thờ
Anh quì hỏi Chúa ngán ngơ
Bởi tình em quá ngây thơ ngoan hiền
Chúa ơi! nàng phải là chiên?
Lòng tôi thơ thẩn triền miên nhớ hoài
Phải chăng yêu tóc em dài
Yêu bàn tay nhỏ, gót hài chân chim
Yêu em thầm kín trong tim
Nên anh ngơ ngác đi tìm dáng xưa
Tìm em trong giọt lệ mưa
Rơi trên phiến lá gió đưa muện phiền
Tình anh chưa ngủ bình yên
Xanh xao, thương nhớ, niềm riêng, đợi chờ
Tim anh lạc lõng bơ vơ
Lang thang như giọt mưa mơ rơi thừa

*Ngại ngừng như hạt nắng trưa
Tình anh nhút nhát nên chưa hết buồn
Tình em rơi động tiếng chuông
Trên cao Chúa thấy cũng buồn thương anh
Dưới mưa anh chạy lạnh quanh
Hôn em từng giọt mưa xanh trên đường
Mưa tháng năm, anh nhớ thương
Mắt em tình động, tóc hương ngoan hiền.*

Chinh Nhân

Yêu Em Sợi Tóc

Nắng yêu nắng nỏ, muôn màu
Tóc em, sợi thấp, sợi cao, lưng chừng
Sợi dài ngọn chấm ngang lưng
Yêu em sợi tóc ngập ngừng bờ vai
Yêu em sợi tóc nâu phai
Yêu em sợi tóc ngủ say môi hồng
Yêu em sợi tóc chiều đông
Không ai ve vuốt, nắng hong lạnh lưng
Thẹn thù như hạt mưa phùn
Cũng như sợi tóc ngại ngừng trong tay
Yêu em dù có đắng cay
Cũng như sợi tóc rơi bay xuống đời
Cuốn ta theo gió chơi vơi
Làm ta ngã gục, tàn hơi trên đường
Yêu em tóc nở hoa sương
Yêu em sợi tóc ta thương một đời

Chinh Nhân

Em Là Giọt Mưa Đêm

Đêm nay anh quá cô đơn
Nhớ em, anh nhớ từng cơn mưa về
Nhớ em chìm giữa cơn mê
Hồn mềm, lẻ bóng tái tê nửa đời

Anh nghe từng giọt buồn rơi
Em về trong gió ru lời thiết tha
Cỏ, hoa, hòa bản tình ca
Mưa em hôn nhẹ trên da người tình

Đắm say từng giọt rung rinh
Mưa em hôn mãi ướt mình người yêu
Thương anh, em hứa mưa nhiều
Mưa hoài, mưa mãi rong rêu suốt đời

Từng giọt mưa rên rã rời
Trên đôi môi lạnh tìm hơi thở dài
Ngát ngậy mưa lên qua tay
Để tìm hơi ấm trên vai ngày nào

Mưa đêm từng giọt ngọt ngào
Ru anh với bớt sầu đau kiếp này
Tay anh, em hãy mưa đầy
Cho bong bóng vỡ, môi gầy nở hoa.

Chinh Nhân

Ngoại Hà Ru Cháu

Àu ...ơ.....

Nửa đêm gà gáy, chó tru
Ngoại ngồi than thở dưới đèn mù u
Ngoại già như ngọn đèn lu
Tay đưa chiếc vông, miệng ru cháu khờ
Cháu ngoan, ngoan ngủ, ầu...ơ...
Mẹ cháu giã gạo, kéo tơ ngoài hè
Xạc xào gió động cành tre
Cha cháu bị lũ chít chèo bắt đi
Từ khi đất nước ngã kỳ
Chào đời sớm chịu chia ly thâm tình
Ngoại râu nhưng phải lặng thinh
Thương cho mẹ cháu một mình nuôi con
Cháu ơi! hãy ngủ cho ngon
Quê hương giặc chiếm nên còn khổ đau
Ru lòng từng nỗi ghen ngào
Đón đau theo giọt lệ trào hoài xưa
Nóc nhà ử dột khi mưa
Quạ, Diều, cướp lấy chẳng chừa đồ dơ
Cướp đời tuổi trẻ ấu thơ
Cướp luôn lứa tuổi ước mơ, cập kê
À ơi!...cháu ngủ cho mê
Mẹ cháu lên núi tìm về xác cha
Tụy tụy xương gỏi trong da

Mất mồ, tộc bạc, thân già, còm lưng
Ngày, đêm, lao động chẳng ngừng
Đào kinh, móc đất, vào rừng đốn cây
Hành hình, đánh đập, mắng rầy
Tội tình chi hả!..., hỡi bầy tay sai
Cháu ơi!...ráng ngủ cho say
Mẹ cháu xuống biển, tìm hài cốt cha
Trùng dương biển rộng bao la
Làm dân tị nạn? hay là chìm sâu?
Giờ này trôi nổi nơi đâu?
Có còn sống sót bên cầu Đại Dương?
Mẹ già, con dại, vợ thương
Mỗi ngày chờ đợi ra đường hỏi thăm
Sống trong tủ nhục hờn căm
Cũng vì lũ giặc già cầm dếp râu
Ầu...ơ!!!...cháu ngủ cho lâu
Mẹ cháu mang nặng mối sầu nước non
Quê hương còn một đời con
Ông bà trông cậy mỗi mòn mai sau
Cháu ơi!...khôn lớn lên mau
Biết thương dân tộc, đồng bào Việt ta
Diệt loài quỷ đỏ gian tà
Cứu nguy dân tộc, nước nhà vui tươi
Ngoại già có chết vẫn cười
Thương cho đàn cháu nên người Chinh Nhân

Chinh Nhân

Gái Việt Tóc Bay

*Cơn gió nào làm tóc em bay xõa
Hai mươi năm rồi nghiêng ngả muôn chiều
Tuổi học trò chưa vương vấn tình yêu
Trang giấy trắng nhạt mờ theo mực đỏ*

*Em ra đi bỏ trường từ dạo đó
Áo trắng vào đời lem luốc, đấng cay
Ngày qua ngày lượm từng mảnh tương lai
Bỏ con lóc làm em bay lạc xứ*

*Sống lạc loài, lữ thứ, kiếp ly hương
Bỏ lại quê hương phố cũ, ghen ngào
Bỏ lại Sài Gòn những giấc mơ đau
Bỏ lại Sài Gòn xanh xao, niềm nhớ*

*Bỏ lại Sài Gòn áo trắng ngây thơ
Bỏ lại Sài Gòn đèn đêm lưu lạc
Bỏ lại Sài Gòn phố người ngơ ngác
Với những ngày buồn, xơ xác, đau thương*

*Hai mươi năm ai đổi mất tên đường?
Tại em hờ hênh, hay anh vô ý?
Hay tại lòng người ham mê chân lý?
Làm quê hương dân đau khổ triền miên*

Dem nghèo, đói, gieo rắc khắp ba miền
Vườn cỏ tiên xót thương ai tàn úa?
Lũ bướm ong hết hoa thôi nhẩy múa
Hết đùa nhau khi nắng hé rập rình

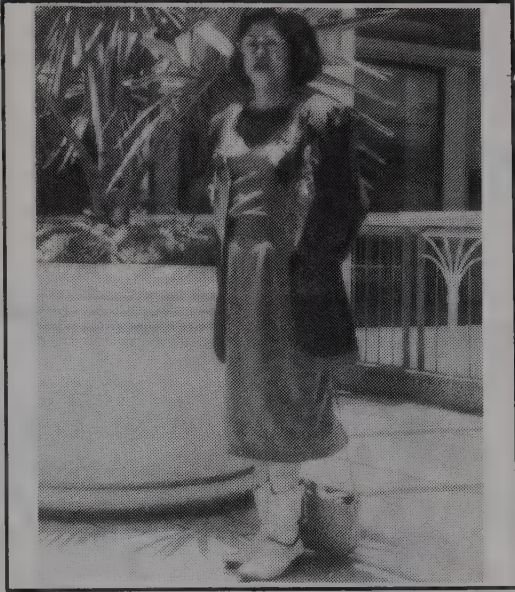
Mặt trời non sầu héo buổi bình minh
Đường làng cũ cỏ rừng leo phủ kín
Bỏ năm xưa anh không làm người lính
Súng cầm tay lo gìn giữ quê hương

Nên bây giờ mình mất cả tình thương
Em trôi nổi bờ đại dương xa tít
Nghe sóng biển đổi hờn khơi rả rít
Như nhắc nhở từng niềm đau nhưng nhớ

Của những lần tóc quăn tay bỡ ngỡ
Em hững hờ để tóc gỡ tung bay
Nhìn quê hương vừa vượt khỏi tầm tay
Lỡ một lần vào huyền sử nghìn thu

Hai mươi năm Sài Gòn phủ sương mù
Nên em mất tiếng hò ru của mẹ
Mất đêm trăng trên ruộng lúa, bờ tre
Mất luôn nắng trưa hè em phơi tóc.

Chinh Nhân

HOÀNG XUYẾN ANH

Tên thật: Ôn Quế Anh

Sinh ngày: 15-9-1946

Tại: Long Đức, Trà Vinh, Việt Nam

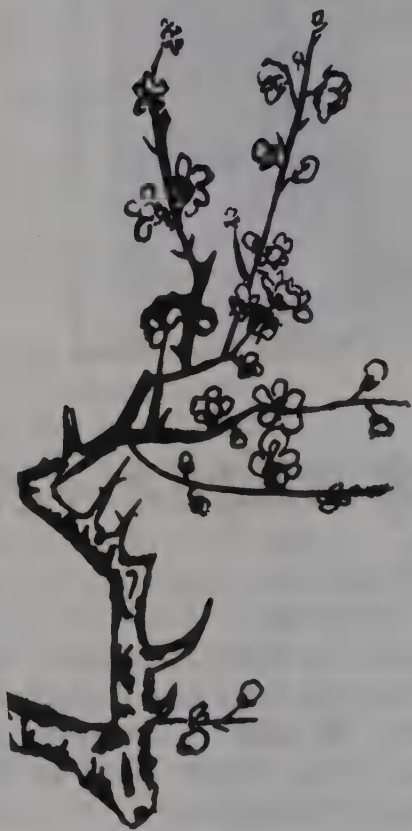
Giáo Sư Trung Học Công Lập Vĩnh Bình

Vượt biên đến Mỹ năm 1981 và định cư tại thành phố Concord (được mệnh danh là Thung Lũng Thuận Hòa), Bắc California.

Sống một thời huy hoàng và hạnh phúc với chồng Lương Quang Xuyên và 5 con.

Tác phẩm đã in:

- Một Phía Trời Thơ (chung 37 tác giả), 1995.*
- Nỗi Lòng Cô Phụ (có băng thơ), 1995*
- Cùm Hoa Tình Yêu 2 (Hội Thơ Tài Tử Sacramento 1996.*

Tắm Ánh Trăng Vàng

Ta về tắm ánh trăng mơ,
Đường hoa lá mộng ngẩn ngơ mắt nhìn.
Thuyền trăng bóng nước lung linh,
Chứa bao ân ái kết tình tự hồn
Nhạc lòng thỏn thức tình son,
Sóng xao ánh mắt xoay mòn tim em.
Đắm say trong phút êm đêm,
Tâm tư giao động rộn thềm trăng yêu.
Tình ơi! Giấc mộng điểm kiều,
Một vàng trăng tỏ vạn điều ước mong.
Trăng xưa, đêm cũ tình nồng.
Bướm hoa chung lối tiếng lòng thân thương.
Tơ trời giăng mắc muôn phương,
Nụ hôn ngọt mật ướp hương men tình.
Vườn lòng, một đóa hoa xinh,
Vùng trời thương nhớ, phiêu linh mơ màng.
Gió ơi! Đừng thổi tình tan,
Để em tắm ánh trăng vàng yêu đương.

Hoàng Xuyên Anh
Thung lũng Thuận Hòa

Bốn Mùa Hoa Mộng

Nhạc lòng em viết gửi cho anh,
Réo rất tình thơ, ướp mộng lành.
Sắc thắm xuân nồng, hoa chớm nụ,
Ngọt ngào hương tỏa khắp ngàn xanh.

Hè về rạo rức tuổi thơ ngây,
Hoa nắng lung linh mái tóc cài.
Thốn thức ve than, lời tiễn biệt,
Phượng buồn trăm mặc dấu chim bay.

Nhè nhẹ thuyền trôi, con nước ròng,
Thu về e ấp nỗi chờ mong.
Em đem nhung nhớ xây lâu mộng,
Một trái tim yêu, một tấm lòng.

Hồn thơ diệu vợi, nhớ mộng lung,
Rét mướt đêm đông, gió lạnh lưng.
Trần trở năm canh hoa tưởng bướm,
Em thầm ước nguyện dệt tình chung.

Trăm thương nghìn nhớ, lệ sầu rơi,
Hình bóng trong tim chỉ một người.
Thăm thẳm đường tình, anh có biết?
Bốn mùa hoa mộng ủ tim cô.

Hoàng Xuyên Anh
Thung lũng Thuận Hòa

Đông Lạc Loài

Lạc loài bước giữa đêm đông,
Tùng băng khối tuyết buốt lòng, lạnh chân.
Đường đời lăm nổi gian truân,
Tương tư ôm mộng tình chung mịt mờ.
Mưa trời thấm kiếp bơ vơ,
Mưa lòng nức nở xác xơ lá cành.
Tàn rồi cánh mộng mỏng manh,
Thời gian nào náu xuân xanh đợi chờ.
Người ơi! Sao mãi thờ ơ?
Riêng em ôm mối duyên hờ hững bay.
Hương tình còn đọng men say,
Em nghe nhung nhớ đọa đầy tim gan.
Còn đâu chung giấc mộng vàng?
Còn đâu dấu ái nồng nàn tương lai?
Đau thương tiếng nhận trái dài,
Đêm đông cô lẻ lạc loài hồn hoang.

Hoàng Xuyên Anh.
Louisiana 6-12-96

Tình Xa

Người ấy xa rồi người ấy ơi!
Lòng em vương vấn mãi không nguôi.
Vườn tình khép chặt, hồn băng giá.
Suối mộng chôn sâu, thiếp ngậm ngùi.
Lỡ cánh hoa duyên, sầu chữa cạn.
Lạc đường tiên cảnh, nhớ khôn vơi.
Âm thầm lặng bước trong đêm vắng.
Tuyết phủ u buồn lạnh bến cô?

Hoàng Xuyên Anh

TIẾNG GỌI NGƯỜI YÊU

Thơ: Hoàng Xuyên Anh

Nhạc: Hoài Khanh

(Vườn tình trái ngọt yêu kiều,
Ru anh trọn kiếp mỹ-miệu đời hoa...)

BALASE

Tay nâng chén rượu đào, anh ơi hãy
uống cho say men tình, và đây là chiếc quạt
xinh. Em xin hóa gió ru mình mỗi đêm Xin
anh một cánh tay mềm, gối đầu em hát muôn phiên bay
xa.. Xin anh một khúc tình ca, Lối ân tiếng
ái em hoa hôn thớ. Xin anh một chiếc áo
mớ Mầu hồng liếp đỏ xe tơ rổng vàng. Xin
anh hồng lạp phượng hoàng, bản thổ tiên Tô họ hàng vây
quanh Xin anh mâm rượu trầu xanh, cùng mâm trà
bánh dầy tràn buồng cau. Xe tơ kết tóc mộng
đào. Anh đón hát, ngọt ngào hương yêu. FINE

MỘT CHÚT NẮNG HỒNG

Thơ : Hoàng Xuyên Anh, Nhạc : Linh Phương

Chân tha thiết...

Một chút nắng hồng anh gọi về em.. bao mùa đông qua tan biến muộn
 phiên trong cơn bão tố phút chốc lặng yên Rừng thu thay lá xanh ngát triền
 miên! Một chút nắng hồng anh gọi về em, theo làn mây trắng bay về cuối
 miên Như ánh lửa hồng thiêu đốt trong tim Thắp sáng trời đông rực nắng
 yêu nắng cho ta niềm vui Nắng đi nắng vòng hương tình
 Hồng. Nắng yêu nắng ôm trong vòng tay Nắng tươi thắm ru ta ngủ
 say nắng reo rớt cho ta ru cười Để mắt tình ngọt đọng thắm đợi
 say nắng đi! lấp trong tim thật đầy Để tình mình dệt mộng theo trăng
 môi, nắng ngày. Một chút nắng hồng anh gọi về em
 hôn nhẹ mềm mại ấm nắng xuân thì, Vườn trên suối tóc tha thiết mong
 mở Gặp yêu say đắm hôn em rực nắng Một chút nắng hồng anh gọi về em
 Em ngồi nhất nắng xây mộng duyên lành. Suối ấm cuộc tình ngát ngày đam mê
 suối mắt tình em đẹp nắng tường thiế.

FINE

Người tình yêu đầu

Lời: HOÀNG XUYẾN ANH
Nhạc: LYNHPHƯƠNG

RUMBA

Hỡi người tình yêu đầu, người có biết chẳng đêm nay lạnh giá.
Hỡi người tình tôi ơi! Người có biết tim tôi sầu nhớ người?
Hỡi người tình tôi ơi. Dù nay cách xa xôi nơi phương
trở tình tôi đã hiến trao trọn về người, trọn một kiếp
sống yêu thương tuyệt vời. Đây là một bài ca. hưởng hoa bao
là tôi trao về người, Đây là một bài thơ gom mớ ước
tơ, dệt nên ý thơ. Nào ngàn nụ hôn trên đôi môi
tươi, sắt son cuộc đời. Phút giây đây duyên thắm, trọn ái ân tình mặn
nồng, Những nụ cười ánh mắt, Hôn tôi ngất say, say men tình ái
suối ngọc mộng tình trao, Làm tôi ngất ngây, đề mê đắm nồng..
ngắm nhìn bầu trời xanh. Kia đôi yến oanh tung tăng trên cành, lần giơ ước
nhanh, trắng thanh xuyên màn dệt bao mơ ước, hưởng đêm trăng lạnh...

FINE.

THU TRANG

Tên thật: Nguyễn Thị Vàng

Sinh năm Tân Mão

Nơi sinh: Vĩnh Long

Qua Mỹ: 1975

Hiện cư ngụ tại: Florida

Tình Mộng

Nửa cuộc đời tôi đi tìm tri kỷ
Ngỡ rằng mình đã gặp bạn tri âm
Sau cơn mê tôi chợt thấy mình lầm
Lòng tôi tiếc ôi ngổn ngang trăm mối
Nhìn trước mặt là con đường u tối
Đưa chân dò nên rẽ lối vào đây
Hai mươi năm hồn chịu cảnh lưu đầy
Lòng tưởng chết theo tháng ngày dang dở
Người hiện đến cửa hồn em rộng mở
Hoa cuối mùa hé nở đón sương mai
Người vội vàng muốn tính chuyện tương lai
Tôi chỉ muốn làm người tình bé nhỏ
Biết nói sao để cho người hiểu rõ
Tâm hồn tôi không giản dị như người
Tôi sống trong thực tế đã nửa đời
Và đã chịu biết bao điều thua thiệt
Người với tôi hai quăng đời cách biệt
Thà dở dang cho tình đẹp về sau.

Thu Trang

7a 7ừ

Em hồi tưởng lại buổi đầu gặp gỡ
Tình đôi mình ôi đẹp tựa bài thơ
Mình gặp nhau trong một dịp tình cờ
Tia mắt đã đổi trao niềm lưu luyến
Nhưng giờ đây chỉ còn là kỷ niệm
Tình đến nhanh rồi tình lại đi nhanh
Mình vô duyên nên mộng ước không thành
Em chỉ biết trăm ngàn lần xin lỗi
Đường em chọn không cùng anh chung lối
Bước độc hành chưa biết sẽ về đâu
Kỷ niệm đầu anh hãy cố vùi sâu
Để khỏi nhớ khỏi sầu khi cách biệt

Thu Trang

Mẹ Tôi

Con thương mẹ lắm mẹ ơi
Đại dương cách trở trông vời vợi xa
Mẹ nay tuổi hạc đã già
Lần tay con tính mẹ đã bảy mươi
Ngày nay con lớn khôn rồi
Do bầu sữa mẹ dưỡng nuôi ngày nào
Nuôi con mẹ cực đường bao
Cơm nhai mẹ đút ồm đau mẹ bỗng
Thương con mẹ quăn chi công
Mong con khôn lớn là lòng mẹ vui
Nhưng khi con lớn khôn rồi
Con lìa xa mẹ bỏ nơi ruộng đồng
Giờ đây cách trở núi sông
Con thương nhớ mẹ nghe lòng quặn đau
Con mong sớm được ngày nào
Con về với mẹ vui câu sum vầy

Mẹ già như trái chín cây
Mẹ ơi con sợ ngày này xảy ra
Ước gì sum họp một nhà
Lần về thăm mẹ tóc đã điểm sương
Nay con đã sống tha hương
Bao nhiêu nỗi nhớ niềm thương đọng đầy
Buồn này biết tỏ cùng ai
Nhớ thương chồng chất mỗi ngày thêm sâu
Đêm đêm con khấn nguyện cầu
Ở trên ban mẹ sống lâu trên đời
Tuổi già mẹ được thanh thoi
Lòng con mới thấy được vui nỗi sầu

Thu Trang

Ngoại Tôi

Ngoại tôi tóc đã bạc màu
Tuổi đời chồng chất mà sao chưa nhàn
Uớc gì xoay ngược thời gian
Để con thay ngoại nhọc nhằn sớm hôm
Ấu thơ được ngoại trông nom
Con chưa báo đáp công ơn cao dày
Tuổi đời đè nặng đôi vai
Ngoại chưa có được một ngày thanh thoi
Giờ đây con lớn khôn rồi
Ngoại không còn nữa ngoại ơi con buồn
Ngày xưa con được ngoại thương
Món ngon vật lạ ngoại nhường cháu ngoan
Mỗi lần gánh hát về làng
Con xách giỏ trâu theo ngoại lon ton
Có lần bị mẹ đánh đòn
Lám nủ con khóc lại còn nhịn ăn
Ngoại vào vuốt tóc hỏi thăm...
Còn cho bánh kẹo đồ dành yêu thương

Ngày con rời bỏ mái trường
Ra đi lập nghiệp ngoại thương sầu buồn
Những ngày con sống tha hương
Con không có ngoại vui buồn sẻ chia
Rồi một ngày từ phương xa
Con về thăm ngoại cả nhà mừng vui
Cầm tay con ngoại ngậm ngùi
Hôn ngoại con cũng sụt sùi hạt châu
Ở bên ngoại chẳng bao lâu
Con về bên Mỹ lòng đau trăm bề
Thời gian mưa nắng lê thê
Từ khi ngoại mất chưa về để tang
Được tin thì đã muộn màng
Miền Nam nhuộm đỏ cơ hàn khắp nơi
Ngoại đi ngoại bỏ con rồi
Con thương nhớ ngoại bồi hồi lệ rơi

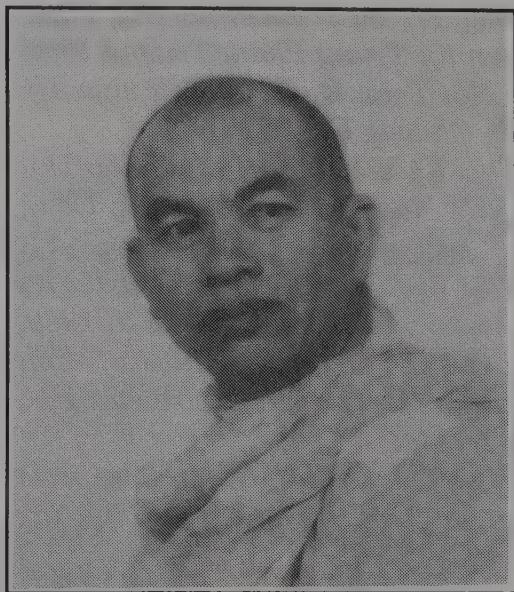
Thu Trang

Nhớ Về Em

Ngày về chị đến thăm em
Ngồi trên xuồng nhỏ lấm lem vết bùn
Tâm tư nghĩ ngợi mông lung
Đã lâu em chị không chung một nhà
Từ ngày chị sống nơi xa
Bao nhiêu thay đổi quê nhà chịu tang
Đời em cũng lắm gian nan
Vì nghèo em phải dở dang học hành
Cũng do duyên số sẵn dành
Nên bao mơ ước em đành buông trôi
Mẹ cha sắp đặt sẵn rồi
Vu qui mà dạ bồi hồi nhớ ai?...
Thôi người đừng có mĩa mai
Hiến thân em phải nuốt cay ngậm sầu
Nhiều đêm lệ ướt thấm sâu
Vì con em cố gượng sầu làm vui
Thương em lòng chị ngậm ngùi
Vì đâu em đã buông trôi tuổi hồng
Trách sao tạo hóa bất công
Khiến em đã chịu long đong nửa đời
Thương em mà lệ chị rơi
Chị mong em được một đời bình an
Đông tàn rồi đến xuân sang
Gửi về em gái muôn vàn nhớ thương

Thu Trang
1996

TUỆ ĐÀM TỬ

Thế danh: Đinh Ngọc Thanh, sinh ngày 11-10-1935 tại làng Bằng Châu, xã Ấp Đá, An Nhơn, Bình Định. Pháp danh: Thích Giác Lượng và hiện là Thượng Tọa và thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất.

Gia Thế: Thân phụ là Đinh Chắp, pháp danh Thiện Vinh; thân mẫu là Phạm Thị Kết, pháp danh Như Bình. Lên 10 tuổi đã được cha mẹ cho quy y với Hoà Thượng Bích Liên.

- 1954 - 1959: Làm việc hành chánh và dạy học.
- 1959: Theo học rồi xuất gia thiết thọ với phái Khất Sĩ (Hoà Thượng Giác An) năm 1961.
- 1970: Trưởng ban 'Hoằng Pháp, Giáo Hội Tăng Già Khất Sĩ Miền Trung

- 1971: *Trị Sự Trưởng Trị Sự Đoàn Giáo Hội Tăng Già Khất Sĩ Việt Nam tại Trung Phần. Trưởng Phái Đoàn tham dự Đại Hội Toàn Quốc. Thành viên Ủy Ban Soạn Thảo Hiến Chương GHTGKSVN.*
 - 1972: *Phó Tổng Thư Ký Viện Hành Đạo Giáo Hội Tăng Già Khất Sĩ Việt Nam tại hội sở Trung Ương Sài Gòn.*
 - Sau ngày 30-4-1975: *Bị Cộng an cộng sản triệt hạ quyền lãnh đạo giáo hội, bắt cầm tù từ 1978-1980. Vượt biên đến Phi Luật Tân, trại Palawan, năm 1980. Đến Hoa Kỳ định cư dưới sự bảo trợ của Hòa Thượng Thích Giác Nhiên.*
 - *Thành lập Pháp Duyên Tịnh Xá tại San Jose năm 1982. Xuất bản tạp chí Pháp Duyên và chủ bút tạp chí Nguồn Sống từ 1982-1985.*
 - *Hiện hoạt động xã hội giúp người tỵ nạn và giữ nhiều chức vụ trong Giáo Hội Phật Giáo Hải Ngoại (đương nhiệm chức vụ Phó Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành kiêm Vụ Trưởng Xã Hội GHPVNTN/HK).*
- Tác phẩm đã in:*
- *Tài Đức Giao Tranh (thơ, 1965, tái bản 3 lần)*
 - *Đem Về Nguồn Hạnh Phúc (thơ, 1969, tái bản 1987)*
 - *Tưởng Niệm Đức Tôn Sư Minh Đăng Quang (thơ)*
 - *Cành Hoa Đạo Lý (thơ, 1970)*
 - *Đất Việt Thơ Người Việt (thơ, 1970)*
 - *Chiếc Phao Người Câu Cá (tiểu luận, 1970)*
 - *Những bài nói chuyện đạo (phát thanh, 1982, 1995)*
 - *Tràng Chuối Vu Lan (luận giải, 1972)*
 - *Đối Thoại Hoà Bình Trong Ý Thức (trường ca, 1972)*
 - *Cánh Phượng Non Hồng (thơ, 1974)*
 - *Tiểu Thừa Biện Minh Luận (luận giải, 1994)*

Nguyên Nhân Chiến Tranh

Thưa tất cả nhân loài trên thế giới
Thưa riêng cùng Dân tộc nước Việt Nam
Thấy gì không kết quả của việc làm
Bằng vũ lực văn minh toàn thế giới?

Khắp tất cả nhân loại đều nhận thấy
Đời hôm nay cùng tận quá dễ dàng
Vì chiến tranh dễ phá hoại tiêu tan
Vì Chủ nghĩa hai đảng đang xâu xé.

Mọi người dân ai cũng đều tránh né
Muốn xa lìa thứ vũ lực tối tân
Quay trở về nguồn đạo đức tinh thần
Sống đoàn kết trong tình thân nhân loại.

Ấy mục đích tránh xa điều sát hại
Tự cứu mình và cứu cả muôn loài
Thoát ra ngoài cảnh chết thảm bi ai
Để được sống hưởng đời bằng hạnh phúc.

Là nguyện vọng muôn lòng dân thôi thúc
Không ai còn tham dực tạo khổ đau
Và muốn sao hai khối phải hòa nhau
Tìm lẽ sống cho nhân loại hiện tại.

Thưa tất cả nhân loài trên thế giới
Nhận thấy đời tận thế sắp đến nơi
Bởi súng, bom gieo rắc khắp tung trời
Nhận ra thấy quá nhiều do khoa học.

Sự văn minh đã tạo đời thảm khốc
Đã tạo người đầu độc ác lương tâm
Đã tạo ra cảnh nhân loại sa trầm
Trong cái chết bởi văn minh đem lại

Nói văn minh để cùng nhau sát hại
Nói văn minh để không ngại việc làm
Nói văn minh để che đậy túi tham
Nói văn minh để cho người mù quáng.

Văn như thế là đời thêm chề chán
Thì văn minh là mối hận cho đời
Mỗi bước đi mỗi nguyên rửa khắp nơi
Mỗi bước tiến mỗi tội bởi xứ sở.

Văn như thế là văn thành đồ vớ
Minh như vậy là minh thật tối đen
Khoa như vậy là khoa thuật đưa chen
Học như vậy là học tuồng điên dại.

Tôi thẳng thắn phê bình không e ngại
Không thật tình dám phủ nhận văn minh
Thật văn thì nghe biết tiếng điêu linh
Còn minh ấy phải sáng ngời chói rạng.

Dem những pháp cho đời bằng xứng đáng
Dem những gì hạnh phúc khắp muôn dân
Dem những gì nuôi sống cõi tinh thần
Dem những sự hòa bình cho vạn loại.

Văn như thế là văn ca tụng mãi
Minh như vậy là minh thật sáng trưng
Khoa như vậy là khoa pháp chấn hưng
Học như vậy là học điều chân chánh.

Còn văn minh mà đời xin xa lánh
Thì không còn giá trị của văn minh
Mà chính là lò sát hại sinh linh
Bảo sao khắp muôn loài không gồm ghiếc.

Văn minh thật không còn toan chém giết
Không gây mầm nhân sự tạo súng bom
Không chế ra nguyên tử để bạo tàn
Cố sát hại muôn loài không nhận thức.

Tôi e chắc chiến tranh này khó dứt
Bởi còn đang tranh chấp quá nặng nề
Mỗi nước nào nay cũng phải gồm ghê
Và thế giới còn hăng say chuẩn bị.

Nhưng súng đạn là “NHÂN” nguồn thế bí
Thì “QUẢ” là tiêu diệt hết chúng sanh
“NHÂN” hiện nay là vũ lực chiến tranh
Thì “QUẢ” ấy phải bị tàn phá hoại.

“NHÂN” tâm ác muốn sát sanh vạn loại
Thì “QUẢ” là hồn xác chết ra tro
“NHÂN” mưu toan lợi dụng xét xem dò
Thì “QUẢ” ấy hiện nay đang tranh tụng.

Đời tận thế vì đời đang cung phụng
Trong cảnh đời “NHÂN QUẢ” súng đạn bom
Lại cộng thêm động đất, hỏa diệm sơn
Đại hồng thủy, nạn hỏa tai, bão lụt.

Những cảnh ấy chứng minh đời sắp hết
Sắp tắt hơi, sắp tàn phế không còn
Nhân loại đang thấy tận thế rõ ràng
Không chối cãi, bởi nhiều tai hoạ đến.

Và nặng nhất chiến tranh tai ghê gớm
Đang hoành hành tiêu diệt hết nhân sinh
Thì rồi đây thế giới phải tan tành
Và cũng sẽ thành bãi trường sa mạc.

Tại vì bởi không nước nào đổi khác
Mà nước nào cũng nuôi dưỡng chiến tranh
Và nước nào cũng đang mộng giết giành
Sản xuất mãi đầy súng, bom, nguyên tử.

Tuệ Đàm Tử

Bàn Tay Tộc Việt

Đôi tay là cánh phượng hồng
Vươn lên từ chốn con Rồng cháu Tiên
Rừng già cổ thụ gầy duyên
Trăm con đôi ngả trăm miền dấn thân
Ngọt tình với một nguồn chân
Vũ hoàn thơm ngát tinh thần Việt Nam

Hồng hoang cổ sử Năm Ngàn
Một cây văn hiến phủ tàng khắp nơi
Mát lòng nhân loại muôn đời
Tiếng thơm dân tộc tung trời vang vang

Bàn tay từ thuở Năm Ngàn
Năm Ngàn năm trước tiếp sang bây giờ
Giống giòng chấp cánh không ngờ
Do nguồn thiêng Đạm nguyên sơ nhiệm màu
Ngàn xưa thắm mãi ngàn sau
Bàn tay tộc Việt vươn cao tuyệt vời.

Tuệ Đàm Tử

11-1996

Chân Tình Thánh Thiện

Hồn lãng đãng
 phiêu bồng nơi cõi tịnh
Nhập xác phàm
 dâng trọn
 nét uyên nguyên
Dòng tâm tư cuộn chảy
 giữa đôi miền
Địa linh thể, thẩm trang tình
 Nhơn Kiệt.

Nhịp điệu hát
 nhạc lòng reo thi thiết
Trái giọng hòa, tấu bản, khúc mê ly.
Trao duyên nồng
 đượm ngọt, tứ nguồn thi
Trần lý tưởng,
 miên man tình thẩm biếc

Thân vũ trụ

chở hồn chân, tác tuyệt

Trí càn khôn lồng lộng

nghĩa chơn thường

Dệt trang lòng

động giọt

những dư hương

Nuôi đạo thể hòa tâm linh

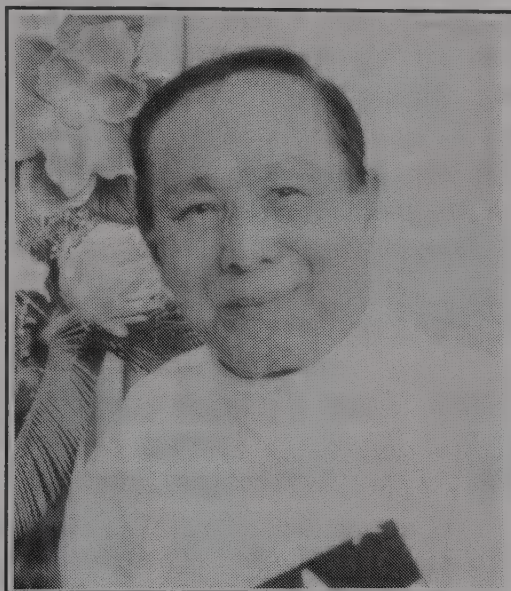
thánh thiện.

Tuệ Đàm Tử

Giọt Thấm

*Đêm về nghe gió trêu sương
Động từng giọt thấm tình thương đậm đà
Cốc thiền kết hạt tinh ba
Tặng cho vạn kỷ chiếu xa muôn loài.*

Tuệ Đàm Tử

DU PHƯỚC LONG

Tên thật: Patrick Du Phước Long, Năm sinh: 1920

Nơi sinh: Đà Nẵng. Vào Sài Gòn năm 1948.

Du học Mỹ năm 1952, tốt nghiệp Cử Nhân Ngoại Giao và Tiến Sĩ Quản Trị Kinh Tế. Hiện cư ngụ tại San Jose, California từ 1972.

QUÁ TRÌNH SINH HOẠT:

- *Chủ nhiệm Nhật Báo Hoa Lư (1948, do cố lãnh tụ Ngô Đình Diệm bảo trợ), Phó Chủ Bút Tuần Báo Tinh Thần (Sài Gòn 1949-1950). Giáo sư Việt ngữ và Văn Hoá Việt, Washington, D.C., 1953, 1972. Tùy viên (Sứ Quán) Văn Hoá Giáo Dục và Kinh Tế, Bộ Ngoại Giao, Đệ Nhất Cộng Hòa (1961-1964). Giám Đốc Trung Tâm Báo Chí Quốc Tế và Giao Tế VNCH, 1961-1964*

- Giáo sư trường Anh ngữ Quân Đội, VNCH (1961-1963). Giáo sư trường Anh ngữ Ziên Hồng, Sài Gòn (1961-1963). Xướng Ngôn viên, Trợ bút, Thông Tín viên, Đài Tiếng Nói Hoa Kỳ Washington, D.C. (1964-1972). Cố Vấn Thanh Thiếu Niên Phạm Pháp và Phụ Huynh Mỹ gốc Á (từ 1988 tới nay).
Hoạt Động Văn Học Nghệ Thuật và Báo Chí tại Hoa Kỳ:

- Các báo và tạp chí: Dân Tộc, Dân Việt, Tha Hương, Lửa Việt, Báo Mới, Đông Nam Á, Thời Báo, Văn Nghệ Tiền Phong, Khởi Hành, Chiến Sĩ Cộng Hòa, Thị Trường Tự Do, Khai Thác Thị Trường, Đối Lực (Canada), Người Việt Tự Do (Sacramento), v.v...

TÁC PHẨM:

- Con Đường Tương Lai, Sài Gòn, 1948, Thử Đặt Một Nền Tảng cho Thanh Niên Việt (Sài Gòn, 1950), Excellence in Management (San Jose, 1985, 1989), Góp Phần Xây Dựng (San Jose, 1987), Sức Mạnh của Tư Tưởng (San Jose, 1988), Bụi Đời Cali (San Jose, 1991, 1993), Một Chủ Nghĩa, Một Sách Lược cho Việt Nam (San Jose, 1992), Năm Mươi Năm Tội Ác Cộng Sản Việt Nam (San Jose, 1992; được giới thiệu lên Tòa Thánh Vatican tháng 10-92 nhân dịp Ngày Cầu Nguyện cho Hòa Bình Đích Thực), Tham Luận Chính Trị (San Jose, 1993-1994), Gửi Hồn Cho Non Nước và Người Bạn Lòng Muốn Thuở Bâng Thơ và Thi Tập (San Jose, 1995), Một Thể Chế Đa Nguyên Cho Việt Nam Có Hợp Lý Không? Và Vấn Đề: Nên Về Hay Không Nên Về? Vietnamese Communist Party: Present Day Paradoxes (1996), Cultural and Social Factors And Vietnamese Gangs in America (1996), The Dream Shattered: Vietnamese Gangs in America (Northeastern University, Boston, MA, 1996),

Kim Xa Luân

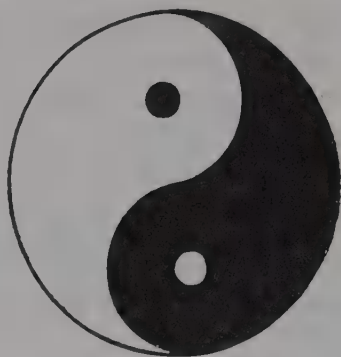
Viết cho những nam, nữ thiếu niên cộng đồng
bị cuốn hút vào Cơn Lốc Bụi Đời, như Trần Trung

Kim Xa Luân vàng chói,
Gầm: Đất, Trời, Nhân Loại,
Luật Tạo Hóa: Âm, Dương,
Nam, Nữ cùng Nhu Cương

Kim Xa Luân rực rỡ:
Giọt lệ sâu đau khổ
Bên lệ vui sống ngẫu.
Trong lệ sâu thương đau
Có mống mầm hy vọng.
Trong lệ vui cuồng ngông
Có mầm mống xích xiềng.

Kinh Xa Luân cao thượng,
Đức dung hòa, tương nhượng:
Đôi con cá quyện mình:
Hòa hợp giữa chúng sinh.

Ta muốn như con cá
Trên giòng đời êm ả,
Ta muốn như hoa sen
Không bắn lăm bùn đen

Trắng như màu tuyết trắng
Như hoa vàng tắm nắng
Ngào ngạt nức mùi hương
Thơm tỏa khắp bốn phương...
Ta muốn như chiếc lá
Thu vàng rơi nhẹ nhẹ
Vào khe suối như mơ
Lững lờ rừng dương thế,
Như tâm hồn trong sạch
Mở toang như trang sách
Đối xứng Âm và Dương,
Lý Luận lẫn Tình Thương
Khôn Ngoan và Kiến Thức
Đắp bồi tình Nhân Loại,
Như Xa Luân ngời chói.

Dư Phước Long

11/1995

The Golden Ring

*For Trung Tran and other troubled Vietnamese-American
youth like him.*

wherever they may be.

Here within the Golden Ring, Yang and Yin

*Male and female, stiffness and tenderness, heat and
cold*

Here within the Golden Ring, two tear drops.

tears of human joy and suffering

Here within the Golden Ring, two fish.

their bodies a harmony

Let me be a fish in living water,

A lotus white as the breast of a snowy egret.

*A yellow flower singing to the sun from a pond's
murky water.*

spreading an intoxicating perfume.

*An autumn leaf sliding down invisible air into a
stream.*

dreamward

Let me be a living book of perfect symmetry,

*A scroll unfurling words of love that
bind me to humanity*

Patrick Du Long

Hạnh Phúc

*Nhớ Ánh Vân không bút nào đủ tả.
Mối tình ta kết nụ tị ngàn xưa.
Nơi Đào Nguyên hoa nở rộ bốn mùa,
Mà mưa gió không lùa vào dĩ vãng*

*Em: Thần Tượng trong khung trời sáng lạn,
Trên ngôi tình, mào ngọc chiếu lưu ly,
Nâng hồn anh trong mười ngón từ bi,
Em truyền sống cho hài nhi khát sữa.*

*Thâu đêm trắng, mắt mang vòng lệ ứa.
Hàng phút giờ nghe tiếng nói Ánh Vân.
Nhìn dung nhan kiều diễm của Giai Nhân,
Anh quỳ xuống, đất trời cùng nức nở.*

- Em yêu anh không đủ lời diễn tả,
Trọn tấm lòng em gửi cả cho anh.
Cho em xin phép mầu nhiệm chung tình
Để rút ngắn thời gian, đường xa thăm

Anh: phương xa. Em: đêm ngày sâu thăm
Đêm cô đơn, ngày vất vả mưu sinh.
Trong canh trường, em thầm gọi tên anh,
Anh hiện đến; anh vỗ về, an ủi.

Anh rọi sáng vào chuỗi ngày u tối,
Dem ấm nồng cho chấn lạnh gôi đơn.
Những lời thơ tuyệt diệu của Thi Nhân
Là hạnh phúc của những ngày mong đợi.

Dư Phước Long

Những Ánh Sao Bay

*Đêm mơ ngày tưởng thấy Ánh Vân,
Nở nụ cười tiên, sáng cõi trần.
Gót ngọc, tay ngà gieo mộng đẹp.
Nhạc thiều lên mở hội Tao Nhân*

*Đôi hồn dừng lắng giữa thời gian.
Môi nhẹ hôn môi, động phiếm đàn.
Tim reo, nín thở nghe hàm ngọc;
Say phút huy hoàng phiếm ngọc lan!*

*Mắt nhìn trong mắt, ái ân say;
Tay choàng âu yếm, má nghiêng vai;
Tóc mây hương thoảng thơm vùng trán.
Nhạc trời nghe thường, cánh lụa bay...*

*Hạnh phúc lên ngôi, miệng mỉm cười,
Môi hồng hé nở cánh hồng tươi.
Mắt nhung huyền ảo, thêm huyền ảo.
Mắt huyền đẹp quá, mắt huyền ơi!*

Câu rộn rã reo vui giòng suối,
Tiếng thanh tao ngời chiếu pha lê.
Nghe thấm thiết lời thề sông núi,
Lòng mừng, chợt nhớ tới chia ly.

Chuông hay tiếng ngọc, ngọc vang ngân?
Ru hồn thoát lụy, xóa đau thương.
Hay đây suối nhạc từ Cung Quảng?
Hay tiếng hạc hòa tiếng Ánh Vân?

Vạn ánh sao bay giục sáo, đàn
Đi vào cung oán - nhớ Giai Nhân.
Sông Ngân Chức Nữ dài thương nhớ,
Mơ cầu Ô Thước đón Ngưu Lang.

Du Tử đi, đi khắp nẻo đường.
Nhớ hình, nhớ tiếng, dạ sâu vương...
Trăng lên, tiếng hạc về trong gió,
Đâu người thương nhớ kẻ nhớ thương?

Dư Phước Long

Mười Búp Ngọc Lan

Tình nở trên mười búp ngọc lan.
Vườn trắng ngáy ngất Ánh Vân Hương;
Hương lan ấp ủ hồn lan trắng.
Ta ngủ bên hoa, mộng thấy nàng.

Đó, đôi tay trắng, búp măng tròn;
Thơm lành, thon vút, đọt măng non.
Dịu dàng năm ngón gieo hoài vọng.
Phượng vĩ, lan đài dậy ý xuân.

Em có bàn tay của nàng tiên,
Vớt mảnh trăng rơi bến Ngọc Tuyền
Trong lòng tay trắng, dâng chàng khách.
Tay đẹp hơn tranh, khách sống nhìn.

Em có bàn tay của mẹ hiền,
Son, vàng tô điểm nét hy sinh.
Thâm tình, tay mở con đường sáng
Cho gót chân mềm tiến bước lên.

Em có bàn tay của nàng Thơ
Gieo ngàn ý đẹp lẫn lời hoa.
Tay anh kiến trúc nên đài mộng;
Trướng liễu, trang đài vọng nhã ca.

Em có bàn tay của người yêu,
Nhẹ coi gió sớm với mây chiều.
Cầm tay nhìn phía chân trời mới,
Duyên thắm cùng nhau kết chỉ điều.

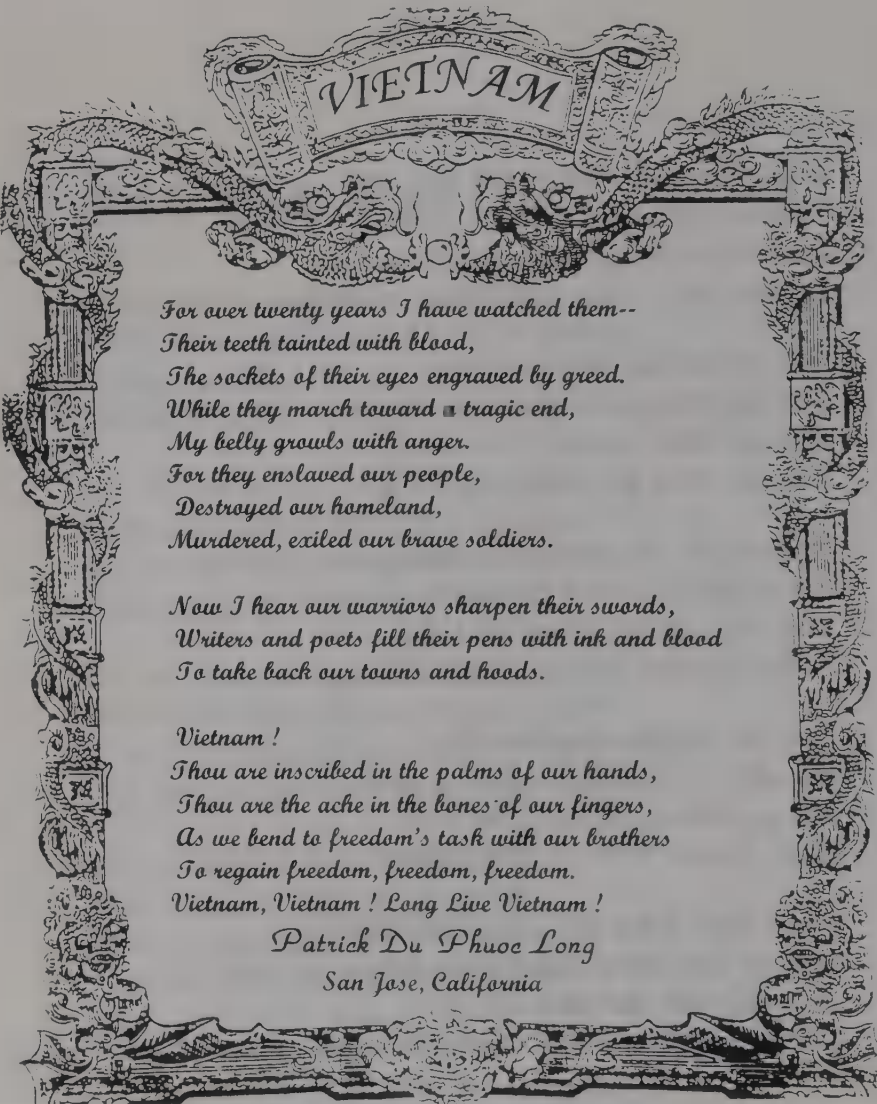
Em có bàn tay của bạn lòng,
Ôm ấp lời nguyện, hẹn núi sông,
Xoa dịu đau thương, lau ráo lệ,
Ấu yếm vòng tay một giải đồng.

Mười ngón tay: mười búp ngọc lan!
Em ơi, chớ để cánh phai tàn.
Thu qua, xơ xác hàng mi liễu;
Đông tới, tiêu điều nhụy lẫn hương.

Bàn tay em đó, đẹp hơn tiên,
Say đời như những đóa hoa niên.
Xin em khéo giữ cho xinh mãi.
Không khéo rồi anh sẽ bắt đền.

Mười ngón ngọc lan, vạn mến thương.
Tay em trải bóng mát thiên đường.
Anh đúc nên thơ tình bất diệt,
Cho đời nhớ mãi Bạn Ngàn Thương.

Dư Phước Long

VIETNAM

*For over twenty years I have watched them--
Their teeth tainted with blood,
The sockets of their eyes engraved by greed.
While they march toward a tragic end,
My belly growls with anger.
For they enslaved our people,
Destroyed our homeland,
Murdered, exiled our brave soldiers.*

*Now I hear our warriors sharpen their swords,
Writers and poets fill their pens with ink and blood
To take back our towns and hoods.*

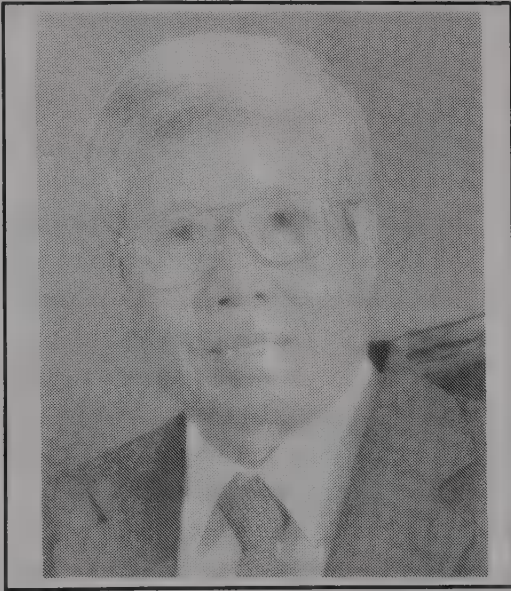
Vietnam !

*Thou are inscribed in the palms of our hands,
Thou are the ache in the bones of our fingers,
As we bend to freedom's task with our brothers
To regain freedom, freedom, freedom.*

Vietnam, Vietnam ! Long Live Vietnam !

Patrick Du Phuoc Long

San Jose, California

TRẦN PHONG *Nguyễn Hải Triều*

Tên thật là Nguyễn Kim Thuận, sinh ngày 27-10-1923, tại làng Đông Lao, phủ Hoài Đức, tỉnh Hà Đông, thuở thiếu thời học chữ Hán. Sau mới học chữ Quốc Ngữ.

Năm 1954 tôi di cư vào Miền Nam Việt Nam, miền tự do. Từ năm 1954 đến năm 1960 tôi thường viết những bài về chiến lược chống cộng đăng trên nhật báo Tự Do ở Sài Gòn với nhiều bút hiệu khác nhau.

Cuối năm 1978 tôi vượt biên tị nạn Cộng sản và tôi được chính phủ Hoa Kỳ cho nhập cư với diện tị nạn cộng sản vào tháng 6-1980.

Chống cộng không gì bằng thi văn. Sang tới Hoa Kỳ tôi liền viết và xuất bản quyển Tiêu Diệt Chủ Nghĩa Cộng Sản, quyển Tinh Hình Việt Nam Diễn Ca và quyển Khôi Phục Sơn Hà. Ba quyển sách này đều được đăng bộ tại Thư Viện Quốc Hội Hoa Kỳ. Từ ngày ấy đến nay tôi còn viết nhiều bài tham luận chính trị, đăng trên các báo Độc Lập ở Tây Đức, Văn Nghệ Tiền Phong, Quang Phục, Truyền Thông, Chuông Việt ở Hoa Kỳ và Lửa Việt ở Canada..., với bút hiệu Thần Phong NGUYỄN HẢI TRIỀU.

Vì nghĩa vụ đối với tổ quốc nên tôi viết văn, viết thơ đánh giặc chứ thực ra tôi không phải là văn sĩ hay thi sĩ. Hiện nay tôi đã hoàn thành quyển Bí Quyết Trường Sinh, Gia Đình Hạnh Phúc đã đăng bộ tại Thư Viện Quốc Hội Hoa Kỳ, có lẽ cuối năm (1997) sẽ xuất bản.

Tôi Yêu Nước Việt

Tôi yêu nước Việt thật vô bờ
Tôi mến giang sơn tự thuở sơ (1)
Đồng rộng mênh mông như biển cả
Núi dài dằng dặc tựa rừng thơ
Cơm canh thịt cá nuôi quân đội
Cung kiếm, thi văn phá giặc Hồ
Sống thác một lòng vì tổ quốc
Tôi yêu nước Việt thật vô bờ

Thần Phong Nguyễn Hải Triều

(1) lúc mới sinh (sơ sinh)

Tổ Quốc Là Than

Tổ quốc là than máu ngập bờ
Nhân dân thống khổ chớ làm ngơ
Vinh hoa, phú quý đừng liên tưởng
Vợ đẹp con khôn chớ ước mơ
Tướng thét quân reo hòa ý nhạc
Súng gươm, đạn nổ hợp thành thơ
Bắn tan thực, cộng quân tàn bạo
Nhiệm vụ người dân chớ hững hờ

Thần Phong Nguyễn Hải Triều

Người Đẹp Trong Mơ

Đêm qua mơ gặp một nàng tiên
Giọng nói thanh thương (1) dáng điệu hiền
Da trắng, tóc mây hình thực nữ
Tay ngà ngón ngọc diện hồng liên (2)
Nụ cười tươi thắm nghiêng thành quách
Con mắt đen huyền nhứt kiếm tên
Thao thức năm canh tôi chẳng ngủ
Nhớ người trong mộng đẹp như tiên

Thần Phong Nguyễn Hải Triều

CHÚ THÍCH:

(1) Khúc nhạc Thanh Thương đời Vua Trụ

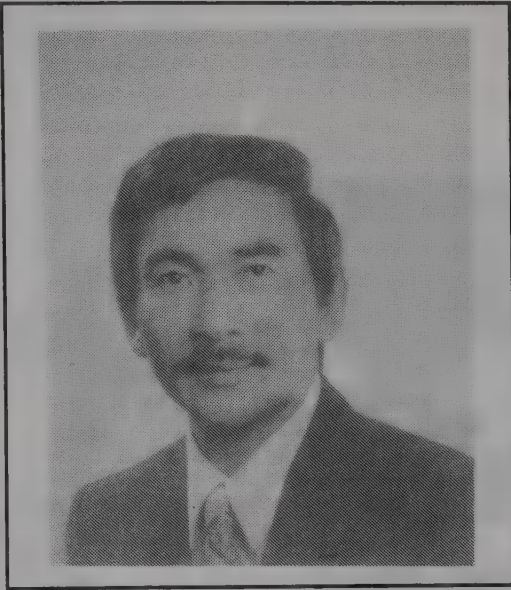
(2) Hồng Liên: hoa sen màu hồng

Điều Trường Chinh

Trường Chinh hỡi, đời mi đã hết
Gian ác thay cũng chết ra ma
Buôn dân bán nước xấu xa
Ngàn năm lịch sử dân ta chê cười
Tình phụ mẫu xúi người đấu tố
Nghĩa đồng bào xấu hổ biết bao
Huênh hoang “trí tuệ đỉnh cao”
Giết dân như ngóe biết bao tội tình
1. Tội mi phá tan tàn thành đất nước
2. Tội mi làm gầy guộc nhân dân
3. Tội mi đấu tố thân nhân
4. Tội mi không thuốc cứu bần ốm đau
5. Bao chiến sĩ vùi sâu trận địa
6. Bao thanh niên hoạn nạn bắt đi
Tay sai nghĩa vụ chì chì
Suốt đời cực khổ chẳng khi nào ngừng
Nay mi chết dân mừng khôn xiết
Xuống cửu tuyền biên biệt âm ti
Mi mau tới gặp Hồ Li
Hai thằng gian ác cùng đi vào tù.

Thần Phong Nguyên Hải Triều

nguyễn lý

*Tên thật: Nguyễn Ngọc Mỹ
Sinh năm 1938 tại Hà Nội
Bút hiệu khác: Ngân Hùng Hiếu.*

Kiếp Hồng Nhan

Tặng nữ sĩ Hoàng Xuyên Anh

Nhật úa tàn phai một kiếp hồng
Đời hoa chìm nổi; nổi long đong
Tháng, ngày buồn dạ vương sầu nhớ
Chiều xuống đơn côi một chiếc phòng

Giạt gió, đài rơi u uẩn khúc
Chan mưa, cánh rã hận bên lòng
Nát tan, cay, đắng đời mong mảnh
Chi mấy phụ phàng hồi hóa công

Hóa công tạo dựng kiếp phong trần
Bạc phận tài hoa, luống cực thân
Lệ nhỏ cho chồng khi khuất bóng
Công nuôi, bú mớm, biết bao lần?

Rầu rầu trắc ẩn chim ô thước
Lã chã châu rơi nghĩa nặng phần
Muôn dặm đường dài sầu vương gót
Ngắm nhìn trạnh dạ bóng giai nhân

Giai nhân mạnh bước tiến ung dung
Gom góp tâm tư gửi bạn cùng
Vương vấn thơ sầu buồn tiếng thở
Gửi hồn phú, họa nghĩa thâm trung

Nhật khoan êm ái ru chiều mộng
Bốn biển năm châu thấu lạnh lòng
Tai họa đường đời nâng bước tiến
"Xuyên Anh nữ sĩ mãi vui cùng".

Nguyễn Lý
Squamish, B.C.
Jan 18, 1997

Lợi Danh

Giữ gìn tâm trí mãi cho trong,
Đạo đức dồi trau, quyết một lòng,
Đôn hậu, hiền lương, hằng ước muốn.
Thanh cao, tao nhã, những chờ mong,
Sáng ngời trí não, xa danh lợi.
Soi tỏ điều ngay, rạn giống dòng...
Mù quáng đắm say, gây thiệt hại,!
Thẳng đường chính trực, sợ chi công...?

Nguyễn Lý

Hoa Zuih

Cây xanh mọc thẳng, lá không cành
Cánh trắng, nhị vàng, rõ thật xinh,
Khoe sắc tinh anh, hương thoảng dịu,
Đẹp màu tươi sáng, bóng lung linh.
Nở đêm, lũ bướm không ve vãn,
Khép sớm, bầy ong hết rập rình,
Kiêu diễm dung nhan thăm đón đợi
Hiền nhân, quân tử thỏa lòng trinh.

Nguyễn Lý

Mê Thơ

Người ham giàu có, tớ mê thơ..
Vàng bạc đầy kho cũng thế ờ.
Trăng gió, bướm ong say dết mộng,
Chim trời, cá nước, vẽ vời mơ..
Câu thơ, xương họa, vui tình bạn,
Cung nhạc giao hòa, rộn tiếng tơ..
Giấy mực, rượu trà, duyên nghiệp bút,
Ta yêu Nàng lắm, hỡi nàng thơ..

Nguyễn Lý

Tình Xuân

Xuân đã đến rồi tự bấy nay
Hoa đua khoe sắc, bướm ong bay
Hương xuân thoang thoang mùi thơm dịu
Chim hót líu lo, ước mộng đầy

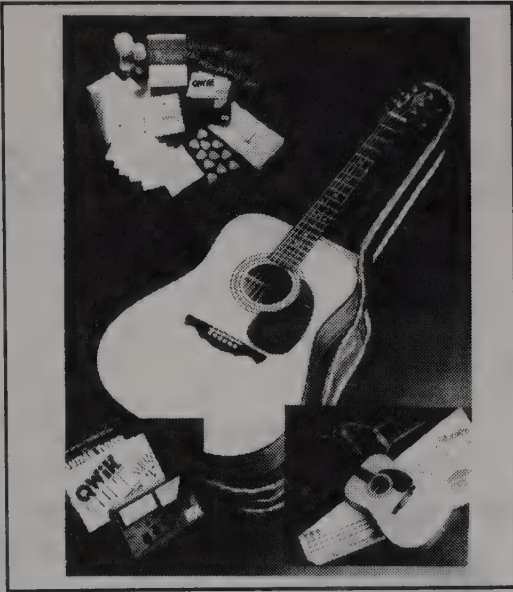
Có biết bao người đi đón xuân,
Bẻ cành hái lộc với thành tâm
Hãy xin chậm bước, tôi theo với,
Để được tình xuân để hưởng phần

Xuân về say đắm mộng nhân gian
Trai gái chứa chan giấc mộng vàng,
Hẹn ước xe duyên tình thắm mãi,
Thanh nhàn hạnh phúc, sống an khang.

Nồng hơi đất ấm, thửa xuân về,
Tuyết đã tan đi xuống miệt khe.
Có tiếng thì thầm trong khóm trúc,
Rừng xanh xào xạc, ánh trăng thề...

Trăng tròn vằng vặc ở đêm rằm
Mai một khuyết dần, với tháng năm
Gửi ánh xuân đi, hồn đọng mãi.
Tình xuân lai láng với phương Nam.

Nguyễn Lý

THƠ CẦM

Xuân Về Thôi Hết Sầu Vương

*Xuân lại về đây giữa đất trời,
Áo nàng Xuân đẹp quá! Xuân ơi.
Dáng Xuân tha thướt trên đường phố,
Từng bước chân pha lẫn tiếng cười.*

*Tình Xuân nở thắm khắp muôn phương
Từ những buôn cao đến phố phường
Mơ ước đất nước đời tươi sáng
Ngày về! Thôi nhé, hết sầu thương.*

*Có phải nàng Xuân đã trở về
Tiếng cười rộn rã chốn sơn khê,
Em ương trong nắng, niềm vui mới
Say đắm như tình cô gái quê...*

*Mười mấy năm rồi xa cách quê,
Mỗi lần Xuân đến, nhớ mong về...
Xuân ơi! Dừng lại, đừng đi nhé,
Để mộng vương sầu, dạ tái tê.!!!*

Thi Cầm

Chàng Và Nàng

Giận ai chàng đổi số phone
Sao chàng không đến để hôn môi nàng
Ươm mơ dệt mộng tơ vàng
Bài thơ nàng viết mời chàng đến chơi
Chàng đâu! đã biệt tăm hơi ?
Hỏi chàng có dám lả lơi với nàng
Hẹn đi, một buổi chiều hoang
Không thôi; nàng lại lỡ làng mối duyên
Kìa nàng đang trải chiếu tiên
Vuốt ve mái tóc bên hiên đợi chàng
Mi cong, môi thắm mơ màng
Gót xinh từng bước dịu dàng nên thơ
Tương tư nào có ai ngờ
Xuôi dòng mà vẫn hai bờ nhớ thương.

Thi Cầm

Tình Mẹ

Viết để tặng Mẹ kính yêu

Công ơn mẹ sánh như trời bể,
Yêu thương con, không để bơ vơ
Trông con lo lắng từng giờ,
Muốn con thực hiện giấc mơ: nên người.

Lòng mẹ bao la như biển cả,
Sống hy sinh không kể đến thân.
(Con làm khổ mẹ nhiều lần,
Niềm đau giấu kín vết bầm trong tim)

Ước mong mẹ sống vui trường thọ,
Bên cháu con, khuya sớm ân cần.
Núi cao, biển rộng chi bằng,
Con còn có mẹ; phúc phần là đây.

Thi Cầm

Mối Tơ Sầu

Tình em như khói lẫn trong sương,
Thì nhắc làm chi cho lệ vương...
Ân đức cao dày trời phán xét,
Cho người trần thế những buồn thương...

Thân gái, sầu riêng phận má hồng,
Sao anh chẳng hỏi lúc còn không!
Bây giờ như cá chờ mong nước,
Phai nhạt duyên tình, đã mấy đông!

Anh đã mang tình đến với em.
Đầu đời bờ ngõ, dấu chưa quen,
Nhưng em vẫn biết, em thừa biết,
Bời kém, anh ôm mối hận ghen.

My châu vương vãi mối tơ sầu
Anh đến mang theo áo bạc màu.
Cánh bướm theo đường lông ngỗng trắng
Hồn ai ngất lịm mấy mùa gâu!

Anh đến mang theo mối hận lòng...
Má hồng hương sắc, mãi long đong...
Trong cơn bão tố, thuyền không bến!
Vững lái, ngại chi nước ngược dòng...

Thi Cầm

Nhớ Về Quê Cũ

Ở đó dòng kinh vẫn mặn mà,
Sương mờ mỗi sáng, chợ đường xa
Đùa vui lũ trẻ, nơi đầu ngõ,
Năm tháng tình quê thấm đậm đà...

Vẫn neo bến đó, một con thuyền,
Chiều xuống lạnh dần, con nước lên,
Khắp nẻo vo ve, loài muỗi đói
Xóm quê cuộc sống vẫn êm đềm...

Ở đó bây giờ quê ngoại tôi,
Nửa vòng trái đất quá xa xôi!
Hẹn về thăm lại quê hương cũ,
Mười mấy năm qua, lắm đổi dời...

Đường xưa ngõ cũ có còn không?
Chiều xuống nhanh dần, tiết lập đông,
Chuông đổ nhà thờ, vang xóm đạo.
Quê hương hình bóng mãi trong lòng.

Hàng diệp bên đường vẫn trở bông,
Cánh bay đỏ thắm cả bờ sông
Ngày xưa tôi gọi màu hoa máu,
Màu đỏ bảy lăm, ngập ruộng đồng...

Thi Cầm

THƯỢNG QUÂN

Tên thật Lê Xuân Sắc, sau đổi Lê Văn Sắc. Sinh ngày 19-12-1941 (Tân Ty) tại làng Mối Dưới (Mai Động Hạ, xứ Trung Lương, Bình Lục, Hà Nam, Bắc Việt. Di cư tỵ nạn cộng sản 1954. Sống tại Sài Gòn. Học tại Phú Thọ, Nguyễn Trãi, Hưng Đạo, Chu Văn An, ĐH. Luật Khoa, Võ Bị Đà Lạt khóa 21 (nhưng không trình diện vì suyễn), Không Phi Hành khóa đầu tiên của KQVN (trình diện rồi không đi), Khoa Học, Y Khoa, Quân Y, Seattle Community College, Tr. Bác Ái Thánh Vinh Sơn (điện tử, computer), San Jose.

Nghề Nghiệp: Bán kem dạo, Giáo sư tư thực (Tinh Thần, Hưng Đạo, Nguyễn Bá Tòng, Tân Khoa, Hoàng Ngọc Cẩn, Quốc Tự, TT GD TN Trương Minh Giảng, Hồng Lạc), Bác Sĩ, Janitor, Notary Public, viết văn, thơ, làm báo, hoạt động chính trị. Có bài đăng trên Nhân Quyền,

Quật Cường, Hưng Đạo, Chính Luận, Sống, Tinh Thần, Văn Nghệ Tiền Phong, Chiến Sĩ Cộng Hòa, Dân Tộc, Dân Việt, Pháp Duyên, Đức Tin, Tín Hữu, Hồn Việt, Lửa Việt, Houston Daily News, Hội Y Sĩ VN/Hoa Kỳ, Áo Trắng (HYSVN Bắc California), Người Việt Tự Do, Ngày Mới, Sống Việt, Sống Đạo, Phong Trào Giáo Dân, Quê Mẹ, Đất Đứng, Chu Văn An, Bạc Liêu, Về Nguồn, Đài Phát Thanh Sài Gòn, Quốc Học Đồng Khánh Huế, Xuân Đà Lạt, tuyển tập "100 Bài Thơ của nhiều tác giả" (TT Phật Giáo Hayward, ĐĐ Thích Từ Lực), tuyển tập Thấp Sáng Quê Hương, Một Phía Trời Thơ (1994), Quê Hương (Đài Phát Thanh và Tuần Báo), Rao Vặt San Jose, Dân ta (Houston)...

Vai trò đảm nhiệm: Sáng lập Thi Văn Đoàn Sông Hồng, Tổng Giám Thi (TTGDTN T-M-G, Ủy Viên Tuyên Nghiên Huấn (VNHQĐ), bí thư MTLTCC, Trưởng Phòng Ngoại Chẩn Nhi Khoa (BV Cà Mau) Giám Đốc Việt Tiến News, Chủ bút tạp chí thơ Về Nguồn, Giám Đốc Trị Sự tạp chí Chiến Sĩ Quốc Gia (CSCH), sáng lập Giang Hồng Desktop Publishing.

Tác phẩm xuất bản: Thăm Kín (1961)

Phạm vi viết: Văn, thơ, bình luận chính trị, phẩm luận, thơ phẩm, y khoa, giáo dục, khảo cứu, dịch thuật Anh Việt, giáo khoa...

Các bút hiệu: Thượng Quân, Mai Thanh, Ngọc Linh, Kim Ngân, Thục Dung Thoại Vân Nương, Bạch Sĩ Suyên, BS Lê Văn Sắc, Đả Cầu Bổng, Ly Gưư Hương, Hồng Hoài Nguyên, Hồng Nguyên, Lê Nguyên Hồng, Giang Hồng, Sức Văn Gay Cấn, Việt Tiến, Lê Xuân Sắc, Lý Ngô Thi...

Lập trường: Ủng hộ những người làm việc xã hội, chống cộng dứt khoát, tôn trọng Tổ Quốc Trên Hết. Thích tinh thần Đại Gia Đình. Ghét kẻ đánh phá chia rẽ cộng đồng...

Ξ Ấp Xuân Về

*Xuân lại về trên mái tóc xanh,
Trên ngai tình ái rất chân thành,
Em tươi như mộng, xinh như cúc,
Rộn rã cười vang, ý mộng lành.*

*Ngày mai xuân mãi vẫn còn tươi,
Trên mắt môi kia đẹp ý đời,
Em sẽ mang theo ngàn vạn ý
Cho đời thêm đẹp khắp muôn nơi.*

*Em đã là hoa mộng của đời,
Vườn trên cánh bướm, cánh mai tươi,
Lững lơ, đôi mắt em tình tứ,
Giữa chốn vô cùng ý biển khơi.*

*Là lúc tương tư đứng trước thềm,
Là ngàn châu ngọc đến bên em,
Cho say trong nắng hương tình ái,
Má đỏ cười au khép cánh rèm...*

Thượng Quan

Triều Yên

Tặng Hồng Anh

Đã lâu rồi chẳng được thư,
Vào trông ra ngóng, rộn mong chờ,
Ngày qua, ngày lại, ngày thêm bất,
Hay đã quên rồi em gái mơ?

Suối nhớ, nguồn thương đã lụt đầu,
Về đâu? Cuồn cuộn chảy về đâu?
Rừng xuân lai láng, hoa mai nở,
Đứng lặng bên xuân, nhạt sắc màu.

Trí nhớ mơ hồ, mây gió lặng,
Quên rồi địa chỉ mới em cho,
Thư viết rồi chưa? Sao chẳng gửi?
Tôi buồn chờ đón, bận vì thư.

Em nhận thư tôi mấy bận rồi?
Mà sao im lặng mãi em ơi?
Cách xa cho đắng lòng yêu mến,
Thoảng gió xa khơi, cuộn, nhớ lời.

Trăng nước hòa chung, nhuộm thủy triều,
Mây chìm xuống dưới, sóng lêu bêu,
Hồn trôi theo bóng con tàu trắng
Về tận chân mây giữa những chiều.

Thượng Quân

Xây Đời Dựng Thế giữa u-mê

*Gặp em qua mỗ chuông siêu thoát,
Nhìn thấy em cười mắt nở hoa,
Ý sáng lên môi lời nín lặng,
Tình trong như đã, ý như xa.*

*Tôi vốn là người theo khác đạo,
Tâm còn vô định với chân như,
Thập nhị nhân duyên còn bất nhất,
Niết bàn còn nguyên nghĩa vô hư...*

*Em muốn truyền tôi giờ thuyết pháp,
Còn tôi lại muốn cải đạo em,
Đạo ta hai ngã, hai lẽ lối,
Xuất xứ xem ra chẳng hội thuyên.*

*Thuyền em chở khách xa trần thế,
Chở nghiệp về nguồn, giải nghiệp duyên,
Còn tôi nhập thế xây tâm thức,
Xây đạo trong đời một kỷ nguyên.*

*Không biết chúng mình có nghiệp duyên?
Mà sao mới gặp đã thân quen?
Thuyền tình chắc nặng hơn thuyền đạo?
Nên cả chúng mình thân mãi thân.*

*Mãi mê tâm ý nguồn đạo mới,
Nên đã quên rồi đạo nghiệp kia,
Tình đạo hai ta như ý đạo,
Xây đời dựng thế giữa u-mê*

Bạch Sĩ Xuyên

Đường Tình Em Đi

Hương Dương một thuở không còn mộng,
Anh đã xa rồi mộng ước xưa,
Em vẫn ngàn năm mơ dĩ vãng
Đường tình u uẩn một chân đũa.

Đường tình em mãi là cô phụ,
Chờ đón anh về chung lối đi,
Hương sắc ngày xưa còn chút bóng,
Nẻo xưa, đường cũ đã xanh rì.

Đêm đêm xanh mắt sầu cô động,
Một góc phòng riêng chẳng đủ gì,
Trống vắng mênh mông mà rất hẹp,
Lòng em ngơ ngác, đá vô tri.

Sầu như chất ngất hồn non trẻ,
Nhạn lẻ có về kêu lối xưa?
Ước đã mơ phai, anh còn nhớ?
Vườn hoang u uất xác xơ dừa!

*Anh đã mù khơi, ngút nẻo tình,
Sóng đời đã cuốn hút băng trình,
Cho em dỗi mãi hoàng hôn lẻ,
Ngút bóng chim âu, lối hải trình.*

*Anh ở nơi nào? Em mắt xanh!
Hoàng hôn dâng cuối biển lênh đênh,
Dáng mơ ngày cũ, chim nương gió,
Về trước vườn xưa hót rộn cành.*

*Anh hỡi! Này anh! Anh của em!
Đường trần xuôi ngược mãi bon chen?
Có còn nghĩ đến hương hoa cũ?
Và những tin yêu mãi ngóng đèn?*

Thục-Dung Thoại Văn Nương

Trái Cấm Của Đời

*Khi ta nói yêu em là tất cả,
Hồn xôn xao hoa lá tuổi hoa niên,
Cùng bùng dậy như nhạc vang thôn dã,
Và thâm sâu bản ngã rộn hương nguyên.*

*Em ánh sáng của một trời mơ ước,
Là sao hôm của đêm tối đang về,
Là sao mai của những sáng đam mê,
Là lý tưởng ngôi vương triều bắc đẩu.*

*Em lóng lánh ánh mắt ngời kêu gọi,
Như nụ hoa, xuân sắc động sương cành,
Ta như loài bướm lạ lạc rừng xanh,
Bùng cảm giác như mầm non đang óc.*

*Ta lưu luyến vương vô vòng tình ái,
Ôi hương em ngào ngạt đuổi linh hồn,
Ta nguyện lòng son sắt nụ môi hôn,
Từ khơi dậy trong em ngàn trái cấm.*

Hồng Hoài Nguyên

Xuân Đẹp Trường Xưa

*Tôi nhớ mỗi mùa xuân đẹp xưa:
Mùa xuân tuổi trẻ nắng vui đùa,
Hồn nhiên hoa lá khoe hương sắc,
Gió mát điểm phùn một chút mưa.*

*Mái trường cong cũ đã rêu phong,
Nhường chỗ đơn sơ, nắng choáng hồng,
Khoan tiếng đồ đưa, giờ cách biệt,
Chỉ còn ảo mộng cuối trời đông.*

*Giờ cũng sang mùa, cũng đổi thay,
Không gian lạnh tím gió mây bay,
Im lìm xuân đến trong đông giá,
Nên mắt u hoài, ý đắng cay.*

*Nẻo cũ, trường xưa, xuân có không?
Mà nghe tê lạnh ở trong lòng,
Hoa đâu ấp ủ hồn đơn mộng,
Mầm búp ươm chưa mộng tuổi hồng?*

*Đêm đã mơ mà ngày cũng mơ,
Hồn vui cánh bướm, gió vượn cờ,
Hẹn về, xuân mới, quê hương cũ,
Rạo rức tâm lòng nặng ý thơ.*

Thượng Quân

Xuân Mộng

Nhạc: Lynch Phương

Thơ: Thượng Quân

Valse

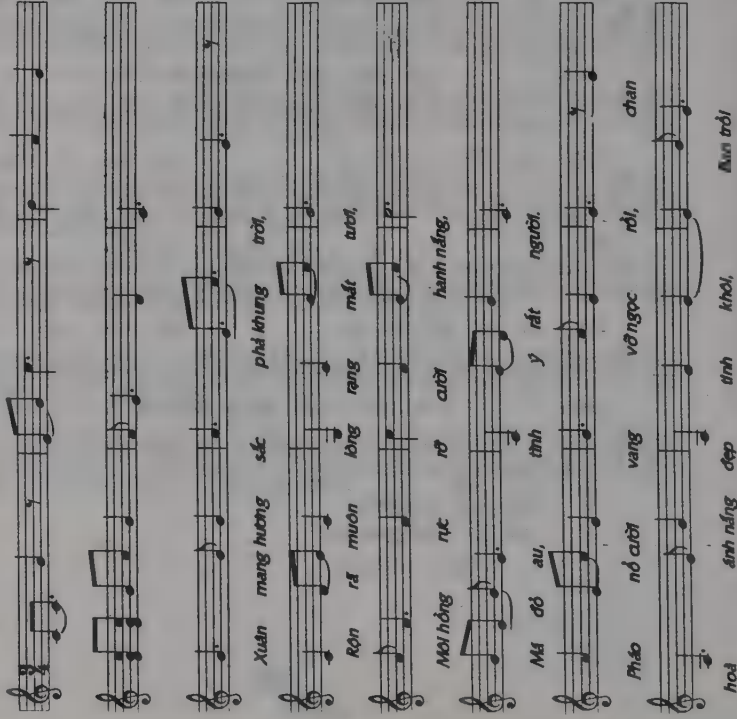
Xuân về tưới tắm khắp muôn nơi. Thơm ngát hương
 hoa đẹp ý đời. Hát khúc ân tình theo cánh én. Mây
 Trời trắng nước gió ngàn khơi. Xuân về hôn mái tóc em
 xanh. Chim hót reo vang nhạc diệu tình. Man
 mác tơ lòng vương cánh bướm. Em nhìn đôi mắt sáng long
 lanh. Nhẹ gót hài hoa dáng tuyệt vời. Nghe
 lòng nao xuyên lấm em ơi! Con tim đã vương sầu thương
 nhớ. Ôm ấp tình yêu mãi đợi chờ. Thân
 thờ thi sĩ dệt vần thơ. Một cánh hoa bay bóng
 mờ! Tình ái bao lần ước muốn. Xuân
 về tâm cảm ý muôn thơ...
 về anh vẫn sống trong mơ...

Fine

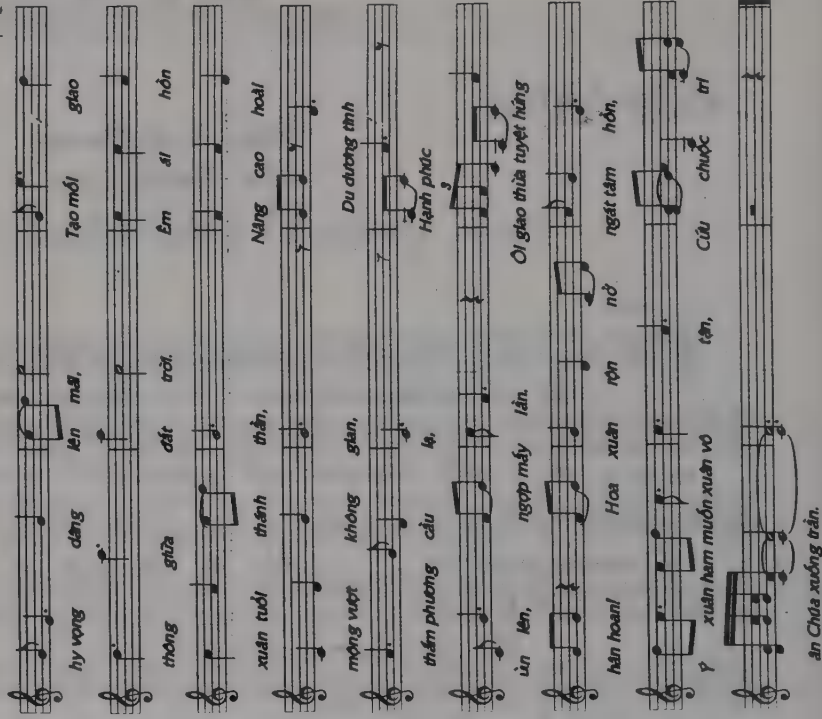
Xuân Tuyết Diệu

Thơ: Thượng Quân
Nhạc: Thi Cẩm

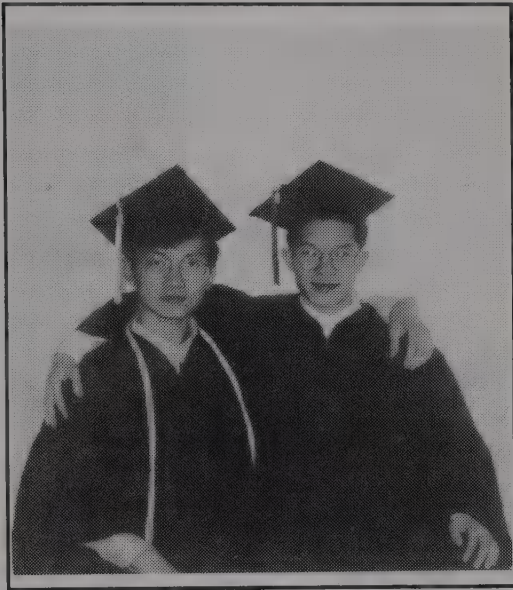
Hân hoan

Xuân mang hương sắc phả khung trời,
 Rộn rã muôn lòng rang mắt tuổi,
 Nơi hồng rực rỡ cõi hạnh hằng,
 Mái đỏ au, tình ý rất người.
 Pháo nổ cõi vang võng mạc rồi, chân
 hoà ánh nắng đẹp tình khời, xuân trời

hy vọng dâng lên mãi, Tươi mới giao
 thông giữa đất trời. Em ái hôn
 xuân tuổi thánh thần, Nàng cao hoà
 mộng vượt không gian, Du dương tình
 thẩm phương cầu lạ, Hạnh phúc
 ủa lên, ngọc mấy lần. Oí giao thừa tuyết hừng
 hân hoan! Hoa xuân rộn nở ngát tâm hồn,
 ý xuân hăm muốn xuân vô tận, Cầu chúc tri
 ân Chúa xuống trần.

Lê Minh Đức (T) và anh Lê Minh Cường (P)

LÊ MINH ĐỨC

Bút hiệu cũng là tên thật.

Sinh năm 1971

Nguyên quán: Tiêu Động (tục gọi Làng Thượng hay Tiêu Động Thượng), Bình Lục, Hà Nam, Bắc Phần.

Nơi sinh: Dục Mỹ, Ninh Hòa, Khánh Hòa, Trung Việt.

Di tản về Sài Gòn từ cuối tháng 4-1975.

Đến Mỹ cùng gia đình do bảo lãnh của người chị và cậu ruột Lê Văn Sắc, tức nhà thơ Thượng Quân.

Hiện học ngành Sinh Hóa Đại Học, tiểu bang Washington.

Sở thích: Sáng tác thơ, xử dụng computer.

Vấn Mơ Về Em

Ngày xưa áo trắng thướt tha,
Gió mong manh thổi đôi tà áo bay.
Dịu hiền, ôi dáng thơ ngây,
Tóc buông theo gió, yêu mây trắng ngàn.
Êm đềm trong nỗi băng khuâng,
Nhớ nhung kỷ niệm của lần xa xưa.
Thương em sao nói cho vừa!
Hương xưa còn đó, người xưa đâu rồi?
Im nghe gió thoảng hương môi,
Khiến lòng xao xuyến bồi hồi vấn vương.
In sâu hơi thở thiên đường,
Mà người trao tặng, vương thương tim này,
Lòng nay xao xuyến vấn say,
Ơn em xin trọn kiếp này cho nhau.
Ân tình thấm mãi ngàn sau,
Nhuộm đời son thắm, má màu hồng tươi.

Lê Minh Đức

Mẹ

Mẹ hiền mẹ hiểu đời con,
Mẹ thương nuôi nấng, dạy con đêm ngày.
Mẹ cho con tuổi thơ ngây,
Mẹ mong con lớn, dựng xây, làm người.
Mẹ cười miệng nở hoa tươi,
Mẹ hiền ánh mắt buồn rơi lệ trào.
Mẹ lo con lớn hôm nao.
Mẹ thương nước Việt lâm vào nguy nan.
Mẹ mong con được bình an,
Mẹ luôn cầu nguyện trời ban an lành.
Mẹ, người phụ nữ hiền lành.
Mẹ mong hạnh phúc gia đình ấm êm.
Mẹ là ánh sáng ban đêm,
Mẹ soi lối nhỏ bên thềm gió mưa.
Mẹ ơi! Con nhỏ xin thưa:
Mẹ yêu dấu đã mất mờ, tóc sương.
Mẹ, tình thương ví đại dương,
Mẹ là trăng tỏ soi đường con đi...

Lê Minh Đức

Nguyễn Cầu

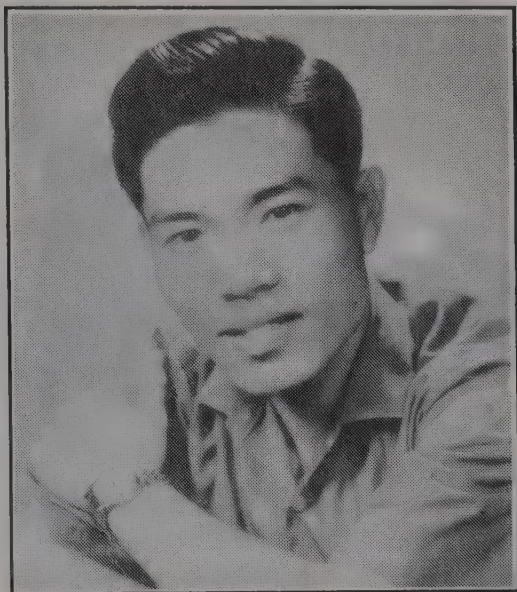
Vinh danh Chúa cả trời cao,
Dâng Ngài bao nỗi nôn nao đáy lòng,
Xôn xao, ôi trái tim hồng!
Vì nàng con trót tim nồng thiết tha.
Ê chề qua kiếp phong ba,
Mà nàng nữ trả thiết tha tim lòng.
Thương nàng con mãi đợi trông,
Hứa nàng con giữ tấm lòng thủy chung.
Im lìm trong giấc mộng lung.
Uớc gì con được nàng chung câu thề?
In trong lòng mối tình quê,
Mà sao người vẫn mãi chê tình nồng?
Lệ tuôn ướt đầm đôi dòng,
Ôm bao kỷ niệm trong lòng thâu đêm,
Đêm dài thao thức chờ em,
Nguyễn xin Chúa đoái giao duyên hiệp hòa...

Lê Minh Đức

10 Thương

Một thương cô bé yêu kiều,
Hai thương xin gửi những điều thân thương,
Ba thương mái tóc dạ hương,
Bốn thương chân bước trên đường xinh xinh,
Năm thương ánh mắt đoan trinh,
Sáu thương tính nết thật tình ngây thơ,
Bảy thương tay búp măng tơ,
Tám thương môi thắm ngấn ngơ những chiều,
Chín thương em dáng mỹ miều,
Mười thương, thương cả những điều không thương.

Lê Minh Đức

TỪ PHONG

Tên thật: Nguyễn Văn Ân. Bút hiệu: Từ Phong, N.T.

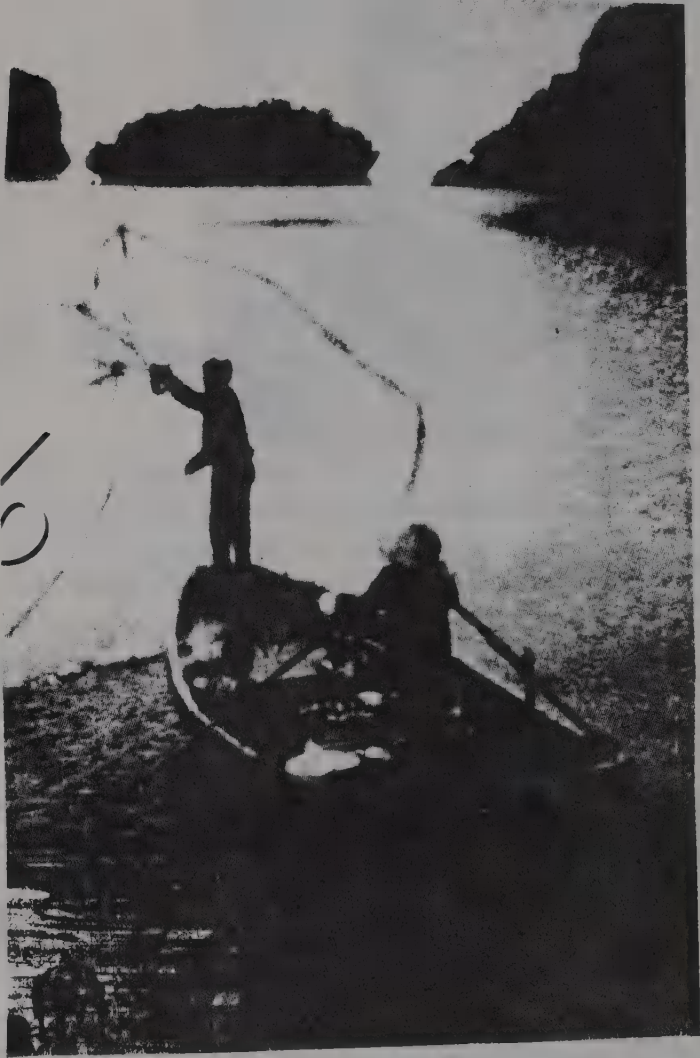
Sinh quán: Mão Điền, Thuận Thành, Bắc Ninh.

Trước năm 1975: Thiếu tá Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Sau 30-4-1975: Cải tạo gần 7 năm. Sang Hoa Kỳ năm 1994 theo chương trình H.O.

Hoạt động Văn Học Nghệ Thuật:

- Trước 1975: Đăng thơ trong mục "Đàn Ngang Cung" trên Nhật Báo Tự Do và mục "Nói Mà Chơi" trên Nhật Báo Ngày Nay với bút hiệu N.T.

- Tại Hoa Kỳ: Tham gia Hội Nhà Thơ Tài Tử Việt Nam, có thơ in trong 2 thi tập Cúm Hoa Tình Yêu I, Cúm Hoa Tình Yêu II. Có thơ đăng trên Bán Nguyệt San Việt Báo tại Houston, Texas và tuần báo Mỹ, Thời Báo tại Oakland.

Thương tiếc

Kính diếu hương linh cố Thi Sĩ Trình Xuyên

Lão tướng Đường Thi tạ thế rồi!
Trình Xuyên nước Phật thỏa rong chơi.
Tôi yêu thơ Bác, như là Bác,
Bác mến tình tôi, lại bỏ tôi!
Xương họa vườn thơ giờ vắng bóng,
Gieo vắn làng Mõ đã im hơi!
Bao nhiêu luyến tiếc, bao thương nhớ,
“Hoa Bút Trình Xuyên” (*) ngọc sáng ngời.

Từ Phong

Chú thích: (*) 3 tập thơ Hoa Bút Trình Xuyên 1,2,3.

Kính diếu

cố Thi Sĩ Trình Xuyên

Tin buồn thi hữu mới nghe đây,
Kính diếu thành tâm mấy vạn này.
Phật cảnh Bác về, vui hợp mặt,
Đường trần tôi ở, khóc chia tay!
Luật niêm xương họa, trong tình bạn,
Bút pháp văn chương, đáng bậc thầy.
Lão tướng Đường Thi nay đã khuất,
Gieo vắn thương nhớ, mãi loay hoay...

Từ Phong

Vịnh Chiếc Khăn Bao Cát

Xưa kia có đáng giá chi đâu!
Thân phận còn thua miếng giẻ lau.
Gặp vận làm khăn, coi cũng bảnh,
Hết thời thay áo, kém chi đâu!
Vứt đi thứ ấy, trong thời trước
Lượm lại đồ ni, ở buổi sau.
Ngẫm nghĩ chuyện đời mà chán nhỉ?
Thăng trầm, biến cả hóa nương dâu!!!

Từ Phong

Thương

Nệm ấm, chăn êm vẫn lạnh lòng,
Thương ai vò võ chốn phòng không.
Soi gương, phấn nhạt, thêm buồn tủi,
Ngắm bóng, son phai, luống ngại ngừng.
Mỗi mắt trông chờ, người bạn ngọc,
Mỗi lòng mong đợi, gió đêm đông.
Ông tơ, bà nguyệt sao đành nữ?
Ghen ghét riêng chi phận má hồng?

Từ Phong

Gặp Bạn

Mấy chục năm trời lại gặp nhau,
Thời gian xa cách thật là lâu.
Nhanh chân, bạn đã người qua trước
Chậm bước, tôi đành kẻ đến sau!
Nước mắt, trẻ già buồn tủi nhục!
Nhà tan, trai gái hận sâu đau...
Nỗi hờn vong quốc này chưa trả,
Sống cảnh tha hương: bạn có rầu?

Từ Phong

Tương Tư

Quạnh quẽ phòng loan thiếp ngóng chờ,
Lạc bầy, thân nhận, kiếp bơ vơ !!!
Chập chờn tơ nhện, trăng soi sáng,
Lác đác sương đêm, bóng phủ mờ...
Tiếng dế tỉ tê, chưa tỉnh mộng,
Canh gà giục già, vẫn say mơ.
Ví chăng hạnh phúc do trời định,
Chi để tình xuân mãi thẫn thờ ?

Từ Phong

Lỡ Một Chuyến Đò

Tôi người khách lạ sang sông,
Gặp thuyền neo bến chờ mong... đón mời...
Một thuyền, một lái đưa tôi,
Lênh đênh trên mặt biển đời mênh mông...
Tưởng rằng biển lặng, trời trong,
Tôi cùng cô lái trông mong tới bờ,
Nào hay sự quá bất ngờ,
Nửa đường sóng gió giật giờ nổi lên.
Gắt đi, lòng cũng thấy phiền,
Quay về, giờ biết có nên quay về?
Lòng tôi giờ quá náo nề!
Tính toan hai chữ đi, về khó xong.
Hỏi cùng cô gái bên sông,
Thuyền cô chờ khách nhưng lòng chờ ai?

Từ Phong

Cảm Giác

Gió hây hây thổi vờn đôi má,
Làm tóc mai gầy nhẹ nhẹ rung...
Bỗng thấy tâm hồn xao xuyến lạ,
Ước mơ duyên đẹp, mộng tao phùng.

Tưởng như vừa có một bàn tay,
Vuốt nhẹ làm em má đỏ hây.
Hồi tưởng mỗi lần khi gặp gỡ,
Bây giờ cảm giác vẫn còn đây.

Nhớ lại chiều nao đứng trú mưa,
Bên hiên gió tạt dưới màn mưa,
Sợ em ướt áo, anh che giúp,
Hai đứa quen nhau tự bấy giờ.

Lúc đầu đâu có ngỡ rằng yêu,
Phong cách con trai thế cũng nhiều,
Anh có chút gì hơi đặc biệt,
Thế rồi em cũng động lòng xiêu...

Tình yêu vương vấn mãi chờ mong,
Thăm ước tương lai chuyện vợ chồng,
Em thấy tự nhiên sao ngượng nghịu,
Hỏi thăm người ấy có yêu không?

Từ Phong

Bão Lụt

Cám cảnh dân không đáy hơi trời?
Ai người thấy nước lệ không rơi!
Phố phường ngập lụt, lòng ngao ngán,
Nhà cửa tan hoang, dạ rối bời.
Rải rác mặt đường, cây gãy đổ,
Ngổn ngang hè phố, gốc nằm phơi.
Ước mong nắng ấm, trời tươi sáng,
Để cả muôn nhà được thanh thoi.

Từ Phong

Duyên Tri Ngộ

Có duyên, ngàn dặm không xa,
Không duyên, chạm mặt vào ra chẳng gần!
Có duyên, niềm nở ân cần,
Không duyên, hồ dễ cầu thân được nào?
Có duyên, tình cảm dạt dào...
Không duyên, dù một tiếng chào để đâu!
Mối hay thanh khí tương cầu,
Có duyên, nên mối gặp nhau chốn này,
Tạ lòng tri ngộ hôm nay,
Có duyên: Hy vọng có ngày thân quen.

Từ Phong

Nhớ

Thăm thăm đường xa tít mịt mờ...
Nhớ nhau, thường chỉ gặp trong mơ,
Nhớ từng giọng nói, lời âu yếm,
Nhớ đến môi cười, dạ ngẩn ngơ...
Nhớ lúc ban đầu còn bỡ ngỡ!
Nhớ khi lần cuối lại mong chờ,
Bao nhiêu kỷ niệm bao lưu luyến
Vương vấn trong lòng một mối tơ...

Từ Phong

Ngắm Hoa

Ta là người khách lữ hành,
Em hoa hàm tiếu trên cành tốt tươi
Chào ta Em mỉm miệng cười
Chào Em ta đứng ngắm người nhìn Em
Hoàng hôn nắng rọi qua thềm
Cho hoa đã thắm càng thêm mỹ miều
Ta đi dạo mát ban chiều
Dừng chân ngắm đóa hoa yêu vườn người
Gió ơi, lay nhẹ nhẹ thôi
Đừng lay mạnh quá, tả tơi cánh hồng.

Từ Phong

Mừng Chúa Giáng Sinh

*“Kính lạy Chúa! Con là người ngoại đạo,
Nhưng tin có Chúa ngự trên Trời”
Ngôi Hai giáng thế vì nhân loại
Cứu rồi con dân ở cõi đời.*

*Hôm nay kỷ niệm Chúa sinh ra
Bốn biển năm châu khắp mọi nhà
Mừng lễ Giáng Sinh vui nhận nhíp
Cây thông đèn sáng tựa sao sa.*

*Mừng Chúa Hài Đồng trong máng cỏ,
Thiên Thần chào Chúa, đã quì bên,
Đời đời tích cũ còn ghi nhớ...
Hang đá Bê-Lem: lại dựng lên.*

*Chúa đã rủ lòng thương chúng con
Thì thương cho chót, vót cho tròn
Pháp màu ban xuống cho dân Việt
Cho khỏi đau buồn chuyện nước non.*

*Dân Việt Nam con khổ quá nhiều
Chiến tranh ly tán biết bao nhiêu
Chì vì một lũ vô tôn giáo
Học Mác, theo Mao kiểu giáo điều.*

Từ Phong

Dec. 24, 1996

Trông Về Cố Quốc

Năm tư tạm biệt quê Cha,
Ra đi nợ nước thù nhà trên vai,
Hiến dâng trọn cả đời trai,
Những mong đất nước tương lai huy hoàng,
Toàn dân chung ngọn Cờ Vàng,
Không còn ngăn cách Bắc Nam đôi bờ,
Nào ai học được chữ ngờ,
Thuyền Nam nghiêng ngửa dạt dờ nổi trôi.
Đại dương dòn dập sóng nhồi,
Lênh đênh khắp chốn bao người lênh đênh

Năm mươi năm vút trôi nhanh...
Ai làm hoan ố sử xanh Lạc Hồng!
Trách ai quên Tổ quên Tông,
Theo Tam Vô Thuyết, bần cùng nhân dân,
Bao người trách phận than thân!
Tiếc cho mộng ước tuổi xuân không thành,
Chữ rằng: Khả ứ hậu sanh,
Tương lai đất nước để dành lớp sau,
Tuyệt sương nhuộm nửa mái đầu,
Trông về Cố Quốc lòng sầu ngẩn ngơ!...
Quê hương biết đến bao giờ?
Đổi thay màu sắc lá cờ hiện nay,
Cho nhân dân bớt đọa đầy,
Làm than khốn khó, đắng cay muôn phần.

Từ Phong

Mục Lục

Lời nói đầu của Ban Chủ Trương.....	vii
01. Trình Xuyên.....	1
Thu viễn xứ	3
Thu nhớ quê hương	3
Thơ tôi	4
Tôi thơ thần	4
Thơ Cóc	5
Bạch Tâm họa	5
Đạo Văn	6
Vũ Gia Sắc họa	6
Hỏi mộng dài	7
Bạch Tâm họa	7
Tặng nhà thơ Bạch Tâm	8
Bạch Tâm họa	8
Tặng nhà thơ Vũ Gia Sắc	9
Vũ Gia Sắc họa	9
Lại tặng Vũ Gia Sắc	11
Vũ Gia Sắc họa	11
Đùa Bạch Tâm	12
Bạch Tâm họa	12
Cái tật đa tình	13
Vũ Gia Sắc họa	13
02. Ngô thị Hải Vân.....	14
Hẹn về	15
03. Hà Thượng Nhân.....	15
Khóc Mai Xuyên Đỗ Thúc Vịnh	19

04. Cao My Nhân.....	21
<i>Một lúc chờ Xuân</i>	23
<i>Xuân muôn ý</i>	24
<i>Mùa xuân ơi trở lại</i>	25
<i>Xuân tương cố</i>	26
<i>Mấy mươi năm một mùa xuân</i>	27
05. Song Linh.....	29
<i>Phải chi</i>	31
<i>Có phải trắng về mộng dưới hoa</i>	32
<i>Thơ của tôi</i>	33
<i>Ngày tháng 8, mùa thu</i>	35
<i>Em đã đến</i>	36
<i>Thân phận tình yêu thơ phổ nhạc, phụ bản</i>	37
<i>Thơ Song Linh qua nét họa Vũ Hối</i>	38
06. Nguyễn Trung Dũng	39
<i>Ta về</i>	41
<i>Quyển thơ của chàng</i>	42
<i>Độc Ấm</i>	45
<i>Máu của mẹ</i>	47
<i>Phố núi</i>	49
07. Bạch Tâm Vũ Gia Sắc.....	51
<i>Kính viếng lão thi sĩ Trình Xuyên</i>	53
<i>Em đến...</i>	54
<i>Hương Xưa</i>	55
<i>Mười hai tình khúc CD Bụi Tình</i>	57
<i>Đáp số tình yêu</i>	58
<i>Nắng nhớ chiều thương (phổ nhạc)</i>	59
<i>Anh có đến (phổ nhạc)</i>	60
08. Triều Nghi	61
<i>Vườn cải tháng tư</i>	63
<i>Khóc một giòng sông</i>	64
<i>Bây giờ nửa đóa phù dung</i>	65
<i>Ta ơi! Đời lãng tử</i>	66
<i>Ru khúc thủy miên</i>	68

09. Dương Huệ Anh.....	71
Mười ngàn ngày	73
Hình tướng	75
Duyên... xa lộ	77
Ta khổ vì...	79
Bóp mảnh tình thơ vụng	81
10. Ngô Minh Hằng	85
Tình cảm	87
Giận	88
Khi gió núi đi ngang	90
Hỏi thăm	92
Quà xuân của mẹ	94
11. Nguyễn Thị Khánh Minh	95
Mong manh	97
Ngại ngần	98
Lục bát bốn mùa	99
Soi gương	101
Khi	103
12. Mặc Lan Đình.....	105
Quê hương khuất bóng	107
Mùa xuân sâu hận	108
Nỗi niềm ly xứ	111
Nhịp cầu tri âm	113
Bài thơ cho chú	115
13. Hương Dương.....	117
Nhớ dòng sông xưa	119
Xuân nghiệt ngã	121
Dấu xưa	122
Mưa trên phiến đời	123
Lời con trẻ	126
14. Cát Dương	129
Ta...	131
Về rừng...	132
Vàng nhớ...	133

Chờ...	134
Đêm say...	135
15. Nguyễn Đức Cường	137
Nếu	139
Thủy tinh	141
Hẹn hò	143
Tình ca	145
Mẹ là ngôi chùa nhỏ	147
16. Đan Hà	149
Yêu dấu xa bay	151
Về đâu	153
Mỏi mòn	154
Nỗi nhớ chìm theo	156
Giữa trang đời	158
Cõi xa	159
17. Mộng Thúy	161
Gọi người yêu dấu	163
Gửi hương theo gió	164
Cố hương ngày về	166
Thì thầm	168
Gửi người phương xa	169
18. Kiều Hạnh	171
Bến hẹn	173
Sương ngọc	175
Tuổi học trò	177
Ta với biển	179
Hình bóng quê hương	180
19. Lê Minh Nguyên	183
Anh sẽ về	185
Đêm thu	186
Người em xóm đạo	187
Vào thu	189
Nhớ về em	190

20. Bắg Tâm	191
Đắg cay	193
Tím	194
Đỉnh tình yêu	195
Xuân cho con	196
Mừng sinh nhật mẹ	198
21. Thiên Tâm	199
Sinh nhật hồng cho em	201
Khóc cha	202
Tím	203
Nắng chiều	204
Mái trường xưa	205
22. Nguyễn Văn Hiến.....	207
Đóa hoa bất tử	209
Nắng đã lên rồi	210
Chiều dài biên giới tình yêu	212
Cám ơn	214
Rời từ đó	216
23. Hải Âu	219
Hoang vu	221
Tạ tình	222
Đà Lạt	223
Tình cuối cho em	224
Lời giãc xuân hồng	225
24. Lệ Hoài Hương	227
Lưu đày	229
Lời thiếu phụ	230
Vịnh thuyền câu	232
Vịnh cối xay	232
Mấy lời gửi lại đứa con	233
Uống trà thưởng hoa	233
25. Hoàng Ngọc Vấp	235
Tiếng chim lẻ bạn (thơ phổ nhạc)	237

Ta có phải là ta	238
Tâm sự cùng ai còn có mẹ	240
Đáy lòng tôi gửi bài thơ	242
Vọng chinh phu	243
26. Hữu Huân	245
Bến cũ	247
Chiều nhớ	248
Sương đêm	249
Buồn xa xứ	250
Bao giờ xuân đến	252
Tiễn anh	253
27. Mạc Thuý Hồng	255
Uớt lòng	257
Lỗi hẹn	258
Nhấn anh	259
Kiến hòa	260
Hoài hương	261
28. Chinh Nhân	263
Lời tình mưa tháng năm	265
Yêu em sợi tóc	267
Em là giọt mưa đêm	268
Ngoại hò ru cháu	269
Gái Việt tóc bay	271
29. Hoàng Xuyên Anh	273
Tắm ánh trăng vàng	275
Bốn mùa hoa mộng	276
Đông lạc loài	277
Tình xa	278
Tiếng gọi người yêu (thơ phổ nhạc)	279
Một chút nắng hồng (thơ phổ nhạc)	280
Người tình yêu dấu (thơ phổ nhạc)	281
30. Thu Trang	283
Tình mộng	285
Tạ từ	286

Mẹ tôi	287
Ngoại tôi	289
Nhớ về em	291
31. Tuệ Đàm Từ.....	293
Nguyên nhân chiến tranh	295
Bàn tay tộc Việt	299
Chân tình thánh thiện	300
Giọt thấm	302
32. Dư Phước Long.....	303
Kim xa luân	305
Golden ring (dịch Kim xa luân)	307
Hạnh phúc	308
Những ánh sao bay	310
Mười búp ngọc lan	312
33. Thần Phong Nguyễn Hải Triều.....	315
Tôi yêu nước Việt	317
Tổ quốc làm than	317
Người đẹp trong mơ	318
Điếu Trường Chinh	319
34. Nguyễn Lý.....	321
Kiếp hồng nhan	323
Lợi danh	324
Hoa Quỳnh	325
Mê thơ	325
Tình xuân	326
35. Thi Cầm.....	327
Xuân về thôi hết sầu vương	329
Chàng và Nàng	330
Tình mẹ	331
Mối tơ sầu	332
Nhớ về quê cũ	333
36. Thượng Quân Lê Văn Sắc.....	335
E ấp xuân về	337
Triều yêu	338

Xây đời dựng thế giữa u mê	339
Đường tình em đi	341
Trái cấm của đời	343
Xuân đẹp trường xưa	344
Xuân tuyệt diệu (thơ phổ nhạc)	345
Xuân mộng (thơ phổ nhạc)	346
37. Lê Minh Đức	347
Vấn mơ về em	349
Mẹ	350
Nguyện cầu	351
10 thương	352
38. Từ Phong	353
Thương Tiếc - Kính điệu t/s Trình Xuyên	355
Vịnh chiếc khăn bao cát - Thương	356
Gặp bạn - Tương tư	357
Lỡ một chuyến đò	358
Cảm giác	359
Bão lụt - Duyên tri ngộ	360
Nhớ - Ngắm hoa	361
Mừng Chúa giáng sinh	362
Trông vời cố quốc	363
Mục lục	365

MỘT PHÍA TRỜI THƠ II

Hội Văn Học Nghệ Thuật Thi Đàn Lạc Việt
xuất bản tháng 5, 1997

*

LIÊN LẠC:

1923 Mount Pleasant Rd.

San Jose, CA 95148

(408)223-1983/272-9281

*

Đánh máy, trình bày:

Giang Hồng: (408) 453-5905

MỘT PHÍA TRỜI THƠ 2

gồm 38 tác giả

Trình Xuyên • Ngô Thị Hải Vân • Hà Thượng Nhân • Cao Mỹ Nhân • Song Linh • Nguyễn Trung Dũng • Bạch Tâm • Vũ Gia Sắc • Vũ Triều Nghi • Dương Huệ Anh • Ngô Minh Hằng • Nguyễn Thị Khánh Minh • Mặc Lan Đình • Hướng Dương • Cát Dương • Nguyễn Đức Cường • Đan Hà • Mộng Thúy • Kiều Hạnh • Lê Minh Nguyên • Băng Tâm • Thiên Tâm • Nguyễn Văn Hiên • Hải Âu • Lệ Hoài Hương • Hoàng Ngọc Văn • Hữu Huân • Mạc Thúy Hồng • Chinh Nhân • Hoàng Xuyên Anh • Thu Trang • Tuệ Đàm Tử • Dư Phước Long • Thần Phong Nguyễn Hải Triều • Nguyễn Lý • Thi Cẩm • Thượng Quân • Lê Văn Sắc • Lê Minh Đức • Từ Phong

ĐỊA CHỈ LIÊN LẠC

Hội Văn Học Nghệ Thuật - Thi Đoàn Lạc Việt

1923 Mount Pleasant Rd., San Jose, CA 95148

Tel.: (408) 223-1983

Giang Hồng đánh máy và trình bày

Hoa Kỳ: 15 Mỹ Kim

Ngoài Hoa Kỳ: thêm cước phí